

5th February 1966]

V.—PERSONAL EXPLANATION BY A MEMBER.

SRI C. G. VISWANATHAN : Sir, under Rule 81 of the Madras Legislative Assembly Rules, I seek your permission to make a personal explanation on the following matter.

On 31st January 1966, in the course of my speech on the Governor's address I referred to a defalcation in a marketing society in Chingleput District. But it has been wrongly reported in the Indian Express on 1st February 1966 that I have referred to the defalcation in the Chingleput District Supply and Marketing Society. This has created a wrong and adverse impression in the minds of the people about the Chingleput District Supply and Marketing Society.

Hence I wish to clarify that defalcation referred to by me related to the Taluk Marketing Society in Chingleput District, but not the Chingleput District Supply Marketing Society.

VI.—DISCUSSION ON THE GOVERNOR'S ADDRESS—cont.

திரு. மு. சண்முகம் : கனம் அவைத் தலைவர் அவர்களே, கவர்னர் பெருமானுடைய உரையினை இரண்டொரு கருத்துக்களைத் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். கவர்னர் பெருமான் உரையில் முன்னறிக்கையாக கனம் திரு. லால்பகதூர் சாஸ்திரியாருடைய வீர மரணம் குறித்து இந்த மன்றத்தின் அனுதாபத்தைக் குறிப்பிட்டுப்போது, என்னுடைய அனுதாபத்தையும், கவர்னருக்குப் பாராட்டுதலையும் தெரிவிக்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக நாட்டிலுள்ள ஒருமைப்பாடு பற்றிக் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. இன்றைய காங்கிரஸ் ஆட்சியில் மக்களிடம் எப்படிப்பட்ட ஒருமைப்பாடு இருக்கிறது என்பதை நாம் எண்ணிப் பார்க்க வேண்டிய நிலையில் இருக்கிறோம். இன்றைக்கு நடைபெறும் காங்கிரஸ் ஆட்சியில், ஒரு அரசியல் நிர்வாகம் ஒரு தனிப்பட்ட சலுகை அளிக்கும் முறையில், கட்சியின் நலன் என்கிற முறையில் நடக்கிறதே அன்றி, பாரபட்சம் அற்ற வகையில் நடக்கிறதா என்றால், அது சந்தேகம்தான். உண்மையான உழைப்பாளிக்கும் அறிவாளிகளுக்கும், அறிஞர்களுக்கும், நிர்வாகத்தில் இடம் பெற இயலாத நிலையில், ஆட்சி சென்று கொண்டிருக்கும் போது, உண்மையான ஒருமைப்பாடு இருக்கிறதா, அது ஏற்பட்டிருக்கிறதா என்பதை நாம் எண்ணிப் பார்க்கவேண்டும்.

கவர்னர் உரையில் பெரும் பகுதி விவசாய உற்பத்திக்கும், விவசாயத்திற்கும் ஊக்கம் அளிப்பதிலும், உணவுப் பற்றாக்குறை இருப்பதை நிறைவு செய்வதிலும் எந்த எந்த வகைகளில் நடவடிக்கைகள் எடுக்கவேண்டும், எடுக்கப்பட்டு வருகின்றன என்பவைகள் பற்றியெல்லாம் நன்றாக எடுத்துக் கூறியிருக்கிறார்கள். விவசாய வளர்ச்சிக்காக அரசாங்கம் எடுத்துக்கொண்டுள்ள முயற்சிகள் பற்றிக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். சென்ற மூன்று ஐந்தாண்டுத்

[திரு. மு. சண்முகம்] [5th February 1966]

திட்டங்கள் முடிந்தும் கூட இன்னும் பற்றாக்குறை நிலைதான் இருந்து வருகிறது என்பதை நான் மிகவும் வருத்தத்தோடு தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். பரம்பரையாக நாட்டில் மக்கள் விவசாயத் தொழிலையே நடத்திக்கொண்டிருந்தும் கூட, மூன்று திட்டங்கள் முடிந்த பிறகும் கூட, விவசாயத் துறையில் உற்பத்தி பெருகவில்லை, பற்றாக்குறை இருக்கிறது என்றால், அரசாங்கம் போதிய கவலை எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறதா என்பது சந்தேகமாக இருக்கிறது. ஐந்தாண்டுத் திட்டங்களாலும், வேறு பல முயற்சிகளாலும் விவசாய உற்பத்தி ஏற்படவில்லை என்றால், அது ஏன் என்று அரசாங்கம் பரிசீலனை செய்திருக்கிறதா? அல்லது இயைக்கூறு இருக்கின்ற விவசாய இலாகா, தன்னுடைய கடமை யைச் செயல்படுத்தியிருக்கிறதா என்கிற சந்தேகங்கள் ஏற்படு கின்றன என்பதைக் குறிப்பிடுகிறேன். பல பெரிய பெரிய திட்டங் களை வகுத்து விடலாம், அதற்கு வேண்டிய நிதிகளையெல்லாம் திரட்டி விடலாம், அதெல்லாம் சாதாரண காரியம். அவைகள் பயன்பட செயல்படும் இயந்திரங்களான இலாகாக்கள் பொறுப் புணர்ச்சியோடு செயல்பட்டிருக்கின்றனவா என்று கேட்க விரும்பு கிறேன். குறிப்பாக, விவசாய இலாகா உண்மையிலேயே பொறுப் புணர்ச்சியோடு செயல்பட்டிருக்கிறதா என்று இந்த சந்தர்ப் பத்திலே கேட்க விரும்புகிறேன். இன்று விவசாய இலாகா என்று ஒன்று இருந்தும், உண்மையிலேயே விவசாயிகளோடு தொடர்பை வைத்துக்கொண்டு இருக்கிறதா என்று பார்க்க வேண்டிய நிலையில் இருக்கிறோம். பெரும்பாலும் விவசாய இலாகா அரசாங்கத்திற்கு அளாற்பு புள்ளி கொடுக்கும் இயந்திரமாகத்தான் இருக்கிறது. விவசாயிகளோடு நேரிடைத் தொடர்பு கொண்டு, விவசாய அபிவிருத்திக்கான காரியங்களில் ஒத்துழைத்து அவர்களுக்கு ஆலோசனைகள் தெரிவித்து, வேண்டிய உதவிகள் செய்வதில் விவசாய இலாகா பெரும்பாலும் தவறியிருக்கிறது என்பதைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். பல பெரிய திட்டங்களை நிறைவேற்றி யிருக்கிறோம். ஆனால் விவசாயிகளோடு கூடி ஆலோசித்து, அவர் களுக்கு மிக்க சர்தமாக இருக்கக்கூடிய சிறிய நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களில் கவனம் செலுத்தப்படவில்லை. சிறிய நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களுக்குக் குறைவான கண்காணிப்புத்தான் கொடுக்கப் பட்டிருக்கிறது. உதாரணமாக, இரண்டு திட்டங்கள் பற்றிக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். காவப்பம் என்கிற கிராமத்தில் சர்க்காரில் ஒரு விதைப் பண்ணை வைத்திருக்கிறார்கள். சென்ற ஆலோசனைக் குழு கூட்டத்தில் நஞ்சை ஆயக்கட்டுகளைப் புஞ்சை ஆயக்கட்டுக்களாக மாற்றவேண்டும் என்று மேலாளர் ஒரு தீர்மானம் கொண்டு வந்தார். “ஏன், ஐயா, நஞ்சையைப் புஞ்சை யாக மாற்றவேண்டும் என்கிறீர்களே?” என்று கேட்டதற்கு, “இந்த ஊர் ஏரியில் உள்ள தண்ணீரைக் கொண்டு கிராம மக்கள் சாகுபடி செய்து கொண்டு வந்தார்கள், இந்தக் கிராமமே ஒரு சுரோத்திரியம் கிராமம், ஆகவே இந்த ஏரியும் அதைச் சேர்ந்தது. இந்த ஏரியையும் ஊரோடு சேர்த்து விற்பனை செய்து விட்டார்கள். ஆகவே, இனி நஞ்சை சாகுபடிக்குத் தண்ணீர் இல்லை” என்று குறிப்பிட்டார்கள். அதோடு “இனி நஞ்சையைப் புஞ்சையாக



5th February 1966] [திரு. மு. சண்முகம்]

மாற்றினால் குறைந்த தீர்வை கொடுக்கலாம்” என்றார்கள். தீர்மானத்தை விவசாயப் பண்ணை மேலாளர் கொண்டுவந்தார்கள். ரேஷிண்ட்ர டிவிஷனல் ஆபீசர் அவர்களும் ஆட்சேபிக்கவில்லை. அதிகாரிகளே இப்படிக்காரியங்கள் செய்தால், விவசாயப் பொருள்கள் எப்படி பெருகும்? எப்படி உற்பத்திப் பெருக்கம் ஏற்படும்? இந்த சந்தர்ப்பத்திலே இதைச் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அப்படி அந்த ஏரியை ஆக்கிரமித்து இருப்பதைத் தடுத்து, பாசன வசதி ஏற்படுத்தும் பொறுப்பை மேற்கொள்ளாத ஒரு விவசாய இலாகா பொறுப்புணர்ச்சி இல்லாத வகையில் நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கிறது. அந்தத் தீர்மானத்தை நான் ஆட்சேபித்தேன். பிறகு அது கலெக்டருடைய அனுமதியோடு நிறைவேற்றப்பட்டது. ஆனால், ஒன்று கேட்க விரும்புகிறேன். அந்த ஏரி சுரோத்தரியந்தாருக்குச் சொந்தமாக இருந்தால், பொது மக்களுக்குப் பாத்தியம் இல்லை என்றால், அரசாங்கச் செலவில், கிட்டத்தட்ட ரூ. 6,000 செலவில் சம்பத்தில் பழுது பார்க்கப் பட்டிருக்கிறது. அதைச் சரியாகப் பரிசீலனை செய்து பார்க்காமல், இலாகா பொறுப்பற்ற தன்மையிலே வேலை செய்து கொண்டிருக்கிறது.

அடுத்து, கோட்டாகம் என்ற ஊரில் ஏரியில் வெள்ளப் போக்கு எடுத்து நஞ்சை அயக்கட்டில் போகிறது. வெள்ளம் ஒரு கால் வாயாகப் போனபோது, கரைகள் இல்லாததால், கிட்டத்தட்ட 60, 70 ஏக்கர் நஞ்சை நிலங்கள் மீது பாய்ந்து, சாகுபடியைச் சேதப்படுத்தியிருக்கிறது. அதைப் பழுது பார்க்க விவசாய இலாகா சற்று கவனம் செலுத்தியிருந்தால், 60, 70 ஏக்கரில் உற்பத்தியாகும் நெல் விளைச்சல் அதிகாரிகளுடைய அலாக்கிரதையினால் வீணைதைத் தடுத்திருக்கலாம். இந்த நிலையில் அதிகாரிகள் இருக்கும்போது, முன்னேற்றத்தைக் காண்பது அரிதாகிறது. இப்படி விளைபொருள்கள் விரயமாகப் போகும் போது நாட்டில் பற்றாக்குறை ஏற்படுகிறது. ஆகவே, அதிகாரிகளுடைய கண்காணிப்பும், அரசாங்கத்தினுடைய கவனமும் குறைவாக இருக்கிறது என்பதைத்தான் இந்த சந்தர்ப்பத்திலே எடுத்துக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

பல பெரிய திட்டங்களை நிறைவேற்றியிருக்கிறோம். அவற்றின் நேரிடையான பலனை அடைவதில் குறைவு இருக்கிறது. பெரிய திட்டங்கள் வேண்டாம் என்று சொல்லவில்லை. ஆனால் அவற்றை விட நேரிடையாகப் பயன் கொடுக்கக்கூடிய சிறிய நீர்ப்பாசனத் திட்டங்கள் உடனடியாகக் கவனிக்கப்பட்டாலொழிய நாம் விவசாய உற்பத்தியைப் பெருக்க முடியாது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். அவற்றில் அரசாங்கம் கவனம் செலுத்தவில்லை, அதற்கான வழிவகைகள் காணப்படவில்லை, கவர்னர் உரையிலும் அதுபற்றிய குறிப்பு இல்லை என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

உணவுப் பொருள்கள் விஷயத்தில் பங்கீடு முறையும் கட்டுப்பாடு திட்டமும் அமலில் இருந்து வருகிறது. அவை பெரும்

[திரு. மு. சண்முகம்] [5th February 1966]

பாஜும் பயன்படக்கூடிய முறையில் செயல்படவில்லை. பங்கீடு முறையும் கட்டுப்பாடு திட்டமும் உண்மையிலேயே பாமர மக்களுக்குப் பயன்படக்கூடிய அளவில் உள்ளதா என்ற சந்தேகத்திற்கு இடம் இருக்கிறது. அண்ணல் காந்தியார் அவர்கள் மறைவதற்குச் சுமார் இரண்டு மூன்று மாதங்களுக்கு முன்பு ஒரு அறிக்கையில் குறிப்பிட்டிருக்கிறார். அதை நான் சபையின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன். “உணவுப் பொருள்களைப் பொறுத்த வரையில் பங்கீடு முறையும் கட்டுப்பாடு திட்டமும் உண்மையிலேயே பாமர மக்களுடைய நலன்களுக்காகத் தேவைப்படுகின்றன என்று கருதுபவர்களில் நானும் ஒரு முக்கியஸ்தன். அதை நான் அப்படிச் சருதியது உண்டு. ஆனால், பழக்க வழக்கத்தில் வரும்போது, உண்மையிலேயே பாமர மக்களுக்கு அது பயன்படாமல், கொள்ளை லாபக்காரர்களுக்கும், அதிகாரத்தையே ஸ்திர்வமாகக் கொண்டிருக்கக் கூடிய சில சுயநலக்காரர்களுக்கும் தான் பயன்பட்டு வருகிறது, உண்மையிலேயே பாமர மக்களுக்குப் பயன்படாத அது உடனடியாக எடுபடவேண்டும்” என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார். அந்த வகையிலே தான் இன்றும் நாம் அனுபவத்தில் காண்கிறோம். கட்டுப்பாடு முறையும் பங்கீடு முறையும் அந்த அளவிற்குத்தான் ஒரு சிலருக்குப் பயன்பட்டு வருகிறது என்பதை உண்மையிலே சிந்தித்துப் பார்த்தவர்கள் மறுக்க முடியாது.

சென்ற ஆண்டில் கூட, உணவுப் பொருள்களில் பற்றாக்குறை ஏற்பட்டதால் கட்டுப்பாடு திட்டம் கொண்டு வந்ததாக வெளியில் அழிவிக்கப்பட்டதே தவிர, உண்மையிலேயே பற்றாக்குறை இருந்து, மக்களுக்கு அரிசி கிடைக்கவில்லை என்று யாரும் சொல்ல முடியாது. உண்மையில் விஷயம் அறிந்தவர்கள் மறுக்கமாட்டார்கள். உதாரணமாக, சென்ற ஆண்டில் அதி தீவிரமான கட்டுப்பாடு திட்டம் கையாளப்பட்டும் உண்மையிலேயே அரிசி கிடைக்கவில்லை என்றால், கட்டுப்பாடு திட்டத்தைக் கையாண்டதால் ஏற்பட்ட அரிசிப் பஞ்சமே தவிர, உண்மையிலேயே அரிசி இல்லாமல் பஞ்சம் ஏற்படவே இல்லை. அதிகாரிகளைப் பார்த்து, “நிங்கள் இவ்வளவு தீவிரமான கட்டுப்பாடு திட்டத்தைக் கொண்டு வந்து தினசரி அமல் படுத்துவதினால் தான் அரிசி உண்மையிலேயே பதுக்கப்படுகிறதே தவிர, அரிசி இல்லை என்பது இல்லை. நான்கு ஐந்து நாட்கள் இந்தத் திட்டத்தைத் தளர்த்திக் கொடுத்தல் அரிசி வெளியிலே வருகிறதா இல்லையா என்று கவனித்துப் பாருங்கள்” என்று சொன்னேன். கலெக்டரும் அதைச் சில நாட்களுக்குத் தளர்த்திப் பார்த்தபோது, நல்ல அரிசி, தெருத் தெருவாக விற்பனைக்கு வர முடிந்தது. ஆகவே, நிலைமை என்ன என்பதைச் சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேன். கட்டுப்பாடு திட்டமும் பங்கீடு முறையும் பொதுமக்களுக்கு வசதி அளிக்கவேண்டும் என்பதற்காக ஏற்பட்டதல்ல. அதற்கு நேர்மாறாக, கொள்ளை லாபக்காரர்களுக்கும் சுய நலக்காரர்களுக்கும், அதிகாரத் துறையிலே இருந்துகொண்டு



5th February 1966] [திரு. மு. சண்முகம்]

அதையே வாழ்கையாகக் கொண்டிருப்பவர்களுக்கும் தான் அது பயன்படுகிறது. ஆகவே, கட்டுப்பாடு திட்டமும், பங்கிடு முறையும், அதற்குரிய சட்ட திட்டங்களும் வகுப்பது நேர்மையற்ற முறை என்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

கவர்னர் பெருமானுடைய உரையில் கைத்தொழில் அபிவிருத்தியைப்பற்றி விளக்கமாகக் குறிப்பிடப்படவில்லை. நமது நாடு இதுவரை விவசாயத் தொழிலையே பெரிதாகக் கருதிக்கொண்டு வந்திருக்கிறது. நமது நாடு பொருளாதாரத் துறையில் மிகவும் பிற்போக்கில் இருப்பதற்கு ஒரு காரணம், சிறு கைத்தொழில் முறைகளில் நாம் அதிக கவனம் செலுத்தாததுதான், விவசாயிகள் தங்களுடைய விளைபொருள்களை அப்படியே விற்பனை செய்வதால் அவர்கள் பொருளாதாரத் துறையிலே முன்னேற்றம், அடைய முடியாமல் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் உற்பத்தி செய்யும் விளைபொருள்களைக் கூடுமான வரையில் சிறு கைத்தொழில்கள் மூலமாக, உப பொருள்களாக மாற்றம் செய்து விற்கக்கூடிய நிலை ஏற்பட்டால் தான் அவர்களுடைய பொருளாதாரம் உயர முடியும். ஆகவே, அரசாங்கம் அதற்கான முறைகளை மேற்கொண்டு, உணவுப் பொருள்களை உப பொருள்களாக மாற்றுவதற்கேற்ற முறையில் சிறு கைத்தொழில்களை அவர்களுக்கு ஏற்படுத்திக் கொடுக்காவிட்டால், பொருளாதாரத் துறையில் விவசாயிகள் எந்தக் காலத்திலும் முன்னேற முடியாது என்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். சிறு கைத்தொழில்களை ஏற்படுத்தி விவசாயிகளுடைய பொருளாதாரத்தை உயர்த்த அரசாங்கம் முற்படவேண்டும். அப்பொழுதுதான் விவசாயிகள் விவசாயப் பொருள்களை அதிக அளவிற்கு உற்பத்தி செய்ய வாய்ப்பு ஏற்பட்டு, அதன் மூலம் அவர்கள் முற்போக்கான நிலைக்கு வர முடியும் என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

விவசாய உற்பத்திக்கு மின்சாரம் இன்றியமையாதது. கிராமப் புறங்களில் மின்சார வசதி ஓரளவு விஸ்தரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. பாசன வசதிக்கு மின்சாரம் உபயோகப்படுவதால் ஓரளவு விளைபொருள் உற்பத்தி அதிகப்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது என்பதில் சந்தேகம் இல்லை. அதை யாரும் மறுக்க முடியாது. ஆனால், மின்சாரத் துறை பிரதானமான நிலையில் இன்று விவசாயிகளுக்குப் பயன்படக்கூடிய அளவு ஏற்பட்டதாலே அதை விவசாயிகள் எல்லோரும் பெறுவதற்கான முறையில் அரசாங்கம் சற்று கவனம் செலுத்த வேண்டியிருக்கிறது. இன்று உண்மையிலேயே பாசன வசதிக்காக மின்சாரம் வழங்கப்படுவதில் மிகவும் பாரபட்சம் இருந்து வருகிறது. அதில் லஞ்ச ஊழல் அதிகம் ஆகி, உண்மையான விவசாயிகளுக்கு மின்சாரம் வழங்கப் பெறுவது மிகக் கடினமாக இருந்து வருகிறது என்பதை அதன் தலைவருக்குத் தெரியப்படுத்தியும் கூட கண்கணிக்கப்படவில்லை. இதை அரசாங்கம் கவனத்தில் எடுத்துக்கொண்டு அதைச் சீர்திருத்த முற்படவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன். ஒரு சில பெருந் துறையினர் தங்கள் செல்வாக்கினாலே அதைச் சுலபமாகப்

[திரு. மு. சண்முகம்] [5th February 1966]

பெற முடியுமே தவிர சாதாரண குடியானவர்கள் பெறுவதில் சில கஷ்டங்கள் இன்னும் இருந்து கொண்டதான் இருக்கிறது. அதிலே உண்காணிப்பு ஏதையாது; சிறிய விவசாயிகளுக்குப் பாதுகாப்பு கிடைப்பது என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்ளுகின்றேன். ஆகவே, சாதாரண குடியானவர்களும் சிரமமின்றி மின்சாரம் பெறுவதற்கு அரசாங்கம் தக்க வழிவகை செய்யவேண்டும் என்று நான் தெரிவித்துக்கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்ளுகின்றேன், வணக்கம்.

\* திரு. அ. துரைசாமி : மதிப்பிற்குரிய சபாநாயகர் அவர்களே, கவர்னர் பெருமான் அவர்களுடைய உரைக்கு நன்றி தெரிவிக்கும் பிரேரணையை ஆதரித்து சில வார்த்தைகள் நான் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். மறைந்த நமது மாமியர் பாரதப் பிரதமர் லால் பகதூர் சாஸ்திரி அவர்கள், இந்தியா-பாகிஸ்தான் போரிலே வெற்றி கண்டு, பிறகு சமாதானத்தையும் நிலைநிறுத்திவிட்டு தமது உயிரையே தியாகம் செய்திருக்கிறார்கள். அவருடைய நினைவுக் காக நமது சென்னை சர்க்கார் ஒரு நினைவுச் சின்னம் ஏற்படுத்த வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

10  
a.m.

எடுத்தபடியாக, உணவுப் பிரச்சினையைப் பொறுத்த வரையில் இன்றுள்ள நிலவரத்தைப் பார்க்கும்போது, நமது சென்னை சர்க்கார் உணவு உற்பத்தியில் அதிக கவனம் செலுத்தி வருகின்றார்கள். அந்த அடிப்படையிலே என்னுடைய ஆத்தா தாலுக்காவில் ஏராளமான தரிசு நிலங்கள் ஏழை விவசாயிகளுக்கு ஐடைமானம் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. ஒரு ஏழை விவசாயிக்கு ஐந்து ஏக்கரா நிலம் வீதம் ஐடைமானம் செய்யப்பட்டும், நிலம் வாங்கிய விவசாயிகளெல்லாம் இன்று அந்த நிலங்களை அப்படியே போட்டு வைத்திருக்கிறார்கள். காரணம் என்னவென்றால், சர்க்கார் கொடுக்கின்ற கடன்களை அந்த ஏழை விவசாயிகள் வாங்கிப் பயன்படுத்த முடியாத அளவிற்கு நிலைமை இருக்கிறது. சர்க்கார் கொடுக்கின்ற கடன்களை வாங்கவேண்டுமானால் வேறு ஒரு பழைய நிலத்தை, பூர்வீக பட்டா நிலத்தை ஜாமீன் கொடுத்தால்தான் இந்தப் புதிய தரிசு நிலங்களை வாங்கிய விவசாயிகள் கடன் பெற முடியும். ஆகவே அந்த ஏழைகள் கடன் பெறவேண்டுமென்றால் பூர்வீக நிலம் படைத்த பட்டாதார்கள் ஜாமீன் போடவேண்டுமென்று சொல்லுகிறார்கள். அவர்கள் ஜாமீன் போட முன்வருவதில்லை. அப்படிப் போட்டாலும் அவர்கள் மற்றொரு கடன் வாங்க முடியாது. ஆக இந்த நிலை இருப்பதால் சர்க்கார் கொடுக்கிற கடனை ஏழை விவசாயிகள் பயன்படுத்திக் கொள்ள முடியாத நிலை இருக்கிறது. இதைச் சர்க்கார் பரிசீலனை செய்து தரிசு நிலங்களையே ஜாமீனாக ஏற்று சர்க்கார் உதவி பெற்று கிணறு வெட்டி சாகுபடிக்குக் கொண்டு வர கிணறு வெட்ட வெட்ட, பகுதி பகுதியாகவாவது ஜாமீன் இல்லாத கடன் கொடுக்க வகை செய்து உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்க தக்க நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.



5th February 1966] [திரு. அ. துரைசாமி]

அடுத்தபடியாக, என் தொகுதியில் பல ஏரிகளில் தூர்ந்து போய் மழைக்காலங்களில் நீர் வருகிறபோது தேக்கி வைத்துக் கொள்ள முடியவில்லை. அவற்றில் தேங்குகிற தண்ணீர் இரண்டு, மூன்று மாதங்கள் கூட வருவதில்லை. குறிப்பாக ஆணையாம்பட்டி, சார்வாய், தேவியாக்குரிச்சி, ஓதியத்தூர் போன்ற இடங்களில் உள்ள ஏரிகள் எல்லாம் தூர்ந்து போய்க் கிடக்கின்றன. அவற்றில் பல ஆண்டுகளாக தூர் வரப்படவில்லை. அந்த இடங்களில் உள்ள ஏரிகளை எல்லாம் ஆழப்படுத்தி, தூர் வாரி, மழைக்காலங்களில் வரும் நீரை அதிக அளவு தேக்கி வைத்துக்கொள்ள ஏற்பாடு செய்தால் ஏழை எளிய விவசாயிகளுக்கு எல்லாம் சாகுபடி செய்ய மிகவும் உதவியாக இருக்கும் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, இன்னும் ஊனத்தூர், வாகூர், செருவாச்சூர், மணிவிழுத்தான், காமக்காபாளையம் போன்ற இடங்களில் புதிதாக ஏரிகள் கட்டச் சர்வே செய்யப்பட்டு என்ன காரணத்தாலோ, எந்த விதமான வேலையும் செய்யப்படவில்லை. அந்தப் புது ஏரிகளை கட்ட எந்தவிதமான கஷ்டங்கள் இருந்தாலும், அதை சர்க்கார் தளர்த்தி அவற்றை கட்டுவதற்கு வேண்டிய ஏற்பாட்டை உடனடியாகச் செய்யவேண்டும் என்பதை வலியுறுத்தி கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, என் தொகுதியில் இருந்து பஸ்விடங்களுக்குப் பஸ் போக்குவரத்துக் கிடைப்பது குறிப்பாக தலைவாசல், ஊனத்தூர், சார்வாய், தென்குமரை நாவலூர் போன்ற இடங்களும் பஸ் வசதி இல்லை. பஞ்சாயத்து யூனியனிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டுள்ள ரோடு 28 மைல் நீளமுள்ள ரோடாகும். அதை செப்பணிட்டு வைத்துக்கொள்வதற்காகக் கொடுக்கிற தொகை மிகக் குறைவு. தலைவாசலில் இருந்து ஊனத்தூர் போக பஸ் விட வேண்டுமென்றால் நடுவில் 8 கல்வெட்டுகள் கட்டியாக வேண்டும். லட்சத்திற்கு மேற்பட்ட தொகை அதற்குச் செலவாகும். பஞ்சாயத்து யூனியனால் அந்த வேலையை எடுத்துச் செய்ய நிதி வசதி போதாது. பஸ் போகிற ரோடாக இருந்தால் தான் ஹைவேஸ் இலாகாவின் அதை எடுத்துக்கொள்வர்கள். ஆகவே, சர்க்கார் இது விஷயத்தில் கொஞ்சம் அக்கறை எடுத்துக் கொண்டு விசேஷ மானியம் அளித்தாவது அந்தக் கல்வெட்டுக் களைக் கட்டிக்கொடுத்து அந்த ரோட்டில் பஸ் போவதற்கு வேண்டிய ஏற்பாட்டைச் செய்து கொடுக்கவேண்டும் என்பதாகக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். உடனடியாக ஜீப் பஸ் போன்ற சிறிய பஸ்களையாவது மேற்படி ரோடுகளில் விட்டு மக்கள் கஷ்டத்தை போக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, மின்சாரத்தை எடுத்துக்கொண்டால் இந்தியா விலேயே நம் மாநிலம்தான் கிராமங்களில் மின்சார வசதி செய்வதில் அதிக அளவில் நல்ல முன்னேற்றம் அடைந்திருக்கிறது என்பதாக திட்டக் குழு பாராட்டியிருக்கிற குறிப்பை நான் பத்திரிகையில் பார்த்தேன். உண்மையில் தமிழகத்தில்தான் பெரும்பாலான கிராமங்களுக்கு மின்சார வசதி அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று சொன்னால் மிகையாகாது. அதற்கு மின்சார போர்டின் சேவையைப் பாராட்ட வேண்டும். இருந்தும்,

[திரு. அ. துரைசாமி] [5th February 1966]

என்னுடைய தொகுதி தலைவாசல் பகுதிக்கு இன்னமும் மின்சார வசதி அளிக்கப்படவில்லை. அதைக் கொடுப்பதற்கு மின்சார போர்டார் தக்க கவனம் செலுத்த அரசாங்கம் உதவி செய்ய வேண்டும் என்பதாகக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

வைத்தியத் துறையை எடுத்துக்கொண்டாலும் கூட திறமையான நிர்வாகம் நல்ல முன்னேற்றம் இவை பாராட்டத்தக்க முறையில் நம் தமிழகம் நல்ல வளர்ச்சியைக் கண்டு வருகிறது. ஆகவே அதன் தலைமையை பாரட்ட வேண்டும். ஆனால், என்னுடைய தொகுதியில் தம்மம்பட்டி, வீரகனூர் ஆகிய இடங்களில் இருக்கிற பஞ்சாயத்து ஆஸ்பத்திரியை சர்க்கார் ஆஸ்பத்திரியாக எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்பதாக சம்பந்தப்பட்ட பஞ்சாயத்துக்களில் தீர்மானம் போட்டு அனுப்பியும் அமைச்சரிடத்தில் நேரிடையாக கேட்டுக்கொண்டும் எந்தவிதமான பலனும் இல்லை. அந்த மனுக்கள் பேரில் என்ன நடவடிக்கை எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதும் தெரியவில்லை. ஆகவே, உடனடியாக அந்த ஆஸ்பத்திரிகளை சர்க்கார் எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

கடைசியாக, எனக்குப் பேச சந்தர்ப்பம் கொடுத்த தலைவர் அவர்களுக்கு என் நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொண்டு என் உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

திரு. சா. கணேசன் : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, கவர்னர் பெருமான் உரைக்கு நமது சபை நன்றி தெரிவித்துக் கொள்வதில் நானும் கலந்துகொண்டு என்னுடைய கருத்துக்களையும் சமர்ப்பிக்க முன் வருகிறேன். முதலிலே நமக்கு இந்த ஜனநாயக நெறியிலே கருத்துக்களைத் தெரிவிப்பதற்கு அடிப்படையான நல்ல உரை வழங்கிய கவர்னர் பெருமான் அவர்களுக்கு என் நன்றியைத் தெரிவித்து எனது உரையைத் தொடங்குகின்றேன்.

ஒவ்வொரு மாநிலத்திலேயும் கவர்னர் பெருமான் இரு சபையையும் கூட்டி முதலில் துவக்க உரை நிகழ்த்துவதன் அடிப்படை நோக்கம் என்ன? பின்னே வர இருக்கிற பட்ஜெட்டைத் தயாரிப்பதற்கு பொதுஜனப் பிரதிநிதிகள் மக்களின் தேவைகளை, அல்லது குறைகளைப் பற்றி என்ன என்ன சொல்கிறார்கள் என்பதைக் கணித்து அதன் மீது பட்ஜெட் தயாரிப்பதற்கு வழிவகைகளை உண்டாக்குவது தான் என்பதை ஜனநாயக நெறியில் கவனம் செலுத்துகிறவர்கள் நன்றாக அறிவார்கள். கவர்னர் பெருமான் அவர்களது உரையில் சூசகமாக சில விஷயங்கள் குறிப்பிட வேண்டும். அவற்றின்மீது கருத்துக்கள் தெரிவித்து சொல்லியவற்றின் மீதும், சொல்லாதவற்றின் மீதும்—ஜனப் பிரதிநிதிகளுடைய ஆமோதிப்பு, ஆட்சேபணை, கோரிக்கை ஆகியவற்றை எல்லாம் ஆளும் கனத்தார் நன்றாக ஆராய்ந்து அதன் பிறகு பட்ஜெட் தயாரித்து சபைக்கு சமர்ப்பிப்பதற்கு அனுகூலமான முறையில்தான் இந்த நெறி அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்த நெறியிலே நமது கருத்துக்களையும் இப்போது நாம் சமர்ப்பிக்க நாட்களாக விவாதம் நடத்திக் கொண்டு வருகிறோம்.



5th February 1966] [திரு. சா. கணேசன்]

கவர்னர் பெருமான் அவர்களது உரையில் கிட்டத்தட்ட பாதிக்கு மேல் அதாவது 12 பக்கங்களில்  $6\frac{1}{2}$  பக்கம் விவசாய அபிவிருத்தி பற்றிய கருத்துக்களையே புலப்படுத்தியிருக்கிறார் என்பதைப் பார்க்கும்போது நமது நாட்டின்—சிறப்பாக நமது மாநிலத்தின் இன்றியமையாததும், நெருக்கடியான ஒரு நிலையில் இருப்பதும், மனிதனது இன்றியமையாத தேவையாகிய உணவுப் பொருள் விஷயத்தில் மிகுந்த அக்கறை காட்ட அரசு முன் வந்திருப்பதும் தெளிவாகத் தெரிகிறது. அதை நான் பாராட்டி அதன்மேலே கருத்துக்களைத் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். உணவைப் பற்றிச் சொல்லுகின்றபொழுது அவர்களுடைய உரையிலே ஒரு குறிப்பிடத்தக்க பகுதி, “உணவு உற்பத்தியில் தன்னிறைவு பெறும் லட்சியத்தை அடைய தளரவில்லாத ஊக்கத்துடன் தொடர்ந்து முயல்வேண்டுமென்பதை இன்றைய நெருக்கடி சுட்டி உணர்த்துகிறது” என்பதாகும். ஆங்கிலத்திலே இருப்பதை மெழிபெயர்த்திருக்கின்றதல்ல இது; இதை நான் மொழி பெயர்த்திருக்கிறேன். இந்தக் கருத்தை மனத்திலே கொண்டு பார்க்கின்றபொழுது, உணவு சாதாரண காலத்தில் மட்டுமல்ல, நெருக்கடி நிலையிலும் மிக மிக முக்கியமானது. நெருக்கடி காலத்தில் ஏதோ கருவிகள், டாங்க் முதலிய வாகனங்கள் எவ்வளவு இன்றியமையாதவையோ அதை ஒக்க இன்னும் வேறு அளவிலே சென்னால் அதனினும் மேம்பட்டு உணவு இன்றியமையாதது என்பதை நமக்கு நெருக்கடி நிலை சுட்டிக்கொண்டு இருக்கிறது என்பதை அரசாங்கமும் உணர்ந்திருக்கிறது என்பதை இந்த அறிக்கை நமக்குப் புலப்படுத்துகிறது. அந்த அளவிலே ஓரளவு நாம் மனிதனை அடையவேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம். தொடக்கத்திலே, உரையிலே திரு. லால் பகதூர் அவர்களின் அகால மரணத்தைத் தெரிவித்து இருப்பது பெரிதும் பாராட்டத்தக்க ஒன்று. திரு. லால் பகதூர் அவர்கள் சிறந்த பிரதம அமைச்சாராக இருந்தார் என்பது மட்டுமன்றி உயர்ந்த பண்பாடும், நிறைந்த உழைப்பும் கொண்டு விளங்கியவர் என்பதையும் நாம் நன்றாக உணர்வோம். கம்பன் சொல்லுவான், “ஆல் அமர் வித்தின் அருங்குறளானான்” என்று சொல்லுவான். அந்தச் சொற்றொடருக்கு அவர் இலக்கியமாக விளங்கினார் என்று சொல்லத் தோன்றுகிறது. நகைச்சுவைபட குள்ளம் என்று கூறுவார்கள். அதைத்தான் கம்பன் “ஆல் அமர் வித்தின் அருங்குறளானான்” என்று சொல்லுவான். பெரிய ஆலமரத்திலே தன்னுள் அடக்கிக் கொண்டிருக்கின்ற சிறிய விதையைப்போல் என்று சொல்லுவான். “ஆல் அமர் வித்தின் அருங்குறளானான்” என்று மகாவிஷ்ணுவைப் பற்றி அங்கே கம்பன் பேசுவான். தன்னல்லல்லாத சேவை, அடக்கம், எல்லோரையும் தழுவிச்செல்லும் உயர்பண்பு, விரைவிலே முடிவுசெய்யும் ஆற்றல், துணிந்து செயல்புரியும் ஊக்கம் இவையெல்லாம் கொண்ட ஒரு தலைமை அமைச்சருக்கு வேண்டிய குணநலன்கள் முழுவதும் அடங்கிய பெருமகனாக அவர் இந்த நாட்டிலே விளங்கினார். இந்த நாட்டின் பெருமையும், மானமும் காக்கப்படுவதற்கு உலாபிக்கவொன்றாத அவ்வளவு உயர்ந்த நிலையிலே அவர் விளங்கினார். பொதுப்பணிசெய்வது

[திரு. சா. கணேசன்] [5th February 1966]

என்பது பக்திநெறி போன்றது. தனக்கென ஒன்றும் வைத்துக் கொள்ளாமல், தான் என்ற மமதையும் இல்லாமல், தனக்கு உடமை என்ற உணர்ச்சியே இல்லாமல், எல்லாவற்றையும் ஆண்டவனுக்கு அர்ப்பணித்துவிட்டு பரம பக்தன் இருப்பதுபோல், எல்லாம் நாட்டிற்கு, நாடும் நாட்டிற்கு என்று தன்னையே கொடுத்து அரும் பணி ஆற்றிய பெருமகன். அவருடைய வாழ்வு தேசத்தொண்டர்கள் எத்தகைய வாழ்வு உடையவர்களாக இருக்கவேண்டுமென்பதற்கு எடுத்துக்காட்டாக, ஒரு சிறந்த எடுத்துக்காட்டாக அமைந்ருப்பதை அவர்கள் காலம் ஆனதற்குப் பின்னால்தான் வந்த செய்திகளிலிருந்து இந்த நாட்டிலே மிகப்பலர் உணர்வார்கள். தனக்குக் குடியிருக்கக்கூட ஒரு வீடு கூடச் சொந்தமாக இல்லாத நிலையிலே அவ்வளவு தூய, பரிசுத்தமான, பிறர் மனத்தாலே கூட மாசு கற்பிக்க முடியாத நிலையிலே பெருமகனாய் அவர் வாழ்ந்தார் என்பதை எண்ணும்பொழுது மக்கள் மனதில் தங்கி விட்ட அவருக்கு என்னுடைய நெடிய வணக்கத்தைத் தெரிவிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அவருடைய வாழ்வு எவ்வளவு வீழ்மியதாக இருக்கிறதோ அதேமாதிரி அவருடைய மரணம் மிகச் சிறந்த ஒரு புனிதமான ஒன்றாக ஆகி மேலும் ஒரு சிறந்த மேதையாக அவரை ஆக்கிற்று. அவருடைய மரண நிலையை ஒப்பிடும் பொழுது, பழங்காலப் பெருமக்களுடைய எண்ணம்தான் எனக்கு வருகிறது. காந்தியடிகள், கணேஷ் சங்கர் வித்தியார்த்தி, சிரத்தானந்தர், லாலா ஸ்ரீபதிராய், நேதானி சுபாஷ் சந்திரபோஸ், திருப்பூர் குமரன் ஆகியவர்களுடைய நினைவுதான் வருகிறது. ஒரு கருமத்தைச் செய்யக் தொடங்கி அதை முடிக்காமல் ஓயமாட்டேன் என்ற முறையிலே அவர் எடுத்துக்கொண்ட கருமத்தைச் செய்து முடித்துவிட்டு வெற்றிகண்டதும் விடுதலை பெற்றுவிட்டார். எவ்வளவு வருத்தம் நமக்கு இருந்தாலும் அவர் மரியாதை செலுத்துவதற்குரிய—கம்பன் சொல்லுவான் தெய்வமரணம் என்று அந்தமாதிரி—தெய்வ மரணம் அடைந்துவிட்டார். அவருக்கு உங்கள் எல்லோருடனும் கூட நானும் எனது இதயம் நிறைந்த வணக்கத்தைச் சமர்ப்பித்துக்கொண்டு மேலும் தொடங்குகிறேன்.

இனி கவர்னர் பெருமான் உரையில் உணவு மிக முக்கியஸ்தானத்தைப் பெற்றிருக்கிறது என்பதை அறிந்து நாம் மகிழ்ச்சியும் ஓரளவு ஆறுதலும் அடைகிறோம். உணவுதான் நம்முடைய ஆட்சி முக்கியமாகக் கவனிக்கவேண்டிய ஒன்று. உணவுக்குத் தான் முதன்மையான கவனத்தைச் செலுத்துகின்ற கொள்கையைக் கடைப்பிடிக்கவேண்டுமென்று விண்ணப்பித்துக்கொள்கிறேன். நன்செய் நிலங்களிலே புன்செய் நிலங்களில் விளையக் கூடிய எந்த பயிரையும் பயிர்செய்யக் கூடாது என்று விரையறை செய்யவேண்டும். இன்றைய நெருக்கடியிலே நமக்கு மிகமிகத் தேவையான, இன்றியமையாத ஒன்று, உணவு. இந்த நிலையிலே நன்செய் நிலங்களிலே உணவு அல்லாத பணப் பயிர்களை உற்பத்தி செய்வதற்கும் ஆக்கம் கொடுக்கப்படாது, ஊக்கம் கொடுக்கப்படாது என்பதையும் நான் சொல்லவேண்டும். அதே காலத்திலே உணவு தானியங்களை இறக்குமதி செய்வதற்காக பணப்பயிர்களை உற்பத்தி செய்கிறோம் என்று வாதம் செய்யலாம். இது பொருளா



5th February 1966] [திரு. சா. கணேசன்]

தார நெறிப்படியோ அல்லது வேறு எந்த நெறிப்படியோ பார்த்தாலும்கூட, புரியாது அல்லது பலனில்லாத வழி என்பதை நாம் மறந்துவிடப்படாது. உணவு உற்பத்தியாக வேண்டிய இடத்திலே உணவு உற்பத்தி செய்யாமல், பணப்பயிரை உற்பத்தி செய்து அதன் மூலமாக வெளிநாட்டுச் செலாவணியைப்பெற்று, அந்த வெளி நாட்டுச் செலாவணியைக்கொண்டு நாம் உணவுத் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்வதில் கவனம் செலுத்தப்போகிறோம். என்று சொல்லுவது பயனற்ற வாதம் என்பதை நாம் கவனத்தில் கொள்ள வேண்டும்.

உதாரணமாக, நல்ல நன்செய் நிலங்களாக உள்ள பகுதிகளிலே கூட பருத்தி உற்பத்தி செய்யப்படுகிறது. கரும்பு ஏகபோகமாக உற்பத்தி செய்யப்படுவதற்கு அட்சி ஆக்கம் கொடுக்கிறது. மேலும் மேலும் கரும்பாலைகளை அங்குமிங்குமாக அமைக்கத் தொடங்குகிறது. இதன் மூலம், பலவிதமான துண்டுதல்களின் காரணமாக, விவசாயிகள் தானியப் பயிரை விட கரும்பு முதலிய பணப் பயிருக்கே ஊக்கம் காட்டுபவர்களாக ஆகிறார்கள். இதை யெல்லாம் நாம் மனத்திலே கொள்ளவேண்டும். குறிப்பாக, நமது தமிழ் மரபிலே 'பருத்திக் காடு' என்பதுதான் மரபு. பருத்தி வயல் என்று சொன்னதே கிடையாது. ரொம்ப நீளத் துசம்பு உள்ள 'லாங் ஸ்டேபிள்' பருத்தியை உற்பத்தி பண்ணுவதற்காக நன்செய் நிலம் வேண்டுமென்று சொல்கிறார்கள். டாக்கா மஸ்லின் போன்றவை நீளத் துசம்புகள் கொண்ட கம்போடியோ, உகண்டா போன்ற வகைப் பருத்திகளில் இருந்துதான் பெறப்பட்டது என்று இல்லை. இன்னும் மிக துன்னிய, 200-க்கு மேற்பட்ட எண் உள்ள தூல்களும் கருங்கண்ணி அடுக்குப் பருத்தி போன்ற பருத்தி விவிருந்து தூற்கப்படுவதை உணரவேண்டும். கம்போடியாவையும், உகண்டாவையும் கொண்டு வந்து நன்செய் நிலத்தில் பயிராக்க —அதைக் கொண்டு வந்து விட்டதைச் சிந்தித்தாலே புரியும்; நன்செயிலே நம்முடைய கருங்கண்ணியும், நாடனும் பயிராகாது —சொல்வதற்கு காரணமாக, 'துசம்பு' நீளமாக இருக்கிறது. ஆகையினாலே அவை புன்செயிலே வராது' என்று காரணம் காட்டித் திருப்பி வாதம் செய்கிற நெறி இன்று நாட்டிலே இருக்கிறது. ஆகவே, இந்தமாதிரியான விவசாயத்திற்கு அட்சி அல்லது அரசாங்கம் எவ்விதமான உதவியும் செய்வதில்லை என்ற வாய்பை மேற்கொண்டால்தான், நெல்லோ, நெல்லைப் போன்ற பிற உணவு தானியமணிகளோ உற்பத்தி செய்யக்கூடிய ஒரு நிலை ஏற்படும். விவசாயிகளும்கூட உணவு உற்பத்தியைக் கொஞ்சம் கொஞ்சமாகக் கை விட்டு விட்டு பிற துறையிலே இறங்குவதற்குக் காரணம் என்ன என்பதையும் நாம் மறந்துவிடப்படாது; மிகக் கவனித்து கூர்ந்து நோக்கி, ஆய்ந்து, அலசி, சிந்தித்துச் செயல்பட நாம் முயல் வேண்டும். என் அவர்கள் இப்படிச் செய்கிறார்கள்? நெல்லை விளைவித்தால் உடனே சர்க்காரும் மற்றவர்களும் கொள்முதல் செய்கிறார்கள். அதற்கு உச்ச வரம்பு விலை என்று வைத்து விடுகிறார்கள். மொத்தத்தில், இவர்களுடைய உழைப்பு, காலம், நிலம் இவற்றினுடைய சேதம் அல்லது செலவு முதலியவற்றை எல்லாம் கணக்கிட்டுப் பார்க்கும்போது அவர்களுக்குப் போதிய

[திரு. சா. கணேசன்] [5th February 1966]

வருமானம் கிட்டுவதில்லை. கரும்பு போன்றவற்றைப் பயிரிட்டால் கரும்பாலைக்காரர்கள் வேண்டிய அளவுக்குக் கடன்கள், உரங்கள், கண்காணிப்புகள் அவ்வளவையும் அவர்களுக்குத் தருகிறார்கள். முன்னதாகவே கடன் தருகிறார்கள். விலையும் நிறையக் கிடைக்கிறது. மொத்தத்தில், இறுதியில் கணக்கிடும்போது நெல் விளைவிக்கிற விவசாயியை விட கரும்பு முதலிய பணப் பயிர்களை உற்பத்தி செய்கிற விவசாயிக்குக் கணிசமான அளவுக்கு லாபம் கிடைக்கிறது என்ற காரணத்தால் அவர்கள் கரும்போ, மஞ்சளோ, இஞ்சியோ, புகையிலையோ போன்ற பிற பணப் பயிர்களையோ உற்பத்தி செய்வதற்குச் செல்லுகின்ற நிலை ஏற்படுகிறது. ஆகவே, தேசத்தின் மிக இன்றியமையாத தேவையான உணவு உற்பத்தியைத் தன்னிறைவு உள்ளதாக ஆக்க நாம் முயல்வேண்டுமானால், அதைச் சரிவரக் கடைப்பிடிக்க வேண்டுமானால், இந்தமாதிரி விவசாயிகள் பிற துறைகளில் செல்வதற்கு எந்த ஒரு முகாந்திரமும் ஏற்படாமல் உணவுப் பயிரை உற்பத்தி செய்தால்தான் நமக்குப் பயனும் உண்டு லாபமும் உண்டு என்று எண்ணுகிற அளவிலே அவர்களுக்குரிய வரிச் சுமைகளை பெருமளவு குறைக்க வேண்டும். புதிய வரிகளைப் போடக் கூடாது. அவர்களுக்கு விவசாயத்திற்கு வேண்டிய கருவிகள் நியாயமான விலையில், சுலபமான நிலையில் கிடைக்கக்கூடிய நெறிமுறைகளை வகுக்க வேண்டும். இப்படிச் செய்து விட்டால் அதிக மர்க விரயமாகக் கூடிய பல்வேறு துறை சம்பளச் சிப்பந்திகளை எல்லாம் கூட நீக்கிவிட முடியும். இதையெல்லாம் மனத்திலே கொண்டு காரியமாற்ற வேண்டும். உணவு உற்பத்தியை அபிவிருத்தி செய்வது என்றால் முதலிலே வரிச்சுமை அகற்றப்பட வேண்டும். உணவுப் பொருள் உற்பத்தியில் அவர்களுக்கு ஊக்கம் ஏற்படுவதற்கு வாய்ப்புக்கள், வசதிகள் எல்லாம் கொடுக்க வேண்டும். எங்கு வேண்டுமென்றாலும் உணவுப் பயிரை இடலாம் என்ற நியதியை ஏற்படுத்தவேண்டும். ஏற்கனவே, இந்தச் சபையின் முன்பு வந்த ஒரு மசோதா விவாதத்தின் மீது கூட நான் கருத்துக்கள் தெரிவித்தேன். சில குறிப்பிட்ட இடங்களில் நெல் சாகுபடி செய்யக்கூடாது என்று வந்தபோது, அது நியாயமல்ல, தீமை பயக்கும் என்பதையெல்லாம் சபையின் முன்னே குறிப்பிட்டேன். அப்போது அமைச்சர் அவர்கள், எந்த இடத்தில் எந்தப் பயிரை இடவேண்டுமென்று சொல்வதற்கு அரசாங்கத்திற்கு உரிமை இருக்கவேண்டுமென்று கூறினார்கள். இப்போது அது தளர்த்தப்பட்டிருக்கிறது என்ற நிலையையும் அறிகிறேன். எதற்காக இதைச் சொல்கிறேன்? குறை சொல்ல வேண்டும்; குற்றம் சுமத்த வேண்டுமென்பதற்காக அல்லவே அல்ல. ஆனால் எந்த இடத்திலாயினும் சரி; ஊராவிடத்திலே அல்ல, தனக்குரிய, தனக்குச் சொந்தமான இடத்திலே நெல்லைப் போன்ற உணவு தானியத்தைப் பயிரிடுவதை அரசாங்கம் தடை செய்வதில்லை என்பதை ஒரு வரம்பாகக் கொண்டுவிட வேண்டும். உணவுப்பொருள் எப்படி எங்கிருந்து வந்தாலும், சட்டவிரோத மில்லாமல் நியாயமான நெறியில் வருமானால் அதற்கு ஆக்கம் கொடுக்கவேண்டும். அதற்கு விரோதமாக ஏன் நடக்கவேண்டும்? சில விஷயங்களைப் பற்றிச் சென்னால், 'அது நீதிமன்றத்தில் இருக்க



5th February 1966]

[திரு. சா. கணேசன்]

கிறது; அதைப் பற்றி இங்கு விமர்சனம் பண்ணக்கூடாது' என்று சொல்கிறார்கள். சேலத்தில் ஒரு கேஸ் நடக்கிறது. ஒருவனுடைய வீட்டிற்குப் பக்கத்தில் 98 சென்ட் நிலம் இருக்கிறது. அந்த நிலத்திலே நெல்லைப் பயிர் செய்து விட்டான் அந்த விவசாயி. அந்த நிலம் ஒரு ஏக்கர் கூட இல்லை. துண்டு விழுந்த ஒரு ஏக்கர் நிலம். அதிலே நெல்லைப் பயிரிட்டதற்காக 108 ரூபாய் தண்டம். நிலமே 300 ரூபாய்தான் பெறும். எப்போது நெல்லைப் பயிர் செய்தான்? இந்த ஆண்டு ஊரில் இருக்கும் நாமெல்லாம் உணவுக்கு வழி இல்லாமல் திண்டாடிக்கொண்டிருக்கும்போது, வீட்டைச் சுற்றியுள்ள தோட்டக்காட்டில் நெல்லைப் பயிர் செய்து விட்டான், ஆற்றிலிருந்து தண்ணீர் கொண்டு வந்து புஞ்சையை நஞ்சையாக ஆக்கியது தப்பு; அது குற்றம்; ஆகவே, உனக்குத் தண்டம் 108 ரூபாய் என்று போட்டிருக்கிறார்கள். இப்போது கேஸ் நடக்கிறது, அதற்குள்ளே போக நான் விரும்பவில்லை. இந்த நெறி சரியா? உணவு இல்லாத நிலையில் விவசாயி ஒருவன் நெல்லை தனது நிலத்தில் பயிரிடுகிறான் என்றால் அது தவறு? இன்றைக்கு மகாத்மா இருந்திருப்பாரேயானால், "இது என் கையால் நூற்ற கதாசாலை; இது உனக்குப் பொன்னாடை" என்று பாராட்டி அந்த விவசாயிக்குப் போர்த்தி இருப்பார் அல்லவா? இதை மனத்திலே கொள்ளவேண்டும், இதிலே குற்றம் சொல்வதற்காகச் சொல்லவில்லை. இதுமாதிரியான நிலை ஏற்படுவது தேசத்திற்கே நஷ்டம், நாட்டிலே நெருக்கடியான நிலை எதைச் சுட்டிக்காட்டிக் கொண்டிருக்கிறதோ, அந்த உணவு உற்பத்திக்கு நேர் முறான தடையான, முட்டுக்கட்டையான ஒரு செயல் இது என்பதை நான் சொல்லத் தான் வேண்டும்.

இனி இந்த அளவுக்கு உணவுத் தட்டுப்பாடு வந்ததற்கான அடிப்படைகள் என்ன என்பதையும் நாம் சுவனிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். உச்ச வரப்பு வந்தது. அதைப் பற்றி அபிப் பிராயபேதங்கள் இருக்கலாம். அது வேறு விஷயம். அதன் மூலம் சர்க்கார் வருமானமே போயிற்று; உற்பத்தியும் குறைந்தது. இது கண் கண்ட உண்மை. காரணத்திற்குப் போகவில்லை; விளைவைப் பற்றி மட்டும் சொல்கிறேன். வரி கூடியது. ஆறு ஏழு வருஷங்களுக்கு முன்பு ஒரு ரூபாய் கட்டியவர்கள் எல்லாம் இன்று இரண்டு ரூபாய் கட்டுகிறார்கள். உச்ச வரம்பு வந்த பிறகு தத்துவ ரீதியாக நேரிடையாக உழவு செய்பவர்களுக்கு நிலம் உடைமை என்று கொள்ளுகிறோம். அந்த நிலையில் வரி கூடிவிட்டது என்பது உண்மையாகும். எக்ஸஸ் லாண்ட் டாக்ஸ் வந்தது; உபரித் தண்ணீர்த் தீர்வை வந்தது. சர்சார்ஜும் ஒன்று, இரண்டு, மூன்று என்று போட்டுக் கொண்டே வந்திருக்கிறோம் என்பதை மறந்து விடக்கூடாது. விவசாயி எதற்காகக் கிணறு தோண்டுகிறான்? மழை இல்லை; வாய்க்காலில் தண்ணீர் வரவில்லை. பயிரைப் போட்டிருக்கிறோமே, அது காய்ந்து வரண்டு போகக் கூடாதே, கிணற்றில் இருந்து நீர் இறைத்து உடல் உழைப்பின் மூலமாவது சிறிது தானியத்தைக் காண வேண்டாமா என்ற ஆர்வத்தோடு கிணற்றைத் தோண்டுகிறான். 'உன்னுடைய நிலம் வாய்க்காலுக்கு ஓரமாக இருக்கிறது; ஆகவே கிணறு தோண்டாதே'. இவ்வாறு கட்டுப்படுத்துவது நியாயமா? புத்திசாலித்

[திரு. சா. கணேசன்] [5th February 1966]

10-30  
a.m.

தனமா? பயனுள்ளதா? வாய்க்காலில் தண்ணீர் வந்து கொண்டிருக்கும்போது எந்தப் பயித்தியக்காரனாவது மோட்டார் வைத்து அல்லது கமஸ் போட்டு தண்ணீர் இறைக்கத் தொடங்குவானா? மம்மட்டியால் வெட்டி விடுவதை விட்டு ஏற்றம் போட்டோ அல்லது மோட்டார் வைத்தோ இறைக்கத் தொடங்குவானா? வாய்க்கால் ஓரத்தில் கின்று இருந்தால் அதில் தண்ணீர் இல்லாமல் இருந்தால் தான் கேனியை உபயோகிப்பான். நாம் ஒரு சட்டம் போட்டு விட்டோம், ஆகவே அதுதான் பெரிது என்று நினைக்கக்கூடாது. அந்தச் சட்டத்தின் உள்நோக்கத்தை, அதன் அடிப்படைக் கருத்து என்ன என்பதை மறந்து விட்டு லெட்டர் ஆஃப் லா என்று சொல்வார்கள். சட்டத்தில் உள்ள சொற் பொருளுக்கு அடிமைப் பட்டு செயலாற்றுவது என்றால் அங்கு நல்ல அமைச்சுக்கு, நல்ல ஆட்சிக்கு இடம் இருக்காது என்று பணிவோடு, ஆனால் அமுத்த மாகத் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இறக்குமதி செய்தோ அல்லது அறுத்தோ எப்படியோ தானியங்கள் வந்து விடுகின்றன. இவற்றை விநியோகிக்கும் முறை—கருத்துக்களில் போகவில்லை, என் கருத்து சரியாக இருக்கலாம் அல்லது தவறாக இருக்கலாம், என் கருத்துக்களுக்கு மற்றவர்களின் கருத்து வேறு பாடாகவும் இருக்கலாம்—எப்படியிருக்கவேண்டும்? தனிப்பட்ட வர்கள் அவரவர்கள் தங்களுக்கு வேண்டிய தான்யத்தை வைத்துக் கொண்டிருந்தபோது அவனவன் அந்த நெல் மூட்டைகளை தாமரை இலை போட்டோ அல்லது புங்கத்தழை போன்ற வேறு எது போட்டோ மூடி வைத்துக் கொண்டிருப்பான். ஆனால் இன்று அவற்றை எல்லாம் சர்க்கார் ஏற்று கோடிக்கணக்கான மூட்டைகளை சில அல்லது பல கிடங்குகளில் சேமித்து வைத்து விடலாம் என்று சொல்லிவிட்டால் என்ன இருந்தாலும்—உடையவன் இல்லாத இடம் ஒரு மூழும் கட்டை என்பது தமிழகத்தில் சகல பிராந்தியங்களிலும் உள்ள ஒரு பழமொழி—உடையவனுக்கு இருப்பதுபோன்று அது என்னுடையது, அதைக் கண்காணிக்க வேண்டும், அதைப் பாதுகாக்க வேண்டும் என்ற உணர்வு அவர்களுக்கு ஏற்படாது. அப்படிப்பட்ட உணர்வு ஆயிரத்தில் ஐந்து பேர்களுக்கு இருந்தால் அதுவே பெரிது, அப்படிப்பட்ட மிக்க பொறுப்புணர்ச்சியோடு எல்லோரும் நடந்து கொள்வார்கள் என்று சொல்வதற்கில்லை. ஆயிரக்கணக்கான மூட்டை அரிசி ஒரு ரேஷன் கடைக்கு வந்து விட்டால் அங்குள்ள நிலைமை என்ன? நான் யாரையும் குற்றம் சொல்ல வில்லை. நானாக இருந்தாலும் இந்த நிலைமைதான் இருக்கும். வழி தவறு என்று தான் சொல்கிறேன். ஆகவே ஆகைச் சொல்லிப் பயன் இல்லை. மொத்தமாக 50,000 மூட்டை அரிசியை ஒன்றாக அடுக்கி வைத்துவிட்டால் அது புழுக்காமல் தீரவே தீராது. காரைக்குடியில் ஜனவரி மூன்றாவது வாரத்தில் கிடங்கில் இருந்து எடுத்த அரிசியை, அதன் சாம்பினை இதோ கொண்டு வந்திருக்கிறேன். இந்த அரிசி மணித உணவிற்கு ஒவ்வாதது என்று சொல்லி பகிஷ்கரிக்க பிரம்மப்பிரயத்தனம் செய்தோம். இது அற்புதமான அரிசி. இது மட்டும் சுத்தமாக இருந்தால் நானே வாங்குவேன் படி மூன்று ரூபாய்க்கு. இது டேபிள் ரைஸை விட பிரமாதமாக இருக்கிறது. ஆனால் இதில் பாதியும் ரவையாகிப் போய்விட்டது.



5th February 1966] [திரு. சா. கணேசன்.]

பூச்சி வந்து விட்டது. இந்த அரிசியை தேவேந்திரபேகம் என்று சொல்கிறார்கள் ஆந்திர நாட்டில். ஏன் இப்படியாகிறது? ஒரு இடத்தில் அதிகப்படியான அரிசியைக் குவித்து வைத்து அதை வெளிப்படுத்த நான்கு ஐந்து மாதங்கள் ஆகும்போது இப்படியாகி விடுகிறது. நெல் மூட்டைகள் காரைக்குடி ரெயில்வே ஸ்டேஷன் ப்ளாட்பாரத்தில் சில ஆண்டுகட்டு முன்பு மூட்டை மூட்டையாக அடுக்கி வைக்கப்பட்டிருப்பதை நான் கண்ணால் கண்டேன். அப்படியே சரிவர மூடப்படாமல் கிடந்தன. ஆனால் வருண பகவானுக்கோ அல்லது மேகத்திற்கோ, இவற்றிற்கு கண் இல்லை. இவை மக்களுக்காக வந்திருக்கிறது என்று அவற்றிற்குத் தெரியவில்லை. மழை பெய்து கவனிப்பாற்றுக் கிடந்ததால் அவை முளைத்து விட்டன. விவசாயிகள் பாடுபட்டு கஷ்டப்பட்டு உழைத்துக் கொடுத்தவை முளைக்க ஆரம்பித்துவிட்டன. இப்படி எல்லாவற்றையும் ஒரே இடத்தில் திணிப்பதால் இப்படித்தான் ஆகும். அவை, கோவாப்பரேடிச் சொசைட்டியைச் சேர்ந்தவை. இதற்காகத்தான் காந்தி அடிகள் சென்ட்ரலேசேஷனின் திமை பற்றியும் மி-சென்ட்ரலேசேஷனின் நன்மைப்பற்றியும் வற்புறுத்தினார். அப்படி அவர் ஏராளமாகப் பேசியதும், எழுதியதும் ஞாற்றுக்கணக்கான பக்கங்கள் இருக்கின்றன. ஆகவே ஒவ்வொரு வருக்கும் 6 மாதம் அல்லது 8 மாதங்களுக்கு உள்ளதைக் கொடுத்து விட்டால் அவ்வளவுகள் அவற்றைச் செம்மையாக வைத்துப் பாதுகாத்துக் கொள்வார்கள். தங்கள் வீடுகளில் ஒரு ஆள் படுக்கக் கூடிய இடத்தில் அல்லது 12 அடி நீளம் ஆறு அடி அகலம் உள்ள ஒரு அறையில் அதை அடுக்கி வைத்துக்கொள்வார்கள் . . .

திரு. கோ. நாராயணசாமி நாயுடு : நெல்லா? அரிசியா? கோவாப்பரேட்டிச் சொசைட்டிக்குச் செல்லும் அரிசி முளைத்தது என்று சொன்னார்களே . . .

திரு. சா. கணேசன் : கனம் அங்கத்தினர் நான் சொன்னதைக் கவனிக்கவில்லை என்று தோன்றுகிறது. கொஞ்சம் கவனக் குறைவாக இருந்திருப்பார்கள் என்று நினைக்கிறேன். அரிசி முளைக்கிறது என்று இலக்கியத்தில் படிக்கலாம், ஆனால் பிரத்தியட்சமாக உமி நீங்கி விட்டால் முளைப்பதைப் பார்க்க முடியாது. நான், அங்கே முளைத்தது நெல் என்று சொன்னேன். 'பண்டு முளைப்பது அரிசியேயானாலும் வின்டும் போனால் முளையாதாம்' என்று சொல்வார்கள். வந்தது 100 மூட்டைகள் என்று கணக்கிற்காக வைத்துக் கொள்வோம். அதில் 40 மூட்டைகள் எப்படியும் கெட்டு அல்லது முற்றும் அழிந்து—சிறிது கெட்டாலும் கொஞ்சம் பயன்படுத்தலாம்—போயிருக்கவேண்டும் நிச்சயமாக. இது என் அனுமானக் கணக்கு. இப்படிக் கெட்டுப் போகாமல் இருந்திருந்தால் 100-க்கு 100 செம்மையாக இருந்திருக்குமே. இப்படி ஸ்டோர் செய்து வைத்திருப்பதால் மக்கிப் போய் விடுகிறது. ஆகவே ஒவ்வொரு பிரத்தியயத்திலும் ஆங்காங்கு அவரவர்கள் உற்பத்தி செய்வதை அவரவர்கள் வைத்துக் கொள்ளவும், அவரவர்கள் விற்கவும், அவரவர்கள் எதை வேண்டுமானாலும் உற்பத்தி செய்து கொள்ள

[திரு. சா. கணேசன்] [5th February 1966]

லாம், ஆனால் உணவுப் பயிரைத்தான் உற்பத்தி செய்யலாம் என்று ஒரு வரி எழுதி விட்டால் கட்டுப்பாடே நமக்குத் தேவை இல்லாமல் போகும். கேரளாவையும் நம்முடன் சேர்த்துக் கொண்டு அவர்களுக்கும் நாம் வயிற்றை உணவு கொடுக்கமுடியும் என்று நான் நிச்சயமாகச் சொல்லமுடியும், நஞ்சை நிலங்களில் கரும்பை, நஞ்சை நிலங்களில் பருத்தியை உற்பத்தி செய்வதில்லை என்று விட்டால், தமிழகத்தில் கரும்புச் சாகுபடி இவ்வளவு எதற்கு? ஜீனியில்லாமல் தமிழ் நாட்டில் யாரும் சாக மாட்டார்கள். இது உஷ்ணமான பிரதேசம். இங்கு ஜீனி தேவையே இல்லை. நமக்கு வேண்டியது உப்பு, புளி, மிளகாய் இவைதான். குளிர்ந்த பிரதேசங்களில் தான் மனிதனுக்கு எரி பொருளாக இருக்கக் கூடிய ஜீனி தேவை. இங்கு நமக்கு அப்படியில்லை. இங்கு ஜீனியை உபயோகிப்பதினால் சூடாக இருக்கக்கூடிய உடலை மேலும் அது சூடுபடுத்தத்தான் செய்கிறது. ஆகவே நம் பிரதேசத்தில் நமக்கு கரும்பு மிக இன்றியமையாத ஒன்று அல்ல. இவ்வளவு ஆயிரக்கணக்கான டன் கரும்பு தினசரி மில்களுக்கு போய்க் கொண்டிருக்கவேண்டும் என்ற நிலையில் போய்க் கொண்டிருந்தால் இந்தப் போக்கு நீடித்துக் கொண்டேபோகுமானால் நமக்கு வேண்டிய நெல்லை விளைவிக்கும் நிலம் அல்லது பூமி இல்லாமலே போய்விடும் அல்லது அதில் உள்ள அக்கறை விவசாயிகளுக்கு இல்லாமல் போய்விடும். இதை நாம் நன்கு உணர் வேண்டும். இந்த தேசத்தை அகண்ட இந்தியா என்று சொல்லுகிறோம். ஒருமைப்பாட்டைப் பற்றிப் பேசுகிறோம், எல்லோரும் இந்நாட்டு மன்னர்கள் என்று கூறுகிறோம். இங்கு எவ்வளவு மொழிகள் இருந்தாலும், எவ்வளவு ஜாதிகள் இருந்தாலும், எவ்வளவு மதங்கள் இருந்தாலும் எல்லோரும் ஒன்றே, எண்ணங்கள் பல்வாக இருந்தாலும் இதயம் ஒன்று என்றெல்லாம் பேசுகிறோம். ஆனால் மாநிலத்திற்கு மாநிலம் சுவர், மதில் வைத்துத் தடுத்து இங்கிருந்து உணவுப்பொருள்கள் அங்கு போகக் கூடாது, அங்கிருந்து இங்கு வரக் கூடாது என்றெல்லாம் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. இதுபற்றி சிந்திக்கவேண்டும், சட்டங்களை விட்டுவிட்டு சாதாரண நிலையில் சித்திப்போம், அரிசி உணவு தான்யம்தானே? யார் அதை அதிகமாக இன்றுவிடப் போகிறார்கள்? கேரளாவில், அந்தப் பிராந்தியத்தில் ஒரு பகுதி மக்கள் செத்தாலும் பரவாயில்லையா? அடுத்த விட்டுக்காரன் விட்டில் நெருப்பு பிடித்தால் அது என் விட்டிற்கும் பற்றும் அல்லவா? அகண்ட இந்தியா என்று பேசும் நாம் இம்மாதிரி சுவர் போட்டு மதில் போட்டு, அதுவும் உணவு போன்ற இன்றியமையாத தேவைகளுக்கு, தடை செய்வது தர்மமாகுமா? நியாயமாகுமா? நெறியாகுமா? அன்றி குறைந்தபட்சம் தேசபக்தியாகத்தான் ஆகுமா என்று சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும். இது கேவலம் குறுகிய தன்னலச் சுவர். நாட்டுப்பற்று, மொழிப்பற்று என்றெல்லாம் சொல்லப்படுகிறது. அது போய் இன்றைக்கு ஜில்லாப்பற்று, தாலுகா பற்று, ஊர்ப் பற்று, வீதிப் பற்று, வீட்டுப் பற்று என்று குறுகிக்கொண்டே வருகிறது. இவ்விதம் சுருங்கிக்கொண்டே வருகின்ற முறையை நாம் ஏற்றுக்கொள்ளாமல் இருக்கவேண்டும். நம்மைப் பொறுத்தவரைக்கும் அந்தப் பெருமை நமக்கு வரவேண்டாம் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.



5th February 1966] [திரு. சா. கணேசன்]

தமிழர்கள் மிகவும் பெருமையாக ஒரே இனத்தவராக இருந்தார்கள் என்பதையெல்லாம் நாம் அறிகிறோம். “யாதும் ஊரே, யாவரும் கேளிர்” என்று சொல்லக் கூடியவர்கள் தமிழர்கள் என்று சொல்லப் படுவதையெல்லாம் நாம் புறநானூற்றுச் செய்யுளில் பார்க்கிறோம்; அதன் மூலமாக நாம் பெருமைப்பட்டுக் கொள்கிறோம். அப்படி இலக்கியத்தால், பண்பட்டால், நாகரிகத்தால் நாங்கள் மேம்பட்டவர்கள், மற்ற எந்த நாட்டையும் விட நாங்கள் பெருமை பெற்றவர்கள் என்றெல்லாம் சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறோம்; அப்படிப்பட்ட நமக்கு இப்படிப்பட்ட துண்டுகள், தடைகள், தடைச் சுவர்கள் இவையெல்லாம் தேவையில்லை, இவற்றை அப்புறப் படுத்துவதற்கு இந்த அரசாங்கம் உறுதியான நடவடிக்கையை எடுத்து அதற்கு நிக்கிவிட வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். நாம் மட்டுமல்ல, மற்றவர்களும் அப்படியே செய்ய வேண்டும் என்று கருதுகிறேன். இதை மத்திய ஆட்சியோடு கலந்து பேசி, “இந்த தடைச் சுவர்களைத் தகர்க்கவேண்டும்” என்கின்ற கருத்தில் நாங்கள் இருக்கிறோம். இதை எடுத்துவிட வேண்டும்” என்பதைக் கூறி இந்த நிலைமையை மாற்றியாக வேண்டும். இவ்விதம் வைத்திருப்பதால் நமக்கு என்ன மிஞ்சியது? மனம்விட்டு உண்மையை மறைக்காமல் இதைப்பற்றி எண்ணிப் பார்ப்போமேயானால் உருப்படியான லாபம் எதுவும் கிடைக்கவில்லை. செக் போஸ்ட்கள் என்று ஏற்படுத்தினோம். தலைச் சுமைக் கடத்தல் முறை என்பது போய் லாரி லாரியாக கடத்திச் சொல்லப்படுகின்றன. இதன் மூலமாக ஒழுக்கத்தோடும், சுட்டத்தை மீறதலும் தான் சுலபமாக சாதாரணமாக நடைபெற்றுக்கொண்டிருக்கின்றன. சாதாரணமாக என்று சொன்னால் ‘டே-டு-டே லேபி’ என்கிற முறையில் இந்தப் பழக்கங்கள் வந்திருக்கின்றன. இப்படிப்பட்ட செக் போஸ்ட் வைத்திருந்தும், உணவு தானியம் லாரி லாரியாகத் தினமும் போய்க்கொண்டிருப்பதை யாராவது மறுக்க முடியுமா? லஞ்சம் அதனால் வரவில்லை என்றாவது சொல்ல முடியுமா? நாமே நேரில் பார்க்கிறோம். கைக்கூலி கொடுக்காமல் எப்படி லாரிகள் போகின்றன? சாதாரணமாக மக்கள் பேசிக்கொள்கிறார்கள். சிலிப்-செக்ரட்டரி, சிலிப்-ஜஸ்டிஸ் இவர்களுக்குக் கிடைக்கின்ற சம்பளத்தை விட அதிகமான அளவுக்கு ஊதியம் கிடைக்கிறது இந்த செக் போஸ்டில் இருக்கின்றவர்களுக்கு என்று சொல்கிறார்கள். இதை பலரும் தெரிந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். நேரில் தெரியவில்லையென்றாலும், பலர் மூலமாகக் கேட்டாவது தெரிந்து கொண்டிருப்பார்கள். முக்கியமாக நாம் பார்க்க வேண்டியது, இம்மாதிரி செக் போஸ்ட்கள் வைத்ததின் மூலமாக நாம் எண்ணின காரியங்கள் செம்மையாகவில்லை, அதற்கு நேர்மாறாக ஒழுக்க ஈனங்கள் தான் வந்திருக்கின்றன. நான் சொல்லுவது இதன் மூலமாக ஏதாவது அரசாங்கத்திற்கு நஷ்டம் வந்தாலும் பரவாயில்லை, ஒழுக்கக்கேடுகள் வளராமல் பார்த்துக்கொள்ள வேண்டியது அரசாங்கத்தினுடைய முக்கிய கடமையாகும். ஒழுக்கக்கேடுகளைத் தடுப்பதற்கு அரசாங்கம் சில தடை முறைகளை எடுத்துவிட்டால் கூட பரவாயில்லை; ஒழுக்கத்தை நாம் வளர்க்க வேண்டும், அது தான் சிறந்ததாக இருக்கும். இப்

[திரு. சா. கணேசன்] [5th February 1966]

போது நிலைமை என்ன? வருமானமும் குறைகிறது, ஒழுக்கக் கேடும் வளருகிறது. உச்சவரம்புச் சட்டம் கொண்டு வந்தோம்? என்ன ஏற்பட்டது? மிச்சம் ஏதாவது நிலங்கள் வந்ததா? பலரிடம் பிரித்துக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறதா? பட்டாவில் பெயர் மாறினாலும் நிலம் பிரியவில்லை. ஆனால் அதே காலத்தில் சர்க்காருக்கு அக்ரிகல்சுரல் இன்கம் டாக்ஸும் இல்லாமல் போய்விட்டது. இது தான் கிடைத்த மிச்சம். ஆகவே, செக் போஸ்ட்கள் வைத்தும் இன்னும் தான்யங்கள் கடத்தப்படுவது நிற்கவில்லை. இதனுடைய பலன் என்ன? வாங்குபவனுக்கும் விற்பவனுக்கும் இடையில் இருக்கின்றவர்கள் கொள்ளை லாபம் அடிக்கின்றார்கள். அது தான் விளைந்த லாபம். உண்மையிலேயே பொருட்களை வாங்கித் துய்ப்பவர்கள் அதிக விலை கொடுத்து வாங்குகின்றார்கள். நாம் அனைவரும் ஒன்று என்று நினைத்துத்தான் நாம் பல செயல்களைச் செய்து வருகின்றோம். அந்த முறையில் தான் பாரதியார் பாடினார்; இந்த நாட்டில் அனைவரும் வாழவேண்டும், வீழ்ந்தாலும் அனைவரும் வீழ வேண்டும் என்று சொன்னார். “வாழின் முப்பது கோடியும் வாழ்வேம், வீழின் முப்பது கோடி முழுமையும் வீழ்வேம்” என்று—வாழ்ந்தால் அனைவரும் வாழவேண்டும், அழிந்தாலும் முழுமையாக அழிய வேண்டும் என்பதை—அழுத்தமாகக் கூறியிருக்கிறார். வாழ்கின்றவர்களில் கொஞ்சம் கூட விட்டுவைக்காமல், அழிகின்ற நிலை வந்தால் அத்தனைபேரும் சாகவேண்டும் என்று கூறியிருக்கிறார். இவ்வளவு அழுத்தமாக எடுத்துக் காட்டியிருக்கக்கூடிய பாரதி எங்கள் தேசிய கவி என்றெல்லாம் நாம் சொல்லுகின்றபொழுது, வெறும் ஆன்று கோடி, நான்கு கோடி, இரண்டரைக் கோடி என்று அங்கங்கே இருந்து கொண்டிருக்கின்ற மக்கள் தனியாக வாழ்வேம், எங்கள் தான்யம் அங்கே போகக் கூடாது, அது இங்கே வரக்கூடாது என்றெல்லாம் வெறுமனே எல்லைக்கோடு சுட்டிக்கொள்வது, உண்மையிலே அது எல்லையில் போடுகின்ற கோடு அல்ல. உள்வந்தனை போடுகின்ற கோடு, கோணிவிட்டது அல்லது வளைந்துவிட்டது என்பது தான் பொருள். இதையெல்லாம் மனத்தில் கொண்டு காரியங்களைச் செய்ய ஆட்சி முன்வர வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இனி அடுத்தது, விவசாயிகளுக்கு அடுத்தபடியாக இந்த நாட்டில் அதிகப்படியாக இருக்கின்றவர்கள் நெசவாளர்கள். நம்முடைய மானம் காக்கின்றவர்கள் அவர்கள். அவர்களுக்கு இன்றைக்கு எத்தனையோ தொல்லைகள் இருக்கின்றன. ஏதோ மில்களுக்கு உத்தரவு போட்டிருக்கிறோம், அவர்களுடைய உற்பத்தியிலிருந்து வரிகள் வசூல் செய்து, அந்தப் பணத்தைக்கொண்டு நெசவாளர்களுக்கு நாங்கள் உதவி செய்கின்றோம் என்று ஆட்சி யாளர்களால் சொல்லப்படுகிறது. இதன் மூலமாக அவர்களுக்கு நிவாரணம் அளிக்கலாம் என்ற எண்ணம் நல்லதாக இருக்கலாம். ஆனால் நேரான பலன் அவர்களுக்குக் கிடைக்கவில்லை என்பது உண்மை. இதற்காக நாம் அவர்களுக்குக் கொடுத்து வருகின்ற தொகை வேறு இடத்திற்குப் போய்விடுகிறது. நாட்டில் இருக்கின்ற சிலர் நூற்காமல், நெய்யாமல், ஒன்றுமே நெசவுத் தொழில்



5th February 1966] [திரு. சா. கணேசன்]

செய்யாமல், பில்லைப்போட்டு பணத்தைப் பெற்று சம்பாதித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்த நிலைமையை மாற்றி, போடுகின்ற விதி எதிர்பார்க்கும் பயன்கொடுக்கின்ற வழியில் ஓர் உத்தரவைப் போடவேண்டும். அவ்விதம் போட்டுவிட்டால், கிட்டத்தட்ட நான்கு அல்லது ஐந்து கோடி சர்க்காருக்கு மிச்சம் வரும். ஏராளமான கண்ட்ரோல் இலாகாக்களை எல்லாம் எடுத்துவிடலாம். பல ஆபீஸ்களைக் காலி செய்து விடலாம்; எத்தனையோ இடங்களை எடுத்துவிடலாம்; அதிலுள்ள லைடுகள், மேஜைகள் இவைகள் எல்லாம் மிச்சப்படும். இந்த நிலையில் நெசவாளர்களுக்கு ஒன்று செய்யவேண்டும். அதாவது வேட்டிகளையும், சேலைகளையும் கைத் தறிகள்தான் தயாரிக்க வேண்டும். மில்கள் தயாரிக்கக்கூடாது என்ற ஓர் உத்தரவைப் போட்டுவிட்டால் மிகவும் பயனுள்ளதாக இருக்கும் . . . . .

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : அந்த அளவுக்காவது கண்ட்ரோல் இருக்கலாம் என்பதை கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் ஒப்புக் கொள்கிறார்களா?

திரு. சா. கணேசன் : நாங்கள் சொல்வது என்ன? கண்ட்ரோலை அடியோடு வேண்டாம் என்று சொல்லவில்லை. இம்மாதிரி இனங்களில் கண்ட்ரோல் செய்வதில் தவறு ஒன்றுமில்லை. இன்னதைச் செய்யலாம், இன்னதைச் செய்யக்கூடாது என்று கண்ட்ரோல் பண்ணுவதுதான் அரசாங்கத்தினுடைய கடமை. கண்ட்ரோல் என்று சொன்னால் அதற்காகக் கொடுக்கப்படும் லைசென்ஸ் முறையைத் தான் வேண்டாம் என்று சொல்லுகிறோம். சாதாரணமாக இன்னதைச் செய்யவேண்டும் இன்னதைச் செய்யக் கூடாது என்று கண்ட்ரோல் செய்வதே அரசாங்கம் தான்.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் கூறுகின்ற முறையை அமலுக்குக் கொண்டு வருவதற்கும் கண்ட்ரோல் வேண்டிய துதான். அந்த அளவுக்கு பெர்மிட் லைசென்ஸ் முதலியவை கொடுப்பது தவிர்க்க முடியாததாகிவிடுகிறது.

திரு. சா. கணேசன் : கனம் முதலமைச்சர் அவர்கள் நான் என்ன சொன்னாலும் அதை ஏற்றுக்கொள்ள மாட்டார்கள். இதில் உள்ளபடியே நான் சொல்வது, தேசத்திற்கு நன்மை பயக்கக்கூடிய, சாதாரண பாட்டாளி மக்களுக்கு நன்மை பயக்கக் கூடிய முறைகள் எதையும் நாங்கள் வரவேற்கின்றோம். இதை வேண்டுமென்றாலும் வைத்துக்கொள்ளலாம், வேண்டுமென்றால் இந்த விஷயத்தில் எங்கள் கொள்கையை விட்டுக்கொடுத்திருக்கிறோம் என்று வேண்டுமென்றாலும் எடுத்துக்கொள்ளலாம், அப்படியாவது இதைக் கொண்டு வாருங்கள், அதற்காக நாங்கள் வணக்கம் செலுத்துகிறோம் என்று கூறுகிறேன். ஆகவே கைத்தறியில் மட்டும் ஆடைகளை தயாரிக்க வேண்டும், மில்கள் தயாரிக்கக் கூடாது என்ற முறை இருக்கவேண்டும். ஆடைகள் என்று சொல்லும்போது, தயாரித்தவுடனேயே வேட்டியும், சேலையும் ஆடைகளாகின்றன. மற்ற துணிகள் எல்லாம் வேட்டித் தைத்த பின்னால் தான் ஆடைகளாகின்றன. இப்படிப்பட்ட வேட்டி, சேலை இவைகளை ஒதுக்கிக் கொடுத்துவிட்டால், இன்றையதினம் விவசாயிகளுக்கு அடுத்தபடியாக இருக்கின்ற இந்த எண்ணற்ற நெசவாளிகள் பல்

[திரு. சா. கணேசன்] [5th February 1966]

பெறுவார்கள், இப்போது அவர்கள் அனுபவித்துக் கொண்டுக்கும் கஷ்டங்களும் ஓரளவுக்கு நீங்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அதேபோன்று, அண்மையில் தண்ணீர் தட்டு வந்தது. இதன் காரணமாக மின்சார வெட்டு ஏற்பட்டது. இது சம்பந்தமாகப் பல கருத்துக்கள் இங்கே கூறப்பட்டன. முக்கியமாக காவேரி ஆற்றுத் தண்ணீரைப் பொறுத்தவரையில், ஒரு கிளை ஆறு இருக்கிறது. அதாவது அரசலாற்றில் 1,200 க்யூசெக்ஸ் தண்ணீர் போய்க்கொண்டிருக்கிறது. அதில் தண்ணீர் தட்டுப்பாடு இருந்த நேரத்தில் மாக்விமம் 400 க்யூசெக்ஸும், மினிமம் 190 க்யூசெக்ஸும் போய்க்கொண்டிருந்தது. இதனால் பலன்பெறக்கூடிய பகுதி களான கடலங்குடி, துக்காச்சி, இந்த இடங்களில் இருக்கக்கூடிய சுமார் 2,00 பேர்கள் முழுக்க முழுக்க விவசாயத் தொழிலை நம்பி வாழ்கிறார்கள். இவர்களுடைய பயிர்கள் எல்லாம் இன்றையதினம் முழுக்க முழுக்க சாவி என்கின்ற நிலைமை வந்திருக்கிறது. சுமார் 25 ஆயிரம் அல்லது 30 ஆயிரம் மூட்டைகள் இந்த இடங்களிலிருந்து விசையக்கூடும். இந்த வருடம் சில ஆயிரம் மூட்டைகள் தான் கிடைக்கும் என்று சொல்லுகிறார்கள். சர்க்கார் அதிகாரிகளே இதைப் போய்ப் பார்த்து, இங்கு ஒன்றும் கிடைக்காது என்று குறித்துக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். இதற்குச் சொல்லப் படுகிற காரணம் என்ன என்றால் இந்த இடங்கள் பள்ளமாக இருக்கின்றன, ஆகவே தண்ணீர் சரியாகப் போய்ச் சேரவில்லை என்பதுவே. இந்தப் பரந்த இந்திய நாட்டில் மேடான இடங்களும் இருக்கின்றன, பள்ளமான இடங்களும் இருக்கின்றன. இவைகளில் எல்லாம் நீர் கொண்டு போகவேண்டுமென்றால் அங்கே பெட்கள் கட்டினால் தண்ணீர் போய்விடும். பெரிய அணைகள் கட்டவேண்டும். தேவையான இடங்களில் மட்டும் சில பெட்கள் கட்டிவிட்டால் அந்த இடங்களுக்கு நீர் சுலபமாகப் போகும். அந்தப் பகுதியில் முக்கியமாக அரசலாற்றை ஒட்டிப் பல இடங்களில் நெற்பயிர் செய்யப்படுகின்றன. கூந்தலூர், சற்குணைச்சுவரம், மருத்துவக்குடி, மணவாளநல்லூர், இறவாஞ்சேரி, விளாகம், திருவிழிமிழலை, வடுகக்குடி, கடகம்பாடி இப்படிப் பல ஊர்கள். இவையெல்லாம் இப்படிக் கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருக்கின்றன. இவற்றையெல்லாம் நாம் மனத்திலே கொள்ளவேண்டும்.

இனி, இந்த நிர்ப்பந்த நிலையிலே ஏழை எளியவர்கள் பாதிக்கப் படக் கூடிய நிலை ஏராளமாக வளர்ந்து கொண்டிருக்கின்றன. நான் முதலிலே சொல்லும்போதே சொன்னேன். கவர்னர் அவர்களுடைய உரை, வருங்கால பட்ஜெட்டுக்கு அவரவர்கள் கருத்தைத் தெரிவிக்க, அத்தகைய கருத்துக்களின் மூலம் பட்ஜெட்டை அமைக்க வழி வகுக்கும் முறையில் அமைந்திருக்கிறது என்று சொன்னேன். அந்த முறையிலே சிலவற்றைச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன்.

வாங்கிற பட்ஜெட்டிலே—முதல் அமைச்சர் அவர்களே நிதி அமைச்சராக இருப்பதால் அவர்களை வேண்டிக்கொள்கிறேன்—புது வரிகள் வாப்படாது; வரி உயர்வுகள் கூடவே கூடாது; இன்று



5th February 1966] [திரு. சா. கணேசன்]

இருக்கிற நிலையில் நில வரியை எவ்வளவுக்குக் குறைக்க முடியுமோ அவ்வளவுக்குக் குறைக்கவேண்டும். மண்ணெண்ணெய், புகையிலை, சர்க்கரை, தீப்பெட்டி, பாக்கு, துணி போன்ற ஏராளமான ஏழை களுடைய அடிப்படைத் தேவைகளாக இருக்கின்றவைகளுக்கு மத்திய ஆட்சி விதிக்கிற இந்தத் தீர்வைகளைக் குறைக்கவேண்டு மென்று நமது மாநில ஆட்சி அவர்களோடு தொடர்பு கொண்டு அதற்காக முயற்சி செய்து வெற்றியும் பெறவேண்டும். இதை யெல்லாம் நான் கூறிக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அதோடு, கிட்டத்தட்ட நெருக்கடி நிலை தீர்ந்த நிலை. இந்த நிலையிலே ஒரு தேசத்தின், ஜனநாயகத்தின் ஆணி வேராக இருப் பது பத்திரிக்கைகள் என்பதை மனத்தை விட்டு அகற்றி விடப் பட்டது. ஆகவே, பத்திரிக்கைகள் மீது எடுத்துள்ள நடவடிக்கை களையெல்லாம் கூடிய விரைவிலே ரத்து செய்து, பத்திரிக்கை சுதந்திரத்திற்கு வரம்பைக் கொண்டுவந்து, இன்னொரு மாதிரி செய்தால் தான் என்று பத்திரிக்கைக்காரர்களும் சர்க்காரும் ஒன்றாகக் கூடி அதற்கு நியதி வகுத்துக்கொண்டு, பத்திரிக்கைகள் முழுக் முழுக்க பரிபூரண சுதந்திரத்தோடு இயங்க வழிவகை கூடும்; காணவேண்டும். நெருக்கடியோ தீர்ந்துவிட்டது; பத்திரிக் கைகளும் நடப்பதை அஞ்சாமல் போடவேண்டும். சிலர் கூடக் குறைச்சலாக எழுதலாம்; பத்திரிக்கைக்காரர்களும் பொறுப்பற்ற வர்கள் அல்ல. வாணிப நோக்கத்தில் நடத்துகிறார்கள் என்றாலும் அவர்களுக்குப் பொறுப்பும் நிறைய இருக்கிறது, நானயமும் உண்டு என்பதை ஆட்சியாளர்கள் மறுக்க மாட்டார்கள். இவற்றை யெல்லாம் கவனத்தில் கொண்டு, அதுவும் தேர்தல் காலம் நெருங்கி விட்ட காரணத்தினால் வேண்டிய நடவடிக்கைகளை எடுக்கவேண்டு மென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

டிஃபென்ஸ் ஆப் இண்டியா ரூல்ஸ் பற்றிப் பலர் பேசியிருக்கிறா் கள். அதைப் பற்றிப் பேச வேண்டியதில்லை. அதற்குப் பயப்பட வேண்டியதில்லை. குற்றம் இருந்தால் பிடித்து விட்டுப் போகட்டும். எதிர்க் கட்சியாக இருந்தாலும், ஆளும் கட்சியாக இருந்தாலும், எந்தக் கட்சியையும் சேர்ந்தவர்களாக இல்லை என்றாலும், எப்படி சமாளித்துக் கொள்ளுவது என்பது அவரவர் முடிவு செய்து கொள்ளுவார்கள். உள்ளமும்—உடம்பும், கையும்—மடியும் சுத்த மாக இருக்கிறவர்கள் கவலைப்படவேண்டியதில்லை. நான் இப்படிச் சொல்லுவதால் அதைத் திருப்பி விட முயலுவார்கள் சிலர். ஆளும் கட்சியில் இருக்கிறவர்கள் சிண்டு முடிக்க முற்பட்டாலும் ஆச்சரி யப்படுவதற்கில்லை. அதற்கெல்லாம் எங்கள் சிண்டு முடிபடாது என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். (சிரிப்பு) (குறுக்கீடு) குடும்ப இருந்தால் தான் என்பது அல்ல. 'மொட்டைத் தலைக்கும் முழங் காலுக்கும் முடி போடுவது' என்று சொல்லுவார்கள். குடும்ப இல்லாமல் எப்படி முடிவது என்று கேட்கலாம். இது இடியம்; மரபு; அவ்வளவு தான். இருக்கிறதால் குறை என்ன என்பதை மட்டும் சொல்கிறேன். இருப்பதாலேயே ஆட்சிக்கு ஒரு குறைவு, ஆளும் கட்சியினர்கள் இந்தக் சட்டத்தை வைத்துக்கொண்டு எல்லோரையும் பயமுறுத்துகிறார்கள்—எதிர்க்கட்சிகளை அல்லது பிறரை—என்ற பழி வரும். அந்தப் பழியிலிருந்து நீங்கவாவது

[திரு. சா. கணேசன்] [5th February 1966]

ஆட்சியில் இருக்கிறவர்கள் இந்தியப் பாதுகாப்புச் சட்டத்தை, நெருக்கடி தீர்ந்தாயிற்று என்று சொல்லுகிறதனாலே, நீக்கிவிட வேண்டும். தனிப்பட்ட குற்றத்திற்காக யாரையும் பிடிக்க, தண்டிக்க, எல்லாவற்றுக்கும் குறைச்சல் இல்லை நம்மிடம் இருக்கும் சட்டங்கள். அத்தகைய சட்டங்கள் இருக்கும்போது அதில் நம்பிக்கை வைத்து டி.ஐ.ஆர்.ஐ ரத்து செய்துவிட்டு காரியங்களைச் செய்யலாம் என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

இறுதியிலே ஒன்றை மட்டும் சொல்ல விரும்புகிறேன். எல்லோரும் ரொம்பச் சொல்லிவிட்டார்கள். மொழி பெயர்ப்பு பற்றிச் சொல்லுகிறேன். மொழிபெயர்ப்பு ரொம்ப பயங்கரமாக இருக்கிறது. ஆங்கிலத்தில் இருந்து கவர்னர் உரையைத் தமிழில் மொழிபெயர்த்திருப்பதிலே ஒரு சென்டென்ஸ் படிக்கிறேன். வரிசையாக எவ்வளவோ சிகப்பும் கருப்புமாய் குறி போட்டு வைத்திருக்கிறேன். குற்றம் சொல்லுவதற்காகச் சொல்லவில்லை, குறை சொல்லுவதற்காகச் சொல்லவில்லை. இந்த இடத்தில் இந்தச் சொல் வந்திருப்பது எவ்வளவு கடுமையாக இருக்கிறது என்று சொல்லுவதற்காகத்தான் இதைக் குறிப்பிடுகிறேன் . . . .

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : புலவர்கள் வழி நூல், முதல் நூல் என்று கூறினார்கள். அதற்கு விளக்கம் கூறினால் நான் தெரிந்துகொள்வேன்.

திரு. சா. கணேசன் : கனம் முதல் அமைச்சர் அவர்களின் அன்பான கட்டளைக்குக் கீழ்ப் படுகிறேன். கனம் சபாநாயகர் அவர்கள் நேரம் ஆகிவிட்டது என்று கோப்பப்புவார்கள்! தனியாக வேண்டுமானால் அவர்களிடம் பேசுகிறேன். (திரு. ஆர். வி. சுவாமிநாதன் : எங்களுக்கெல்லாம் தெரியவேண்டாமா? இங்கேயே விளக்கம் சொன்னால் நன்றாக இருக்கும்). நேரம் இல்லை. என் இருப்பிடத்திற்கு வந்தால் பாடமே நடத்தலாம் . . . இதிலே வழி நூல், முதல் நூல் என்ற பேச்சு இல்லை. நான் கூற விரும்புவது மொழி பெயர்ப்பின் குறையைப் பற்றித்தான். சாஸ்திரி அவர்களைப் பற்றிப் பேசுவதில் இந்தத் தவறு இருக்கிறது. வேறு இடத்தில் வந்தாலும் பரவாயில்லை; அதைப்பற்றி நான் கவலைப்பட மாட்டேன். “இந்தியா பாகிஸ்தான் ஆகிய இரு நாடுகளும் தங்களுடைய வேற்றுமைகளைத் தீர்த்துக்கொள்ள வன்முறையில் ஈடுபடமாட்டாவென்று பாகிஸ்தான் அதிபருடன் டாஷ்கண்டில் அவர் கையொப்பமிட்ட கூட்டறிக்கை ஸ்ரீ சாஸ்திரி அவர்களின் இறுதி அரசியல் சாதனை யாகும்” என்று அந்த சென்ட்டென்ஸ் முடிந்துவிட்டது. அடுத்து “இந்த அறிக்கையை அடுத்து, அவர் திடீரென்று மரணமடைந்து விட்டதால், அது நாம் அனைவரும் அங்கீகரித்துப் போற்ற வேண்டிய ஒரு புனித அறிக்கையாகி விட்டது”—அவர் தவறிப் போய் விட்டதால்தான் இந்த அறிக்கையைப் போற்றி, அதற்கு மதிப்புக் கொடுக்க வேண்டிய புனித அறிக்கையாகிவிட்டது என்று சொன்னால், அவர் காலம் ஆகாமல் இருந்திருந்தால் அதன் மீது கண்டனக் கணைகளை பிரயோகப் படுத்தும்படி இருக்கும் என்றதொரு வரவில்லையா? இந்த மாதிரி இருக்கப்படாது. இந்த அறிக்கையைத் தாயரித்த



5th February 1966] [திரு. சா. கணேசன்]

துமே ஆவி பிரிந்ததால், அவ்வளவு அழுத்தமாக நின்று—சாதாரணமாக உயிர் போனாலும் விடமாட்டேன் என்று சொல்லுவது உண்டு, அந்த மாதிரி—உயிரைக் கொடுத்தேனும் நிறைவேற்றுவேன் என்று அப்படிப்பட்ட புனிதப் பணியில் உயிரைப் பிடித்துக்கொண்டு காரியம் முடிந்த பிறகு போயிருக்கிறார்; டாஷ்கண்டுக்காக ஆண்டவன் அவரை வைத்திருந்தானே என்று அழுத்தமாகத் தெரிவிப்பதற்கு விரோதமாக இப்படியெல்லாம் வந்திருக்கிறது. இது மாதிரிப் பல இடங்களில் எல்லாவற்றையும் எடுத்துச் சொல்லுவதற்கு நேரம் இல்லை.

நான் பிற மொழிச் சொல் சேர்க்கப்படாது என்று சொல்லுகிறவன் அல்ல. “அமுலாக்கப்பட்டது” “அமுலாக்கப்பட்டது” என்றே எழுதுகிறார்கள். ‘அமல்’ வேறு—‘அமுல்’ வேறு. ‘அமுல்’ என்றால் ‘பயூர்’, ‘சுத்தம்’. ‘அமல்’ என்றால் நடைமுறை. நடைமுறை என்று தமிழிலேயே எழுதிவிட்டுப் போகலாமே! இல்லை யென்றால் இங்கிலிஷில் ‘போர்ஸ்’ என்று வேண்டுமானாலும் போட்டுக் கொள்ளுங்கள். இந்த மாதிரி நான் ஏராளமாக எழுதி வைத்திருக்கிறேன். மொத்தத்திலே மொழிப்பெயர்ப்பிலே இன்னும் கவனம் செலுத்த வேண்டுமென்று பணிவோடு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இன்னொன்று கூடச் சொல்லத் தோன்றுகிறது. தமிழிலேயே எழுதிவிட்டு ஆங்கிலத்தில் மொழி பெயர்க்கலாம். இல்லையென்றால், தமிழ் மொழி பெயர்ப்பே வேண்டாம். ஆனால் எல்லோராலும் ஆங்கிலத்தில் ரொம்ப நன்றாகப் புரிந்துகொள்ள முடியாது. எல்லோரும் தமிழில் நன்றாகப் புரிந்துகொள்வார்கள். சிலருக்கு ஆங்கிலத்தில் பயிற்சி இல்லாமல் இருக்கலாம். ஒன்று செம்மையாக இருக்கவேண்டும்—இல்லை இன்மையாக இருக்கவேண்டும். செம்மையாக இல்லாவிட்டால் இல்லாமல் இருப்பதே நல்லது என்று கூறிக்கொண்டு இந்தத் துறையிலும் கவனம் செலுத்த வேண்டுமென்று கூறிக் கொள்கிறேன். பட்ஜெட் தயாரிப்பதிலே அச்சாபீசில் வேலை முடிந்து கூட இருக்கலாம். அச்சிட்ட பிரதிகளைப் பார்த்ததில், இதற்குப் பின்னால் அச்சிட்டு இவ்வளவு வந்து விடமுடியாது என்ற அனுமானத்தின் மூலமாகச் சொல்லுகிறேன். கருத்துக்களையெல்லாம் அப்படியே ஒப்புக் கொண்டு அல்லது திருத்தி, இதையெல்லாம் கவனித்தாவது, அல்லது கருத்திலே கொண்டாவது, தேசத்தின் நன்மைக்கும், மாநிலத்தின் வளர்ச்சிக்கும், பொது மக்கள் தேவைக்கும் ஏற்ப, எல்லாவற்றையும் அமைக்கவேண்டும். இந்த அமைப்பிலே நல்ல வெற்றியும் ஆட்சிக்கு கிட்ட வேண்டும் என்று கூறி ஒரு சாம்பிளை மட்டும் காட்டி விட்டு அமைகிறேன்.

இந்த அரிசியை மட்டும் அமைச்சர் பார்க்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். எந்தமாதிரி நடந்திருக்கிறது என்பதற்காகக் காட்டுகிறேன். இது ஜனவரி மாதக் கடைசியிலே ரேஷன் கடையிலிருந்த மூட்டையிலிருந்து எடுக்கப்பட்டது. இப்படியே கொத்தாக வருகிறது.

திரு. ஆர். வி. சுவாமிநாதன் : அந்த பாட்டிலிலே போட்ட பிறகு அப்படியாகிவிட்டதா?

11-00  
'a. m.

[5th February 1966]

**திரு. சா. கணேசன் :** (இல்லை, இல்லை) மூட்டையிலேயே இப்படித்தான் இருந்தது. இந்த டப்பாவில் போட்டு ஒரு வாரம் ஆகிறது. இப்பொழுது டப்பா சைசில் இருக்கிறது. ஆகவே, இப்படிப்பட்ட காரியங்களை எல்லாம் அரசாங்கம் கவனிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு என் உரையை முடிக்கிறேன். வணக்கம்.

**திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் :** கனம் துணைத் தலைவர் அவர்களே, மேன்மை தங்கிய கவர்னர் பெருமான் அவர்களின் தொடர் கூட்டத் தைத் துவக்கி வைத்து ஆற்றிய உரையின் மீது நானும் என் கருத்துக்களை வழங்க விரும்புகிறேன். கவர்னர் பெருமான் தன்னுடைய உரையிலே இந்தியத் தலைமை அமைச்சராக விளங்கிய திரு. லால் பகதூர் சாஸ்திரியாருடைய மறைவு குறித்து இரங்கல் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். மறைந்த லால் பகதூர் சாஸ்திரியாருடைய அருமை பெருமைகளைப் பாராட்டி, தக்க முறையிலே இந்த மன்றம் தீர்மானம் நிறைவேற்றியிருக்கிறது. அப்போதே திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் கொண்டுள்ள கருத்துக்களை நான் தெரிவித்தேன். லால் பகதூர் சாஸ்திரி அவர்களுடைய மறைவு குறித்து, அவர்களுடைய பண்புகள், மாண்புகள் பற்றியும் அறிவு, ஆற்றல், திறன்கள் பற்றியும் மன்றத்திலுள்ள உறுப்பினர்கள் பலரும் எதிர்க்கட்சியைச் சார்ந்த உறுப்பினர்களும் தெரிவித்தார்கள். ஆளும் கட்சி உறுப்பினர் ஒருவர், அனுதாபத் தீர்மானங்கள் வரும்போது எதிர்க்கட்சி உறுப்பினர்கள் அழகு ஒழுகப் பேசுகிறார்கள், மற்றைய நேரங்களில் பாராட்டுகள் இல்லை என்று பொருள் படக்குறிப்பிட்டார்கள். "Differences vanish in the face of death" என்று கூறுவார்கள். இறப்பின் முன்னிலையில் வேறுபாடுகள் மறைகின்றன. ஆகவே, மறைவுக்கு அனுதாபம் தெரிவிக்கும்போது, அவர்களுடைய அறிவையும், ஆற்றலையும், அருமையையும், பெருமையையும் புகழ்வதுதான் மரபு. ஆகவே, பாராட்டுதலுக்குரிய பண்புகளைப் பாராட்டுவதுதான் முறை. லால் பகதூருக்கும் எங்களுக்கும் உள்ள வேறுபாடு, முரண்பாடு, மாறுபாடு இவற்றை எடுத்துத் தெரிவிக்க நேரம் அது ஆகாது என்பதை நல்ல மரபு உள்ளவர்கள் உணர்வார்கள். ஆகையினால், அனுதாபக் கருத்துக்கள் தெரிவிக்கும்போது, வேறு வேறுபாடு இல்லை, என்று பொருள் இல்லை. மதிப்பது ஒன்று, கொள்கையை ஏற்றுக் கொள்வது மற்றொன்று. பண்பை மதிப்பது ஒன்று; கொள்கையை, கோட்பாட்டை ஏற்றுக் கொள்வது மற்றொன்று. கொள்கை, திட்டங்கள் சம்பந்தமாக எதிர்க் கட்சிக்கு மாறுபட்ட கருத்துக்கள் இருந்தாலும், ஒருவருடைய பண்புகளையும், மாண்புகளையும் பாராட்டுகின்ற, பாராட்டி, அனுதாபம் தெரிவிக்கின்ற நேரத்திலே, முரண்பட்ட, வேறுபட்ட, மாறுபட்ட கருத்துக்களைச் சொல்லுவது சரியல்ல என்றுதான் அவை நிறுத்தி வைக்கப்பட்டது. ஆகவே, அதைத்தான் அந்தக் கனம் உறுப்பினருக்குத் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன்.

மதிப்பிற்குரிய கவர்னர் பெருமான் தன்னுடைய உரையிலே புதிதாக வந்துள்ள தலைமை அமைச்சர் திருமதி இந்திரா காந்தி அம்மையார் பற்றியும் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அத்தகைய



5th February 1966] [திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்]

கருத்துக்களுக்கு மாறுபட்ட கருத்து இல்லை என்பதைத் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். யார் அடுத்த பிரதமராக வரவேண்டும் என்கிற முடிவைச் செய்யவேண்டிய பொறுப்பு ஆளும் கட்சியை சார்ந்தது. ஜனநாயக மரபுப்படி, ஆளும் கட்சியினர் அவையின் முதல்வரை, தங்களுடைய தலைவரைத் தேர்ந்தெடுக்கவேண்டும். அப்படித் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவரே முதல் அமைச்சராக இருக்கிறார்கள் என்பது மரபு. எனவே, யார் தேர்ந்தெடுக்கப்படுகிறார்கள் என்பது முழுக்க முழுக்க அவர்களுடைய பொறுப்பு. பிரதம அமைச்சர் தேர்ந்தெடுப்பதில், அவர் ஆணை அல்லது பெண்ணை என்கின்ற பிரச்சினை, இந்தியாவின் தலைமை அமைச்சர் தேர்வில் அமையவில்லை என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். ஏனென்றால், ஆண்களோ அல்லது பெண்களோ வரவேண்டியது என்பதைப் பொறுத்தல், இந்திய பிரதமர் யார் என்கின்ற தேர்தல் முறை அமைந்திருப்பது. ஆகவே அந்த முறையில் தேர்ந்தெடுக்க வேண்டுவதும், தேர்ந்தெடுக்க வேண்டியது யார் என்று தீர்மானிக்க வேண்டியதும் ஆளும் கட்சியினுடைய பொறுப்பு. ஆனால், தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு வந்தபிறகு, அவர்களுடைய பணிகளைப் பார்த்து எதிர்க்கட்சிக் காரர்கள் தங்கள் தங்கள் கருத்துக்களைத் தெரிவிப்பார்கள். இதற்கு முன்னால், இந்தியாவின் தலைமை அமைச்சராக இருந்த பண்டித ஜவஹர்லால் நேரு அவர்கள் ஆட்சியின் போதும் எதிர்க்கட்சிகள் பாராட்டியும் இருக்கிறார்கள், கண்டனக் கணைகளைத் தெரிவித்தும் இருக்கிறார்கள். அதற்குப் பிறகு, தலைமை அமைச்சராக இருந்த லால் பகதூர் சாஸ்திரி வந்த பிறகும் அவரைப் பாராட்டவேண்டிய வாய்ப்புகள் ஏற்படும்போது அவர்களுடைய செயல்களைப் பார்த்து பாராட்டுகளைத் தெரிவிக்க வேண்டிய போது பாராளுமன்றத்திலேயும், பொது மன்றங்களிலும் தெரிவித்தும், அவர்களுடைய குறைகளைக் கானவேண்டிய நேரத்தில் குறை காணும் அத்தகைய கருத்துக்களையும் எடுத்து வைத்திருக்கிறார்கள். இப்பொழுது தலைமை அமைச்சராக வந்திருக்கிற திருமதி இந்திரா காந்தி அம்மையாருக்கு கவர்னர் உரையில், “உலகத்திலேயே மிகப்பெரிய ஜனநாயக நாட்டின் பிரதம மந்திரியாக அவருக்கும் பின் பதவியேற்றுள்ள ஸ்ரீமதி இந்திரா காந்தி அவர்களுக்கு இதற்கு முன் அப்பதவி வகித்தவர்களின் உயர்ந்த மரபுகள் வழிகாட்டியாயிருக்குமென்று” நம்பிக்கை தெரிவித்திருக்கிறார்கள். அந்த அளவுக்கு அது சரியானதே. அப்படியே, இதற்கு முன்னால் பதவியில் இருந்த நேரு அவர்களுடைய, லால் பகதூர் அவர்களுடைய அத்தகைய உயர்ந்த பண்பாடு, மரபு வழிகாட்ட வேண்டும் என்கிற நம்பிக்கையில் கருத்து வேறுபாடு இல்லை. மேலும் அவர்கள், “இடர்மிகுந்த இந்த முக்கியப் பணியில் வெற்றி கானவேண்டுமென்பதில் நாம் அனைவருடைய நல்வாழ்த்துக்களும் அவருக்கு உரித்தாகுக” என்றும் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு நல்வாழ்த்துக்கள் தெரிவித்துக்கொள்ளுவதில் தவறில்லை. எதிர் நோக்கி இருக்கின்ற உணவுப் பிரச்சனையில் தீர்வு காண்பது, உற்பத்தியைப் பெருக்குவது, உணவு உணவும் உடுக்க உடையும், இருக்க இடமும் அளிப்பது, வேலை வாய்ப்புக்களை தருவது, இத்தனை முயற்சிகளிலும் பொறுப்பு ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிற தலைமை அமைச்சருக்கு வெற்றி கிட்டவேண்டும் என்று

[திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்] [5th February 1966]

விரும்பி, அந்த அளவுக்கு நல்லாழ்த்துக்களைத் தெரிவிப்பதில் எல்லோருக்கும் பங்கு உண்டு. ஆகவே, செயல்கள் செல்லுகின்ற வகையில் பாராட்டுவதற்குரியவைகளுக்குப் பாராட்டுதல்களும், கண்டனத்திற்குரியவைகளுக்குக் கண்டனங்கள் கொடுப்பதும் செயல்கள் ஆற்றிச் செல்லும்போது காணவேண்டிய ஒன்றாக இருக்கிறது. நல் வாழ்த்துக்கள் தெரிவிக்கும்போது, விருப்பம் எந்த வகையில் இருக்கிறது என்பதைக் காட்டுகிறது. அந்த வகையில் கவர்னர் உரையின் தன்மையை உணரக் கட்டமைப் பட்டிருக்கிறோம்.

கவர்னர் பெருமானுடைய உரையில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளவை மூன்று முக்கியமான கருத்துக்கள். ஒன்று உணவுப் பிரச்சினை பற்றியது; ஒன்று மின்சார கட்டுப் பற்றியது; மற்றொன்று நான் கூவது ஐந்தாண்டுத் திட்டம் பற்றியது. இந்த மூன்று கருத்துக்களும் சிறப்பாக இடம் பெற்றிருக்கின்றன. இதிலே விடுபட்டுப் போன கருத்துக்களை அவையின் உறுப்பினர்கள் எடுத்துத் தெரிவித்து, அமைச்சர் அவையின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வந்து, நல்லதொரு நிலையை உண்டாக்கவேண்டும் என்கின்ற நோக்கத்தின் அடிப்படையில் இந்த மன்றத்திலே எடுத்து வைத்தார்கள். விடுபட்டக் கருத்துக்களில் மிக முக்கியமான கருத்துக்கள் வழங்கப் பட்டிருக்கின்றன. அவற்றை அமைச்சரவை கவனத்தில் கொள்ளுவதன் மூலம் நல்லதொரு முடிவைக் காண முடியும் என்று தங்கள் தங்கள் கருத்துக்களை வழங்கியிருக்கிறார்கள்.

உணவுப் பிரச்சினை மிக முக்கியமான பிரச்சினை என்பதை அனைவரும் உணர்ந்திருக்கிறோம். பதினெட்டு ஆண்டு காலமாக திட்டங்களெல்லாம் திட்டி, செயல் படுத்தியும் வெற்றி காணமுடியவில்லை என்கின்ற கருத்து பரவலாகக் காணப்படுகிறது. இந்திய அரசும், மாநில அரசுகளும், ஒவ்வொரு திட்டமும் போட்டு, அந்த ஐந்தாண்டுத் திட்ட இறுதியில் தன்னிறைவு பெற்றுவிடுவோம், வெளிநாட்டிலிருந்து இறக்குமதிக்கு அதன்மேலும் அவசியமே ஏற்படாது என்று அத்தகைய உறுதி தந்து வந்திருக்கிறார்கள். அத்தகைய உறுதி தந்து வந்திருந்தபோதிலும், தொடர்ந்து அத்தகைய முறைகளில் வெற்றி காண முடியாத அளவு இறக்குமதிக்கு அவசியம் இருக்கின்ற அளவுக்கு சூழ்நிலை இருக்கிறது என்றால், எங்கே கோளாறுகள் இருக்கின்றன என்று கண்டு பிடிக்க வேண்டிய பொறுப்பு மாநில அரசுக்கு இருக்கிறது திட்டங்களிலே கோளாறுகள் இருக்கின்றனவா, இலக்குகளை எதிர்பார்த்ததிலே கோளாறுகள் இருக்கின்றனவா, இந்த நாட்டின் உணவுப் பிரச்சினை அப்படியேதான் இருக்குமா, அப்படியேதான் இருக்கும் என்றால், வேறு வகைகளில் வசதிகளை பெருக்கிக் கொண்டு உணவுப் பிரச்சினையைத் தீர்க்க வேண்டிய கட்டத்திலே இருப்போமா

என்று காணவேண்டிய நிலை இருக்கிறது. உலகத்திலே பல்வேறு நாடுகளைப் பார்த்தால், உலகத்தில் இருக்கின்ற அவ்வளவு நாடுகளும் உணவுப்பொருள்களைப் பொறுத்தவரை தன்னிறைவு அடைந்து விடவில்லை. பல நாடுகள் பிறவகைகளிலே வளங்கள் பலவற்றைப் பெற்று, வாய்ப்புக்களை பெருக்கி நாட்டின் வரமானத்தைப் பெருக்கி, தங்களுக்குத் தேவைப்பட்ட உணவுப் பொருள்களை இறக்குமதி செய்வதன் மூலமாக, அந்த நாட்டினுடைய இயற்கை வளங்கள் குன்றாத அளவுக்கும் குறையாத அளவுக்கும்



5th February 1966] [திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்]

தங்களுடைய தன்னிறைவைப் பெற்றுக்கொள்ளத்தக்க பொருளாதார வசதிகளை நிறைவுபெற அமைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆனால், இந்தியாவைப்பற்றிச் சொல்லும்போது, விவசாயப் பொருளாதாரத்தை அடிப்படையாகக் கொண்ட நாடு; விவசாயத்தை மிக முக்கியமாகக் கொண்டிருக்கும் நாடு; நூற்றுக்கு எண்பது பேர்கள் ஈடுபட்டிருக்கும் தொழிலாக அமைந்திருக்கிற ஒன்று. எனவே, இந்த அடிப்படையிலே இந்த நாடு தன்னிறைவு பெற முடியும். வேறு பல வகைகளிலே உற்பத்திப் பொருள்களைப் பெருக்கிப் பிற நாடுகளுக்கு அவைகளை அனுப்பி, அதன் மூலமாக இந்த நாட்டின் வருமானத்தைப் பெருக்கி, பிற வசதிகளைச் செய்து கொள்ளுவதற்கு வாய்ப்புகள் அதிகம் இல்லை. தென்னக மாநிலங்களிலிருந்து ஆண்டுதோறும் வெளி நாடுகளுக்கு ஏற்றுமதி செய்யும் பொருள்களினுடைய கணக்கைப் பார்த்தால், நான்கு ஆண்டுகளுக்கு முன்புள்ள கணக்குப்படி, கிட்டத்தட்ட 200 கோடி ரூபாய் பெறுமானமுள்ள பொருள்கள் ஏற்றுமதி ஆகிறது என்றால், நான்கைந்து கோடி ரூபாய் பெறுமானமுள்ள உற்பத்திப் பொருள்கள்தான் ஏற்றுமதி செய்யப்படுகின்றன. மற்றபடி, விவசாய மூலப் பொருள்கள் ஏற்றுமதி செய்யப்பட வேண்டிய அளவில் இருக்கின்றன. உற்பத்திப் பொருள்களை ஏற்றுமதி செய்து, அதன் மூலம் வருமானத்தைப் பெருக்கி, அந்த வருமானத்தைக் கொண்டு அன்னிய செல்வணியை ஈடுகட்டி, உணவுப் பொருள்களை இறக்குமதி செய்யக்கூடிய அளவிற்கு நிலைமை அமைந்திருக்கிறதா என்றால், அந்த அளவு அமைந்திருக்கிறது என்று சொல்லுவதற்கில்லை. இருக்கும் விவசாய வசதியைப் பெருக்கி உணவு கொள்ளவேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம். அந்த வகையில் போடப்படும் எந்தத்திட்டத்தைக் குறித்தும் உறுதி மொழி அளிக்கப்படுகிறதே தவிர, அந்த உறுதி மொழிகள் நிறைவேற்றப்படவில்லை என்ற குற்றச்சாட்டைத்தான் மன்ற உறுப்பினர்கள் பலரும் எடுத்துச் சொன்னார்கள். அந்தக் குற்றச்சாட்டையே நானும் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். கோளாறுகள் எங்கே இருக்கின்றன என்று கண்டு நிவர்த்திப்பதற்கான வாய்ப்பு இன்றையதினம் இல்லை. ஆண்டுக்காண்டு அன்னிய நாட்டிலிருந்து உணவுப் பொருள்களை இறக்குமதி செய்தால்தான் முடியும் என்ற அளவுக்கு இருக்கிறது. அது மட்டுமல்லாமல், எதிர்காலப் பிரச்சினையும் வளர்ந்துகொண்டதான் வருகிறது.

1947-ம் ஆண்டு இந்தியா விடுதலை பெற்ற நேரத்தில் ஜனத் தொகை 33 கோடியாக இருந்தது, 1951-ஆம் ஆண்டில் 44 கோடியாக மாறி, 1961-இல் 51 கோடியாக ஆகி, 1971-இலே கிட்டத்தட்ட 53 கோடி அளவுக்கு ஏறக்கூடும் என்ற அளவுக்குப் பொருளாதார நிபுணர்கள் இருக்கும் நிலையைக் கண்டறிந்து சொல்லியிருக்கிறார்கள். இந்த நிலைமையைச் சமாளிக்கும்போது, ஆண்டுக்கு ஆண்டு இறக்குமதி அளவு அதிகமாகும் அளவுக்கு, இங்கே போட்டிருக்கும் திட்டங்கள் உருவான பலனைத் தரவில்லையே என்ற கருத்துத்தான் கொள்ள வேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம். 1951-ஆம் ஆண்டிலிருந்து 1963-ஆம் ஆண்டு வரையில் இறக்குமதி செய்யப்பட்ட மொத்த உணவுப் பொருள்களின் அளவைக் கணக்கிட்டால் கிட்டத்தட்ட 4 கோடி டன்னுக்குக் குறையாமல் அமைந்திருக்கிறது. இந்தியாவின் பற்றுக்குறைப் பொருளாதாரத்திற்குள்ளே தான்

[திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்] [5th February 1966]

நாமும் அடங்கித் தீர வேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம். பற்றாக குறைப் பொருளாதாரத்தின் மூலமாக ஏற்படும் விளைவுகளை நாமும் சேர்ந்து தாங்கித்தான் ஆகவேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம் என்று கவர்னர் அவர்கள் ஓரிடத்தில் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள்.

நம்முடைய மாநிலத்தைப் பொறுத்த வரையில், உணவு உற்பத்தியில் தன்னிறைவு பெறக்கூடிய நிலையில் தான் தமிழகம் அமைந்திருக்கிறது. ஆனால், பிற மாநிலங்களினுடைய கஷ்டங்களையும் நாம் ஏற்றுக்கொள்ளும் அத்தகைய நிலைமை ஏற்படும் போதுதான், அவர்களோடு நாமும் அந்தக் கஷ்டங்களைப் பகிர்ந்து கொள்ளவேண்டிய கட்டத்தில் இருக்கிறோம் என்று கனம் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் இதற்கு முன்னால் தங்களுடைய உரையில் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். 1947 முதல் இன்று வரை இந்தியாவில் இறக்குமதியாகியிருக்கும் உணவுப் பொருள்களின் விலை மதிப்பைக் கணக்கிட்டால், ரூ 2,634 கோடிக்கு அன்னியச் செலாவணியைச் செலவழித்து உணவுப் பொருள்களை இறக்குமதி செய்ய வேண்டிய கட்டத்திற்கு நாம் வந்திருக்கிறோம். நம்முடைய மாநிலத்தைப் பொறுத்த வரையில் கூட, போட்டிருக்கும் திட்டங்களை நிறைவேற்ற முடியாததற்குக் காரணம் என்ன, அதனுடைய இலக்கை அடைய முடியாமல் இருப்பதற்குக் காரணம் என்ன என்று தெரியவில்லை. முதல் ஐந்தாண்டுத் திட்டத் துவக்கத்தில் கிட்டத்தட்ட 38 லட்சம் டன் உற்பத்தி அளவாக இருந்தது, இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் உற்பத்தியினுடைய அளவு 53.14 லட்சம் டனாக உயரும் என்று நாம் எதிர்பார்த்தோம், மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்ட இறுதியில் 16.50 லட்சம் டன் அதிகமாகி கிட்டத்தட்ட 69.64 லட்சம் டன் உற்பத்தியாகக் கூடும் என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்.

ஆனால், கவர்னர் அவர்களுடைய உரையில் பார்க்கும்போது, முதல் ஐந்தாண்டுத் திட்டத் தொடக்கத்தில் ஏறக்குறைய 36 லட்சம் டன் அளவில் இருந்த உணவு தானிய உற்பத்தி 1964-65-ல் 58 லட்சம் டன் அளவிற்குத்தான் தமிழகத்தைப் பொறுத்த வரையில் வந்திருக்கிறது என்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்ட இறுதியில் நமக்குக் கொடுக்கப்பட்ட ஐந்தாண்டுத் திட்டங்களினுடைய விளக்கக் குறிப்பின்படி கிட்டத்தட்ட 70 லட்சம் டன் அளவிற்கு உயர்ந்திருக்கவேண்டும். எதிர்பார்த்த அளவு அது. ஆனால், 58 லட்சம் டன் தான் நமக்கு இப்பொழுது வந்திருக்கிறது. அப்பொழுது போட்ட திட்டம் நிறைவேறுததற்கு என்ன குறை இருந்தது? எந்தக் குறை அடிப்படையில் இந்த இலக்கை நாம் பெற முடியாத நிலையில் இருக்கிறோம்? அதே போன்று இப்பொழுது 16.50 லட்சம் டன் அதிகமாகக் கிடைக்கும் என்ற இலக்கைப் பெற முடியாத சூழ்நிலை ஏற்பட்டதற்குக் காரணம் என்ன என்பதைக் கண்டறியவேண்டும் என்பதை இந்த வாய்ப்பில் நான் கூற விரும்புகிறேன்.

இந்த நாட்டைப் பொறுத்திருக்கும் பொருளாதாரத்தைப் பெருக்கக்கூடிய தொழிற் துறை வளர்ச்சிக்கு அடிப்படையாக அமைந்தது விவசாயத் துறை தான். ஆகவே, உணவுப்



5th February 1966] [திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்]

பிரச்சினையைப் பொறுத்த வரையில், இந்தத் தேவையை நிறைவேற்றாமல் இருப்பதற்கான அத்தனை கஷ்டங்களும் நீக்கப்பட வேண்டும்.

உணவுக் கார்ப்பரேஷனின் தலைவராக ஓராண்டு காலம் பணியாற்றிவிட்டு, அதிலிருந்து விலகின திரு. பாய் அவர்கள், அண்மையில் பங்களூரில் நடந்த ஒரு கூட்டத்தில் பேசிய விவரம் பத்திரிகையில் வெள்வந்திருக்கிறது. அவர் என்ன குறிப்பிட்டிருக்கிறார் என்றால், “இவ்வளவுக்கும் காரணம், திட்டங்களில் ஏற்பட்டிருக்கும் கொள்கை, ஐந்தாண்டுக்கு ஐந்தாண்டு கூட அல்ல, ஆண்டுக்காண்டு, அவ்வப்போது மாறுதல் பல ஏற்பட்டு அதில் ஒரு குழப்ப நிலை ஏற்பட்டதனால்தான் இது ஏற்பட்டிருக்கிறது. எனவே, இதில் ஒரு சரியான நிலைமை ஏற்படவில்லை. ஆட்சியினர் தங்களுடைய தவறை உணர்ந்து திருத்திக்கொள்ள முன்வரவில்லை. இப்படிப்பட்ட பல காரணங்களால்தான் இத்தகைய விளைவுகள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன” என்று அந்தத் துறையிலேயிருந்து ஓராண்டு அனுபவம் பெற்ற திரு. பாய் அவர்கள் கூறியிருக்கிறார்கள்.

“The problem has been complicated by the ideology of the ruling party which refuses to admit mistakes and revise its Policies in the right direction. The vested interests of the ruling party stand in the way of growing wheat in the Gangetic Plain and the Congress is powerless to compel the people to switch back to food crops from the more profitable sugarcane.”

என்ற அளவுக்குக் குற்றச்சாட்டை அவர்கள் எடுத்துத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள்.

அந்த வகையிலே பார்க்கின்றபோது, உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்க வேண்டும் என்பதற்காகத் திட்டங்களின் மூலம் எந்த அளவுக்கு அதிலே நாம் எதிர்பார்த்த பலன் வந்தது என்று திட்டவட்டமாக நாம் அறிந்துகொள்ள வேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம். அந்த முயற்சிகளிலே செலவழிக்கப்படுகிற பலன் முழுவதும் விவசாயிக்குப் போய்ச் சேர்ந்ததா, சேரக்கூடிய அளவுக்கு நிலைமை இருக்கிறதா என்பதில் நாம் கவனம் செலுத்த வேண்டும். மற்ற உறுப்பினர்கள் பலரும் இது பற்றிய கருத்துக்களை இந்த மன்றத்திலும் எடுத்துத் தெரிவித்தார்கள். கொள்முதல் பற்றியும், விநியோகம் பற்றியும், மற்ற வகைகளைப் பற்றியும் ஏற்படுகிற குளறுபடிகளை இங்கே மட்டுமின்றி, அண்மையில் நடந்த காங்கிரசுக் கட்சியினுடைய சட்ட மன்ற உறுப்பினர்கள் கூட்டத்திலே கூட, அமைச்சர்களிடத்திலே எடுத்துத் தெரிவித்ததாகப் பத்திரிகையில் செய்தி வந்ததை நான் கண்டேன். ஆகையால், அத்தனை பேரும் உணருகிறார்கள் அதிலிருக்கும் கோளாறுகளையும், குளறுபடிகளையும். அவற்றை நிவர்த்திப்பதற்கு அரசாங்கம் எடுத்துக் கொண்டிருக்கிற நடவடிக்கைகள் என்ன என்ன என்பதைப் பற்றியும் நாம் அறிந்து கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். அந்த வகையிலே உற்பத்தி பெருகவேண்டும் என்பதற்காக எடுக்கப்பட்டிருக்கிற நடவடிக்கைகள் உருவான பலனை எந்த அளவுக்குத் தந்தன என்பதைக் காணவேண்டும்.

[திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்] [5th February 1966]

நிலத்தில் இறங்கி வேலை செய்பவர்களுக்கு உழைப்பில் ஆர்வம் இருந்தாலும், அந்த உழைப்பின் மூலம் ஏற்படும் பலன் தனக்கும் பயன்படும் என்ற ஆர்வ அடிப்படை இருந்தால்தான் உற்பத்தியைப் பெருக்க முடியும் என்ற கருத்து எடுத்துச் சொல்லப்பட்டது. அந்த வகையிலே காந்தியார் அவர்களும், உழைப்பவர்களுக்கு நிலம் சொந்தமாக வேண்டும் என்ற கருத்தைப் பல்லாண்டுகளாக வற்புறுத்தி வந்தார்கள். “நிலம் ஒரு சில குறிப்பிட்டவர்களிடம் தேங்கிக் கிடப்பதால் அதில் உழைப்பவர்களுக்கு ஆர்வம் இல்லை. அவர்களுக்கு ஆர்வம் இல்லாவிட்டால், விளைவைப் பெருக்க வழி இல்லை. விளைவு பெருகாவிட்டால் நாட்டின் தேவை நிறைய வழி இல்லை. எனவே, அந்த ஆர்வம் பெருகவேண்டும். அந்த நிலையை அவர்களுக்குக் கொடுக்கவேண்டும். உச்ச வரம்பு மூலமாக அது பரவலாக ஆகி விடும். அதிலிருந்து பல பேருக்கு அக்கறை பிறக்கும். அதன் மூலம் பல மடங்கு அதிகமாக உற்பத்தியைப் பெருக்கிக்கொடுக்க வாய்ப்பு உண்டு. நிலங்களை நன்றாகக் கவனிக்கக்கூடிய வாய்ப்பு உண்டு. தரிசாகப் போடாமல் அதைப் பல பேருக்குக் கொடுத்தால் விவசாயம் செய்ய வழிவகை காணமுடியும். ஊக்கம் தர வேண்டும்” என்று அவர்கள் சொன்னார்கள். உச்ச வரம்புச் சட்டம் வந்து ஐந்தாறு ஆண்டுகள் ஆகியும், எந்த வகையிலே மிச்சப்படுத்தப்பட்டு, மற்றவர்கள் அக்கறை செலுத்தக்கூடிய அளவிற்கு, ஏழை எளியவர்கள், அக்கறை கொண்டவர்கள் இப்படிப்பட்டவர்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று தெரியவில்லை. “எத்தனை நிலம் இப்படி மிச்சப்பட்டுவிடும்? நிலமில்லாத அத்தனை பேருக்கும் நிலம் கொடுத்துவிடமுடியும் என்ற நோக்கத்தின் அடிப்படையில் இந்தச் சட்டம் கொண்டுவரப்படவில்லை” என்று அமைச்சர் அவர்கள் பதில் உரைக்கும்போது எடுத்துத் தெரிவித்தார்கள். ஆகவே, உச்ச வரம்புச் சட்டம் வந்தும், ஏராளமான நிலம் மிச்சப் பட்டும், நிலமில்லாதவர்களுக்கெல்லாம் நிலம் கிடைக்குமா என்று கவலை கொள்ளும் அளவுக்கு, சங்கடம் ஏற்படும் அளவுக்கு, நம்மிடம் இருந்த நிலம் எல்லாம் பரவலாக ஆகும் அளவிற்கு, கையிலிருந்து செல்கிற அளவுக்கு அமைந்திருக்கிறதே என்ற கவலை தோன்றி விட்டது. என்றாலும், ஏற்கனவே எந்த நிலையில் இருந்தார்களோ, அந்த நிலையில் தான் இருக்கிறார்கள். அந்த நிலத்தில் மேலும் புதியதாக சாகுபடி செய்ய முடியும் என்று நாம் கருதுவதற்கில்லை.

உற்பத்தியைப் பெருக்கவேண்டும் என்பதற்காக நாம் பல வகையில் திட்டங்களை வகுத்துக் கொண்டு விவசாயிகளுக்கு உதவி செய்கிறோம். செய்கிற உதவிகள் விவசாயிகளுக்குப் போய்ச் சேருகின்றனவா என்று நாம் பார்த்தல் வேண்டும். விவசாயிகளுக்குக் கடன் கொடுக்க நாம் கோடிக்கணக்கான, லட்சக்கணக்காக பணம் ஒதுக்கி வைத்திருக்கிறோம். அந்தக் கடன் உதவிகளை எல்லாம் எல்லோரும் வரவேற்றிருக்கிறார்கள். இப்போதுள்ள கொடுக்கிற கடன் உதவிகள் போதாது என்றும் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். ஆயினும் கொடுக்கிற கடன் உதவிகளாவது அவர்களுக்குச் சரியாகப் போய்ச் சேருகின்றனவா என்று பார்க்கவேண்டும். இத்துறையில் பல குற்றச்சாட்டுகள்



5th February 1966] [திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்]

எடுத்துச் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன. கூடுமான வரையில் அரசாங்கமே எல்லாப் பொருள்களையும் தங்கள் பொறுப்பில் வாங்கி அவர்களுக்குக் கொடுக்கிற முயற்சியில் அதிக கவனம் செலுத்த வேண்டும். இப்போது பணமாக நாம் செய்கிற கடன் உதவிகள் எல்லாம் பெரும்பாலான இடங்களில் அவர்களிடத்தில் முழுமையாகப் போய்ச் சேருவது இல்லை.

இன்னும் நமது மாநிலத்தில் வீணாகக் கிடக்கிற தரிசு நிலங்கள் பலவிடங்களில் இருக்கின்றன. சிறிய நிலங்களாகவும் இருக்கின்றன. பெரும் பெரும் நிலங்களாகவும் இருக்கின்றன. ஆங்காங்கே கிணறுகள் எடுப்பதன் மூலம் அவற்றை எல்லாம் சாகுபடிக்குக் கொண்டுவர முடியும் என்றும் பேசப்படுகிறது. இன்னும் கூட சர்க்கார் அலுவலக காம்ப்ளெண்டுக்குள் இருக்கிற தரிசு நிலங்களை உழுது சாகுபடி செய்யவேண்டும் என்பதாகவும் கருத்துத் தெரிவிக்கப்படுகிறது. கலெக்டர் அலுவலகம், தாசில் தார் அலுவலகம், சப்-ரிஜிஸ்தரார் அலுவலகம் ஆகிய இடங்களில் ஆங்காங்கேயுள்ள நிலங்களை உழுது பயிரிடுவதன் மூலமாக ஓரளவு உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்க முடியும் என்ற கருத்து சரியானது அல்ல என்று சொல்ல வரவில்லை. ஆயினும் மற்றொரு பக்கம் பார்க்கிறபோது பல ஆண்டுகாலமாக மூன்று போகம், இரண்டு போகம் சாகுபடி செய்யப்பட்டு வந்த நல்ல நஞ்சை நிலங்கள் எல்லாம் தரிசாக்கப்பட்டு, கட்டிட மனைகளாக பிரிக்கப்பட்டு விற்கப்பட்டு வருவதையும் பார்க்கிறோம். திருச்சிக்குப் பக்கத்தில் பார்த்தால்—நல்ல நஞ்சை நிலங்கள் எல்லாம் இன்றைக்கு பெட்ரோல் பங்குகளாகவும், சினிமாக்கோட்டைகளாகவும் மாற்றப்பட்டிருப்பதைப் பார்க்கலாம். எங்கே பார்த்தாலும் விளைநிலங்கள், கட்டடங்கள் எழுப்பப்படுவதற்காக மண்ணைக் கொண்டு வந்து கொட்டப்பட்டு தூர்க்கப்படுவதைப் பார்க்கிறோம். ஒரு பக்கம் உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்க சர்க்கார் அலுவலக காம்ப்ளெண்டுகள் எல்லாம் உழுது பயிரிடவேண்டும் என்று சொல்லப்படுவதையும், மற்றொரு பக்கம் பல ஆண்டுகளாக உழுது இரண்டு போகம், மூன்று போகம் பயிர் வைக்கப்பட்டு வந்த நிலங்கள் மனை நிலங்களாக மாற்றப்பட்டு வருவதையும் இன்று நாட்டில் பார்க்கிறோம். தினசரி தமிழ் பத்திரிகைகளைப் பார்த்தால் வண்டலுருக்கு அருகில், தாம்பரத்திற்கு அருகில், என்று இப்படியாக கிரவுண்டு 250 ரூபாய், 500 ரூபாய் என்பதாக—விளைநிலங்கள் எல்லாம் மனை நிலங்களாக ஆக்கப்பட்டு விற்பனைக்குக் கொண்டுவரப்படுகிற விளம்பரங்களைப் பார்க்கலாம். மிகக் கஷ்டப்பட்டு அணைகட்டி நூற்றுக்கணக்கான ஏக்கரங்களை புதிது புதிதாக சாகுபடிக்குக் கொண்டுவர நாம் பாடுபடுகிறோம். ஆனால் ஒரு பக்கத்தில் சாகுபடி நிலங்கள் எல்லாம்—மனை நிலங்களாக மாற்றப்படுகிற பெரிய தீங்கையும் கண்டு வருகிறோம். ஒரு காலத்தில் திருநெல்வேலிக்குப் போனால், சந்தி, பாளையங்கோட்டை ரஸ்தாவில் இரண்டு பக்கமும் பச்சைப் பசேல் என்பதாக விளங்கும் வயல்களைத் தான் பார்க்கலாம். நெல் விளையக் கூடிய வயல்களையே வேலியாக உடையது என்ற பொருளில் திருநெல்வேலி என்ற பெயரே ஏற்பட்டிருப்பதைப் பார்க்கிறோம். ஆனால் இன்று அவை தூர்க்கப்பட்டு சினிமாக்கோட்டைகளாக,

[திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்] [5th February 1966]

விடுகளாக மாற்றப்பட்டிருப்பதைப் பார்க்கலாம். எதற்காச் சொல்கிறேன் என்றால்—புதிய கட்டடம், மேட்டுப் பகுதியில், விளைநிலமாக இல்லாத பகுதியில் ஏற்படுத்தலாம். ஆனால் ஒரு வரம்பின்றி இப்படி—நிலம்பட விடிட்டுக்கொண்டுபோவது மிகுந்த ஒரு நெருக்கடி நிலைமையைக் காலப்போக்கில் ஏற்படுத்திவிடும். ஆகவே ஒரு வரம்பு கட்டி, அத்தகைய போக்கைத் தடுத்து நிறுத்த முயற்சி எடுத்துக்கொண்டால் தான் நாம் இந்தக் கொள்கையில் வெற்றிபெற முடியும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

நம்முடைய ஐந்தாண்டுத் திட்டங்கள் வெற்றிபெறவில்லை என்று பொதுமக்கள் கூடக் கூறவில்லை. காங்கிரஸ் தலைவர்களாலேயே போற்றப்படுகிற மிக உயர்ந்தவராகிய திரு. வினோபாஜி அவர்கள் மிகத் தெளிவாக, உருக்கமாகக் கூட ஒரு கருத்தை வெளியிட்டிருக்கிறார்கள்.

பிகார் பிரதேசத்தில் டால்மியா நகரில் அவர்கள் பேசும்போது மிகவும் மனம் நொந்து பேசியிருக்கிறார்கள்.

“மூன்று ஐந்தாண்டுத் திட்டங்களுக்குப் பிறகும் வெளிநாட்டில் இருந்து உணவுப்பொருள் வரவழைக்க வேண்டியிருப்பது மிகவும் வருந்தத்தக்கது.

விவசாய நாடான இந்தியாவில் முதலில் செய்திருக்க வேண்டியது குறைந்த பட்சம் உணவு பொதுமானதை உற்பத்தி செய்துவிட்டுப் பிறகு மற்ற எதையாவது செய்துகொள்வது என்பதாக இருந்திருக்கவேண்டும்.

வாரன்ஹேஸ்டிங்ஸ் (பிரிட்டிஷ் வைசிராய்) மீது கொண்டுவரப்பட்ட குற்றச்சாட்டுபற்றிய புத்தகம் என் நினைவிற்கு வருகிறது.

உணவு, கல்வி, பாதுகாப்பு ஆகிய மூன்று துறைகள் குறித்த வரையில் இந்தச் சர்க்கார் மீது அதுபோல குற்றம் சாட்டி வழக்குத் தொடரப்பட்டால் இந்தச் சர்க்கார் எங்கே செல்ல வேண்டிவரும்.

“It is very unfortunate that after three five-year plans the country should import food from abroad. The least they ought to have done in an agricultural country like India was to make her self-sufficient in food and then do anything else.

I am reminded of the book Impeachment of Warren Hastings. If this Government were to be impeached on these counts of food, education and defence, let go my fourth charge of ignoring the poor, where would it be?”

என்பதாகத் தெளிவுபட எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இந்தக் குற்றச்சாட்டை சாதாரணமானதாக அல்ல, மிகப் பெரியதாக மதித்து இதனைக் களைவதற்குத் தக்க முயற்சி எடுத்துக் கொண்டாகவேண்டும்.

அடுத்து விற்பனை, கொள்முதல் ஆகிய பிரச்சினையைப் பற்றிப் பலரும் தங்கள் கருத்துக்களை எடுத்து வைத்திருக்கிறார்கள். அதிலே அரசாங்க அதிகாரிகளுக்காவது கொள்முதல் செய்வதில்



5th February 1966] [திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்]

முழு நம்பிக்கை இருக்கிறதா என்று கேட்டால் இல்லை. அவர்களிடத்தில் அந்த ஆற்றலாவது முழுக்க இருக்கிறதா என்று கேட்டால் இல்லை. அல்லது இன்றைக்கு அரசாங்கமே தக்கவர்களைப் போட்டு முழுக்க கொள்முதல் செய்கிறதா என்றால் இல்லை. இன்றைக்கு அரசாங்கமும் தங்கள் அதிகாரிகளைக்கொண்டு கொள்முதல் செய்கிறார்கள். தனி நபர்களும் கொள்முதல் செய்கிறார்கள். அரசாங்க அதிகாரிகளுக்கு—வேறு துறையில் திறமை இருக்கலாம். அது இல்லை என்பதாக இந்த நேரத்தில் நான் குற்றம் சாட்ட விரும்பவில்லை. ஆயினும் கொள்முதல் துறையில் டெபுடிக்லெக்டர்கள், தாசில்தார்கள், ரெவின்யூ அதிகாரிகள் மாற்றலாகி வந்தவுடன் அந்த இடத்தில் உள்ள நிலைமையை உணர்ந்து கொள்ளாதவர்களாக, தங்களுக்கு அத்துறையில் உள்ள அறிவுக்குறைவு காரணமாக, கொள்முதல் துறையில் செய்கிற குறைபாடுகள் கொஞ்சநஞ்சமல்ல. உண்மையில் அரசாங்கம் இத்துறையில் உள்ள குறைபாடுகளைக் களைய வேண்டும் என்றால்—நெல் வியாபார துறையில் அனுபவம் உள்ளவர்களை அங்கங்கே ஏஜெண்டுகளாகப் பொறுப்பைக் கொடுத்து—எல்லா தானியங்களையும் அரசாங்கப் பொறுப்பிலேயே கொள்முதல் செய்ய தக்க நடவடிக்கை எடுத்துக் கொண்டாக வேண்டும். அப்போதுதான் இத்துறையில் உள்ள குறைபாட்டைக் களைவதற்கு வாய்ப்பு ஏற்படும்.

அடுத்து மாவட்டத்திற்கு மாவட்டம், வட்டத்திற்கு வட்டம் சவுக்கிகளை—சாவடிகளை வைத்திருப்பதன் காரணமாக மக்களுக்கு ஏற்படுகிற தொல்லைகளைப் பலர் எடுத்துச் சொன்னார்கள். இந்த மாநில உணவு தானியம் அடுத்த மாநிலங்களுக்கு கட்டுப்பாடு இல்லாமல் போவதைத் தடுப்பதற்கு எல்லைப்புறங்களில் சாவடிகளை வைப்பது பற்றி ஆட்சேபனை இல்லை. காரணம் பிற ராஜ்யங்களுக்கு நம்மால் கொடுக்கக் கூடிய உணவுப்பொருளை அரசாங்கச் சார்பிலேயே கொள்முதல் செய்து கொடுக்க அரசாங்கம் பொறுப்பை ஏற்றுக் கொள்கிறார்கள். ஆகவே கள்ளக்கடத்தலைத் தடுக்க எல்லைப் புறங்களில் சாவடி ஏற்படுத்தலாம். ஆனால், இந்த மாநிலத்திற்குள்ளேயே வட்டத்துக்கு வட்டம், மாவட்டத்திற்கு மாவட்டம் தானியப் போக்குவரத்தைத் தடுத்து நிறுத்த அவசியம் இல்லை. அரசாங்கம் இதுபற்றி கவனம் செலுத்தி நம் மாநில மக்களுக்கு சங்கடம் இல்லாதபடி தக்க சூழ்நிலையை ஏற்படுத்தவேண்டும் என்று விரும்புகிறேன்.

அடுத்து ஒரு பக்கத்தில் துணிப் பெருக்கத்தைப்பற்றிக் கவலைப் பட வேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம். அதேசமயம்—நான்கைந்து இடங்களில் நூற்பு ஆலைகள் மூடப்பட்டு, தொழிலாளர்களும் வேலையற்று இருப்பதைப் பார்க்கிறோம். அந்தப் பிரச்சினையை விவாதிப்பதன் மூலமாக தீர்த்து உற்பத்தியை அவர்கள் துவக்க வழிசெய்யவேண்டும். பல மாதங்களாகவே கோவையிலும், சங்கரன்கோவிலிலும், பெரியநாயக்கன் பாளையத்திலும் பல மில்கள் மூடப்பட்டிருக்கின்றன. ஆகவே அரசாங்கம் இதில் தீவிரமாகத் தலையிட்டு, மூடப்பட்டிருக்கின்ற மில்களைத் திறப்பதில் உடனே ஈடுபடவேண்டும். மூடப்பட்டிருக்கின்ற மில்களைத் திறக்கச்செய்யவேண்டும், இல்லாவிட்டால் அரசாங்கமே பொறுப்

[திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்] [5th February 1966]

பேற்றுக்கொண்டு அந்த மில்களை நடத்துவதற்கு முன்வந்து அவைகளை உடனடியாகத் திறக்கவேண்டும் என்பதைக் குறிப்பிட ஆசைப்படுகிறேன்.

சேலம்-நெய்வேலி இரும்பு உருக்காலை திட்டம் பல ஆண்டுக்காலமாகவே எடுத்துத் தெரிவிக்கப்பட்டு வருகிறது. அரசாங்கம் முழு முயற்சியில் ஈடுபட்டிருப்பதாகத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். அயல்நாட்டு நிபுணர்கள் வந்து பார்வையிட்டு நம்பிக்கை தெரிவித்திருக்கிறார்கள் என்ற கருத்து இங்கே தெரிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அண்மையிலே ஜப்பான் நிபுணர் குழு இங்கு வந்துபார்த்துவிட்டு, இரும்புத் தொழிற்சாலை நிறுவுவதற்கு நல்ல வாய்ப்பு இருக்கிறது, வசதியிருக்கிறது, நெய்வேலி நிலக்கரியைப் பயன்படுத்திக் கொள்ளலாம் என்ற வகையிலே கருத்துத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். இதைப்பற்றிய கருத்துக்கள் பத்திரிகைகளிலும் தெரிவிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. சென்ற ஆண்டு பட்ஜெட் விவாதத்தின்போதுகூட நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்கள் இதைப்பற்றிக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் இப்பொழுது பத்திரிகைகளிலே வருகின்ற செய்திகளைப் பார்த்தால் ஐயப்பாடுகள் எழுகின்ற நிலைமைதான் ஏற்படுகிறது. அதற்குத் தகுந்த முறையிலே கவர்னர் அவர்கள் உரையிலேகூட இதைப்பற்றி ஏதும் குறிப்பிடப்படவில்லை. எனவே இருக்கின்ற ஐயப்பாடுகளை முதலமைச்சர் அவர்கள் விளக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். முதலிலே போடப்பட்ட திட்டத்தின்படியே, அதனுடைய இலக்கை முன்பு நிர்ணயித்த படியே ஒன்றும் குறைக்காமல், திட்டமிட்டபடியே அதை நிறுவுவதற்கு முயலுதல்வேண்டுமென்று நான் அமைச்சரவையைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். இந்த மன்றத்திலே இருக்கின்ற உறுப்பினர்கள் அனைவரும் இதற்குத் தங்களுடைய முழு ஆதரவையும் தரத் தயாராக இருக்கிறார்கள் என்பதையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

கடன் பெறுகின்ற முறையில் இருக்கின்ற குறைபாடுகளைப்பற்றி இந்த மன்றத்திலே பல உறுப்பினர்கள் எடுத்துத் தெரிவித்தார்கள். 5½ சதவிகிதம் வட்டியில் இந்த அரசாங்கம் 14 கோடி ரூபாய் வரையில் கடன் எழுப்பியிருக்கிறது. இதற்குக் கடனளிக்க வருகின்றவர்கள் தாமாகவே தருவார்கள், அப்படித்தான் தந்து கொண்டிருக்கிறார்கள் என்ற கருத்துத்தான் தெரிவிக்கப்பட்டது. வசதியுள்ளவர்களிடத்திலிருந்து, கொடுக்கக்கூடியவர்களிடத்திலிருந்து இந்தக் கடன் பெறப்பட்டதா என்று பார்க்கின்றபோது, பலர் வற்புறுத்தப்பட்டதாகவும், தொல்லைக்குள்ளாக்கப்பட்டதாகவும் பல குறைபாடுகள் இந்த மன்றத்திலே அமைச்சரவையின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது. இந்தக் குற்றச்சாட்டுகளை ஏற்கனவே பல உறுப்பினர்கள் தெரிவித்து இருக்கிறார்கள். புலவர் கோவிந்தன் அவர்கள் இதைப்பற்றி விளக்கமாக எடுத்துத் தெரிவித்தார்கள். ஒருவர் 500 ரூபாய் தான் தர முடியும் என்று கூறினால், அவரிடம் 2,000 ரூபாய் 2,500 ரூபாய் கொடுக்கவேண்டுமென்று வற்புறுத்தியிருக்கிறார்கள். அவர் கொடுக்கக்கூடிய 500 ரூபாயை மட்டும் வாங்கிக்கொண்டு பாக்கித் தொகைக்கு அவரிடம் ஒரு கையெழுத்து வாங்கிக்கொண்டு



5th February 1966] [திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்]

பாங்கின் மூலமாகப் பணத்தை பெற்றுக்கொள்கிறார்கள். பாங்கிலிருந்து மாதத் தவணையாக 500 ரூபாய் கட்டவேண்டுமென்று அவருக்கு நோட்டீஸ் வருகிறது. அப்படி 500 ரூபாய் அவர் செலுத்த முடியா விட்டால் உடனே அந்தப் பத்திரத்தை விற்பனாவிட்டு பணத்தை வசூலிக்கின்ற நிலைமையில் பாங்குகள் ஈடுபட்டிருக்கின்றன. பிறகு திருப்பிப் பணத்தை அவருக்குக் கொடுக்கின்ற பொழுது அதிலிருந்து கழிவுத் தொகை, இன்னும் மற்ற செலவுகள் இவைகள் எல்லாம் போக மிச்சமுள்ள தொகையைத்தான் திருப்பிக் கொடுக்கிறார்கள். உதாரணத்திற்கு ஒன்று சொல்ல விரும்புகிறேன். வேலூரில் இருக்கின்ற பஞ்சாப் நேஷனல் பாங்கு சம்பந்தமாகச் சொல்ல விரும்புகிறேன். ஒருவர் கொடுத்தது 500 ரூபாய். அதற்கு பிறகு மேற்கொண்டு அவரிடம் பணம் வாங்க வேண்டுமென்று கருதி அவரிடம் கையெழுத்து வாங்கிக் கொடுத்து ரூபாய் 1,500 பாங்கியிலிருந்து பெற்றுக் கொண்டார்கள். பாங்கிலிருந்து 500 ரூபாய் மாதத் தவணை கொடுக்கவேண்டுமென்று அவருக்கு நோட்டீஸ் கொடுக்கப்பட்டது. அவர் கொடுக்க முடியாது என்று சொன்னதால் அந்தப் பத்திரத்தை 1987½ ரூபாய்க்கு விற்பனாவிட்டார்கள். பிறகு அவருக்குத் திருப்பிக் கொடுக்கின்றபோது போஸ்டேஜ் செலவு இவைகளுக்காக ரூ. 47.30 காசு இன்னும் மற்றச் செலவுகள் எல்லாம் போக அவருக்கு ரூ. 317.50 காசுகள்தான் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அவர் 500 ரூபாய் செலுத்தியதற்கு ஒரு மாதத்திற்குள்ளாக அவருக்குத் திருப்பி கொடுக்கப்பட்டது ரூ. 317.50 தான். ஆகவே ஒரு மாதத்தில் அவருக்கு ஏற்பட்ட இழப்பு 183 ரூபாய் சில்லரை. இந்தத் தொகை அரசாங்கத்திற்கும் பயன்படவில்லை. தனிப்பட்டவர்களுக்கும் பயன்படவில்லை. இந்த நிலை பரவலாக இருக்கிறது என்பதற்குச் சான்றாகக் கூறவேண்டுமென்றால் பாங்குகள் இந்த நோட்டீஸ்களையெல்லாம் அச்சடித்தே வைத்திருக்கிறார்கள். டிமாண்ட், லோன் அக்கவுண்ட் நம்பர், எகென்ஸ்ட் 5½ சதவிகிதம் மதராஸ் லோன், 1977 அன்று அச்சடித்தே வைத்திருக்கிறார்கள். அதிகாரிகள் அதிகமான பணம் கொடுக்க வேண்டுமென்று வற்புறுத்திக் கேட்கிறபொழுது அவர்களுக்குக் கட்டுப்படவேண்டிய நிலைமையில்தான் இருக்கிறார்கள். ஆகவே கொடுக்க இயலாதவர்களைக் கஷ்டப்படுத்த வேண்டிய நிலைமை ஏற்படாமல் அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். நான் இதை முதலமைச்சர் அவர்களின் கவனத்திற்கு, பார்வைக்கு வைக்க விரும்புகிறேன். பத்திரங்களையும் தரத் தயாராக இருக்கிறேன். ஆகவே இதற்குத் தக்க கவனம் செலுத்துவதின் மூலமாக கட்டாயப்படுத்தித் தொல்லை தராத அளவுக்கு நிலைமையைச் சீர்படுத்தவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பாதுகாப்புச் சட்டத்தைப்பற்றி இந்த மன்றத்திலே உறுப்பினர்கள் தங்களுடைய கருத்தை எடுத்துத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். சீனாவிற்கும் நமக்கும் போர் மூண்ட காலத்தில் இந்தப் பாதுகாப்புச் சட்டம் அமலுக்குக் கொண்டுவரப்பட்டது. அதன் காரணமாகப் பாதுகாப்பு முயற்சிகளுக்கு வலுவூ கொடுக்கவும், வழக்குமன்றங்களுக்குச் சென்று ஒவ்வொன்றுக்கும் பரிகாரம்

[திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்] [5th February 1966]

காண முடியாது என்ற அளவிலேதான் அடிப்படை உரிமைகளைப் பறிக்கக்கூடிய முறையில் அந்தச் சட்டம் கொண்டுவரப்பட்டது. அந்தச் சட்டம் கொண்டுவரப்பட்டு நிறைவேற்றப்பட்ட நேரத்தில் அது நெருக்கடி காலமாக இருந்ததால் அதை யாரும் எதிர்க்க வில்லை. யாரும் தேவையானது என்றுதான் சொன்னார்கள். ஆனால் அதன்காரணமாக எவ்வளவு விளைவுகள் ஏற்பட்டன என்பதை அண்மையிலே கண்டோம். டாஷ்கண்ட் உடன்பாட்டிற்குப் பிறகு இப்பொழுது, பாகிஸ்தானுக்கும், இந்தியாவிிற்கும் இடையே பகைமை உணர்ச்சி நிறுத்தப்பட்டு பல விளைவுகள் ஏற்பட்டுக் கொண்டிருக்கின்றன என்பதை நாம் அறிகிறோம். எனவே இப்பொழுது பாதுகாப்புச் சட்டம் தேவையில்லை என்பதை பலரும் எடுத்துக் கூறியிருக்கிறார்கள். அரசாங்கத் தலைமை வழக்கறிஞர் கூறியிருக்கிறார்கள், ஓய்வுபெற்ற மற்ற நீதிபதிகள் கூறியிருக்கிறார்கள், வழக்கறிஞர்கள் சங்கம் சொல்லியிருக்கிறது, பார்லிமெண்டில் எதிர்க்கட்சித் தலைவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள், சாதாரண காலத்தில் எப்படிப்பணிகள் நடைபெற்றுக்கொண்டிருக்கின்றனவோ அப்படித்தான், இப்பொழுது அரசாங்க அலுவலும் சரி, தனிப்பட்டவர்களுடைய அலுவலும் சரி நடைபெற்றுக்கொண்டிருக்கின்றன. எனவே இந்தச் சூழ்நிலையில் பாதுகாப்புச் சட்டம் இருப்பது தவறு என்பதை உணர்கிறார்கள். சாதாரணச் சூழ்நிலை இருக்கிறது என்ற அடிப்படையிலேதான் 1967 தேர்தலுக்கான அடிப்படை பணிகள் எல்லாம் மேற்கொள்ளப் பட்டிருக்கின்றன. வாக்காளர் சேர்க்கின்ற பணி, இன்னும் தேர்தலுக்கான ஏற்பாடுகள் எல்லாம் மேற்கொள்ளப்பட்டிருக்கின்றன. முதலமைச்சர் அவர்கள் ஒரு கூட்டத்திலே சொல்லும்பொழுது, பாகிஸ்தானுக்கும், நமக்கும் இப்பொழுது பகைமை தணிந்திருந்தாலும், சீனாவுக்கும் நமக்கும் பகைமை இருக்கிறது, எந்த நேரத்தில் போர் மூளும் என்று சொல்லமுடியாத நிலையில் இருந்து வருகிறது, சீனாவின் பகைமையைப் போக்கவும், இந்தியாவின் பாதுகாப்பை வலுப்படுத்தவும் இந்தச் சட்டம் மிக இன்றியமையாததாக இருக்கிறது என்று தெரிவித்திருக்கிறார்கள். நெருக்கடி இருக்கிறதா இல்லையா என்று பொதுமக்களுக்கு அறிவிக்க வேண்டிய பொறுப்பு அரசினருக்கு உண்டு என்பதை நாங்கள் உணருகிறோம். இருக்கிறது அல்லது இல்லை என்பதைத் தீர்மானிக்கமுடியாது. இருக்கிறதா இல்லையா என்பதை இந்திய அரசினரும், மாநில அரசினரும் தெரிவிக்கத்தான் வேண்டும். அந்தவகையில்தான் முதலமைச்சர் அவர்கள் பாதுகாப்புச்சட்டம் இருந்துதீரவேண்டுமென்றும், அவசியமிருக்கிறது என்றும் காரணங்களை எடுத்துத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். ஆனால் அன்றாட நடைமுறைப் பணிகளும், தேர்தல் போன்ற பணிகளையும் நடத்துவதற்கு இன்றைய சூழ்நிலை பாதகமாக இருக்காது என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. பாதுகாப்பைப் பலப்படுத்த வேண்டுமென்பதற்காக பலவிதமான விதிகள் போட்டுத்தான் இவ்வளவு பெரிய புத்தகமாக பாதுகாப்புச் சட்டப் புத்தகத்தைப் போட்டிருக்கிறார்கள். பாதுகாப்பைப் பலப்படுத்த அப்படிப்பட்ட விதிகள் இருக்கும்பொழுது பாதுகாப்பைப் பலப்படுத்த இந்தப் பாதுகாப்புச் சட்டம் தேவையா என்பதைச் சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும். 1967-லே பொதுத் தேர்தல் நடத்த வசதிகள் இருக்கின்றன, ஆனால் சீனா



5th February 1966] [திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்]

அபாயம் இருக்கிறது என்று சொன்னால், பாதுகாப்பு முயற்சிகளைப் பலப்படுத்தவும், எல்லைப்புறங்களை வலுப்படுத்தவும், பாதுகாப்பு ரகசியத்தைக் காப்பதற்கும், வெளியிடுவதில் ஈடுபட்டிருப்பவர்களைத் தடுத்து நிறுத்துவதற்கும் தகுந்த சட்டப் பிரிவுகளை வைத்துக்கொண்டு சாதாரண நடவடிக்கைகளிலே, அடிப்படை உரிமைகளைத் தடுத்து நிறுத்துகின்ற அளவில், எழுதுகின்ற உரிமையைத் தடுத்து நிறுத்துகின்ற அளவில், பேசுகின்ற உரிமையைத் தடுத்து நிறுத்துகின்ற அளவில், எண்ணுகின்ற உரிமையைத் தடுத்து நிறுத்துகின்ற அளவில் இருக்கின்ற தடைகளை நீக்குவதில் அரசாங்கம் ஈடுபடவேண்டும்.

இன்னும் அபாயம் இருக்கிறது. அந்த அபாயம் இருக்கும் வரை சட்டம் இருக்கவேண்டும்; பாதுகாப்பு முயற்சியைப் பலப்படுத்தித் தீரவேண்டும். அதற்காக எடுக்கப்படவேண்டிய கட்டுப்பாடு முறைகளை காப்பாற்றியாக வேண்டும். அந்தச் சட்டத்திலே, தேர்தல் நடைபெறுவதற்குள்ள சூழ்நிலை இருக்கும் நிலைமையில் அதைத் தடுக்கின்ற நான்கைந்து தலைப்புகள் இருக்கின்றன. அடிப்படை உரிமைகளைப் பறிப்பவைகளாக இருக்கக் கூடிய அந்த விதிகளை மட்டும் திரும்பப் பெற்றுக்கொண்டு, நாட்டுப் பாதுகாப்புக்கான, எல்லைப் பாதுகாப்புக்கான மற்ற எல்லாவற்றையும் சிபாரிசு செய்யவேண்டுமென்று கூறிக்கொள்கிறேன். இந்தி எதிர்ப்புப் போராட்டக் காலத்தில் பாகிஸ்தான்—இந்தியப் போர் சமீபத்தில் இருந்த அளவு கடுமையாக இல்லாதிருந்த நேரத்தில் இந்தி எதிர்ப்பைப் பற்றி எழுதியவர்கள் மீதும், எழுதிய பத்திரிகைகளின் மீதும் பாதுகாப்புச் சட்டத்தின் கீழ் வழக்குகள் தொடரப்பட்டன. காரணம் சொல்லப்படாமல் கைது செய்யப்பட்டு சிறைச் சாலையில் அடைக்கப்பட்டார்கள், நடைமுறைச் சட்டங்கள் மூலம் கைது செய்ததற்குக் காரணங்கள் சொல்ல வேண்டும்; வழக்கறிஞர்களைக் கொண்டு வாதிட உரிமையுண்டு, தலைமை உயர்நீதிமன்றம் வரை போக உரிமையுண்டு என்பதெல்லாம் சாதாரண சட்டங்கள் மூலம் நடவடிக்கை எடுத்தால் இருக்கிறது. ஆனால் பாதுகாப்புச் சட்டத்தின் மூலம் நடவடிக்கை எடுத்த காரணத்தால் இந்தி எதிர்ப்புப் போராட்டத்தின்போது பத்திரிகைகளின் மீதும், தலிப்பட்டவர்கள் மீதும் காரணம் சொல்லாமலேயே நடவடிக்கை எடுத்தார்கள். அந்த முறையில் சட்டசபை எதிர்க்கட்சித் துணைத் தலைவர் அவர்களைப் பாளையங்கோட்டைச் சிறையிலே வைத்தார்கள். தேர்தல் காலங்களில் முழு உரிமை இருக்கவேண்டும். கேரளத்தில் முன்பு தேர்தல் நடந்தது. பாதுகாப்புச் சட்டத்தின் கீழ் கைது செய்யப்பட்டவர்களுக்குத் தேர்தலில் கலந்து கொள்ள அனுமதி தரப்படவில்லை. அந்தக் கட்சியின் கருத்தை ஏற்றுக் கொள்கிறோம் என்ற கருத்தில் சொல்லவில்லை. அரசியல் கட்சிகள் எல்லாம் தேர்தலில் நிற்க உரிமை இருந்தது. தேர்தலில் போட்டியிட்டார்கள்; ஆனால் களத்திற்கு நேரிடையாக வரவில்லை. பலர் வெற்றியும் பெற்றார்கள். ஆனால் பாதுகாப்புச் சட்டத்தின் கீழ் கைது செய்யப்பட்ட நிலைமைகளின் காரணமாக அவர்கள் நேரிடையாக தேர்தல் பணிகளிலே ஈடுபட முடியவில்லை. பாதுகாப்புச் சட்டத்தின் கீழ் கைது செய்யப்படுவதன் காரணமாக பேச்சுரிமை,

[திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்] [5th February 1966]

எழுத்துரிமை பாதிக்கப்படுகிறது. ஆகவே, தேவைப்படும் அளவுக்கு நாட்டைப் பாதுகாக்கும் அளவுக்குப் பாதுகாப்புச் சட்ட விதிமுறைகளை வைத்துக் கொண்டு அடிப்படை உரிமைகளை வழங்குகிற அளவுக்கு அந்தச் சட்டத்தை அமைக்கும் முயற்சியை எடுத்து நல்லதொரு சூழ்நிலையைக் கனம் முதலமைச்சர் அவர்கள் ஏற்படுத்தித் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

சென்னை நகரத்தில் குடிநீர்ப் பிரச்சினையைப் பற்றி இந்த மன்றத்தில் பல முறை சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அந்த வகையில் பல்வேறு திட்டங்கள் பரிசீலிக்கப்பட்டும் வந்திருக்கின்றன. கோதாவரி கிருஷ்ணா நதித் திட்டத்தைப் பொறுத்தவரை தற்போது தீர்வு காண முடியாத நிலை இருக்கிறது. காவிரித் தண்ணீரைக் கொண்டு வர முடியுமா அல்லது வீரானம் ஏரித் தண்ணீரைக் கொண்டு வரலாமா என்ற முயற்சி இருந்தது. அதை விட 200, 300 அடி உயரத்தில் இருக்கும் சேலம் மேட்டூர் அணைப் பக்கத்திலிருந்து தண்ணீர் கொண்டு வருவது இன்னும் கொஞ்சம் வசதியாக இருக்கக் கூடும். மேட்டிலிருந்து வருவதால் தண்ணீர் தானாகவே வரக்கூடிய நிலை இருக்கும். இதனால் சென்னைக்கு மட்டுமல்லாது வழிநெடுக இருக்கும் குடிநீர்ப் பிரச்சினையையும் தீர்க்க முடியும். இந்தத் திட்டம் உடனடியாக நிறைவேற்றப்பட்டால் சென்னை நகரத்தின் முழுத் தேவையையும் தீர்க்க முடியும். சென்னையைச் சுற்றிப் பல தொழிற்சாலைகள் வளர்ந்து வருகின்றன. அவற்றுக்கும் தண்ணீர் கொடுக்க முடியும். ஐந்தாறு நாட்களுக்கு முன் அணு சக்தியைக் கொண்டு கடல் நீரைக் குடி நீராக்குவது பற்றிச் செய்தி வந்தது. முதலில் 2½ கோடி ரூபாயைச் செலவு செய்து கடல் நீரைக் குடி நீராக மாற்றினால் ஆயிரம் காலன் தண்ணீரின் உற்பத்திச் செலவு ரூ. 3.71 ஆகும், அதையே 20 கோடி திட்டமாக ஆக்கினால் ஆயிரம் காலன் தண்ணீரின் உற்பத்திச் செலவு ரூ. 2.40 காசு ஆகும், என்ற கருத்து தெரிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. பல்வேறு முயற்சிகளைச் செய்து சென்னை நகரக் குடிநீர்ப் பிரச்சினையைத் தீர்க்க வேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம். சென்னை நகரில் மக்கள் எண்ணிக்கை பெருகிக் கொண்டே போகிறது. சேரிகளைச் சீர்திருத்தி மாற்றிக் கொண்டே வந்தாலும் கூட, புதிய புதிய சேரிகள் உருவாகும் அளவு வெளியூர்களில் இருந்து மக்கள் இங்கு வந்து குடியேறிக் கொண்டே இருக்கிறார்கள். ஆகவே, அந்த மக்களுடைய தேவையை நிறைவேற்றும் அளவுக்குக் குடிநீர்ப் பிரச்சினையைத் தீர்ப்பதற்கான முயற்சிகளை மேற்கொள்ள வேண்டும். அவ்வாறு நகராட்சி மன்றங்கள் போடும் திட்டங்கள் மேற்கொள்ளப்படும் நிறைவேற்றப்படாமல் இருக்கின்றன. தஞ்சை நகராட்சி மன்றம் 31 லட்சம் ரூபாய்க்குத் திட்டம் போட்டது 1961-ல் இரண்டாவது கட்ட வேலை வெண்ணாற்றிலிருந்து தண்ணீர் கொண்டு வருவது இன்னும் மேற்கொள்ளப்படவில்லை. அதிலும் கவனம் செலுத்தி, கொண்டு வரவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

என்.ஜி.ஓ.-க்களைப் பொறுத்து இந்திய அரசாங்கத்தினர் அலுவலகங்களில் பணியாற்றுகின்றவர்களுக்கு எந்த அளவுக்குச் சம்பள விகிதம், படி ஆகியவை தரப்படுகிறதோ அதே போன்று



5th February 1966] [திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்]

நம்முடைய மாநில ஊழியர்களுக்குத்தரும் நோக்கத்தை மாகாண அரசாங்கம் கொண்டிருக்கிறது என்று சொல்லி விட்டார்கள். சில பல வகைகளில் இன்னும் வேறுபாடுகள் இருந்து கொண்டிருக்கின்றன. இந்திய அரசாங்க ஊழியர்களின் பஞ்சப்படி உயரும் என்று பத்திரிகைச் செய்திகளில் காணப்படுகின்றது. சமீபத்தில் மாநில முதல் அமைச்சர்கள் இந்தப் பிரச்சினையைப் பற்றிக் கலந்தாலோசித்தாகத் தெரிகிறது. அதன் முடிவு என்னவாயிற்று என்று தெரியவில்லை.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : சமீபத்தில் டில்லியில் கலந்து ஆலோசித்தது பஞ்சப்படி உயர்வைப் பற்றி மட்டுந்தான்.

திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : பஞ்சப்படி பற்றி மட்டுந்தான் யோசிக்கப்பட்டது என்று கூறினார்கள். அதைப் பொறுத்தும் ஏற்பட்டிருக்கிற சூழ்நிலை என்ன என்பது தெரியவில்லை. அது பற்றிய பிரச்சினையில் என்ன முடிவு எடுக்கப்பட்டது என்பதைப் பற்றிக் கனம் முதலமைச்சர் அவர்கள் தெரிவிப்பார்கள் என்று கருதுகிறேன்.

அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகத்தில் பி.ஓ.எல். பட்டம் பெற்று வந்தால் அவர்கள் எம்.ஏ. எழுதத் தடையாக இருக்கும் சட்டம் இருக்கிறது. சென்னைப் பல்கலைக் கழகத்தில் பி.ஓ.எல். பட்டம் பெற்றிருந்தால் அவர்கள் எம். ஏ. படிப்பு படிக்கலாம். இந்தச் சலுகையை அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகத்திலிருந்து பி.ஓ.எல். பட்டம் பெற்றவர்களுக்கும் அளிக்கவேண்டும். அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகத்திலிருந்து பி.ஓ.எல். பட்டம் பெற்ற ஆசிரியர்கள் பலர் எம். ஏ. பட்டம் பெற்று அந்தத் தகுதிக்கேற்ற வேலையைப் பெற விரும்புகிறார்கள். ஆகவே, கனம் முதலமைச்சர் அவர்கள் இந்தப் பிரச்சினையையும் கவனித்து முயற்சி எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும்.

மற்றொரு பிரச்சினையையும் நான் முன்பே முதலமைச்சர் அவர்களுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன். பேசின் பிரிட்டிஷாக்குப் பக்கத்தில் எருக்கஞ்சேரியில் மின்சார போர்டுக்காக நிலம் வாங்கியது பற்றி உள்ள குறை குற்றங்களைக் கண்டுபிடித்து தக்க நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று எதிர்க்கட்சித் துணைத் தலைவர் அவர்கள் இந்த மன்றத்தின் முன்பு மின்சார போர்டின் அறிக்கை சமர்ப்பிக்கப்பட்டபோது கேட்டுக் கொண்டார்கள். அப்போது அந்தப் பிரச்சினையைப் பற்றி ஒன்றும் சொல்வதற்கில்லையென்றும், அக்கவுண்டண்ட்-ஜெனரலைப் பரிசீலனை செய்யச் சொல்லி அந்த நிலைமையைப் பற்றித் தெரிவிக்கிறேன் என்று அமைச்சர் அவர்கள் அப்போது கூறினார்கள். பிப்ரவரி திங்கள் 3-ஆம் நாளன்று கனம் தொழிலமைச்சர் அவர்கள் இந்த மன்றத்தில் அது பற்றிய அறிக்கையை எடுத்து வைத்தார்கள்.

அதில் அவர்கள் எடுத்துச் சொல்லியிருப்பது மின்சார சட்டத்திட்டப்படி என்ன முறையில் நடந்து கொள்ளவேண்டுமோ அந்த முறையில் நடந்து கொண்டிருக்கிறது. அதற்கு மாறான செயல் எதையும் மின்சார போர்டு செய்யவில்லை என்று அளவோடு

[திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்] [5th February 1966]

எடுத்துச் சொல்லி, ஆகவே போர்டுக்கும் இந்த பிரச்சனைக்கும் உள்ள பொறுப்பை மட்டும் சொல்லி, இந்த அறிக்கையை அவர்கள் முடித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

'A scrutiny of these records revealed that the Board had acted on the valuation approved by the Collector of Madras which was based on the Tahsildar's report'.

என்ற அளவிற்கு எடுத்துச் சொல்லி அக்கவுண்டென்ட்-ஜெனரல் அவர்கள் கொடுத்த குறிப்பையும் அந்த அறிக்கையில் அவர்கள் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள், மின்சார போர்டு சட்ட திட்டங்களுக்கு உட்பட்டுத்தான் இந்தப் பிரச்சனையில் ஈடுபட்டிருக்கிறது என்று கூறியிருக்கிறார்கள். நிலத்தை வாங்கக் கூடிய பிரச்சனையில் மின்சார போர்ட் முறைப்படி நடந்து கொண்டிருக்கிறது என்று சொல்லி பிரச்சனையைத் தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் முடித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். மின்சார போர்ட் இதுபற்றிய பிரச்சனையை அவர்கள் இலாகாவிலிருந்து மற்றொரு இலாகாவிற்குத் தள்ளுகிறது என்று சொல்லலாமே தவிர, இதிலிருந்து மின்சார போர்ட் விடுபட்டுக் கொள்கிறது என்று சொல்லலாமே தவிர அல்லது அதைத் தாங்குகிற தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் விடுபட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்றால் பின் ரெவின்யூ அமைச்சர் அல்லது முதல் அமைச்சர் அவர்கள் இப்பிரச்சனையில் ஈடுபட வேண்டிய கட்டம் இந்த அறிக்கையின் மூலம் ஏற்படுகிறது. இந்தப் பிரச்சனையைப் பொறுத்தவரையில் அதை ஒப்புக் கொண்டிருக்கிறார்கள். எருக்கஞ்சேரியில், பேசின் பிரிட்ஜுக்கு அருகாமையில் 400 கிரவுண்ட்ஸ் மின்சார போர்டில் வேலை செய்பவர்களுக்கு குடியிருப்பு இடம் கட்டுவதற்காக வாங்கப்பட்டது. 1963-ம் ஆண்டு வாங்கப்பட்டிருக்கிறது. 1963 ஆகஸ்ட் திங்களில் 4,68,873 ரூபாய்க்கு மின்சார போர்டால் வாங்கப்பட்டிருக்கிறது. அதை எப்படி வாங்கினார்கள் என்று கேட்கும்போது அதை கலெக்டரின் சிபார்சின் பேரில்தான் வாங்கினோம் என்று போர்டார் இப்போது அறிவித்திருக்கிறார்கள். அந்த நிலம் எப்படி இருந்திருக்கிறது என்று பார்ப்போமானால் அந்தப் பிரச்சனை எழுப்பப்பட்டபோதே எதிர்க்கட்சித் துணைத் தலைவர் அவர்கள் எடுத்துத் தெரிவித்தது போல் கே. டி. ஜானகிராம், எஸ். என். பலராமன் இவர்கள் 27-3-1963-ல் அவற்றை 1,90,000 ரூபாய்க்கு வாங்கியிருக்கிறார்கள். அவ்விடத்தை வாங்கவேண்டுமென்று 1962-ம் ஆண்டு மே மாதம் போர்டார் முயற்சி செய்திருக்கிறார்கள். அப்படி முயற்சி செய்து 1962 மே திங்களில் அதை வாங்குவது என்ற முயற்சியை போர்டார் மேற்கொண்டிருக்கிறார்கள். அத்தகைய நிலையில் அந்த நிலத்தின் விலை எவ்வளவு, அது எவ்வளவு பெறுமானமுள்ளது என்று போர்டார் எக்ஸிக்யூட்டிவ் என்ஜினியர் அவர்களைக் கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர் கொடுத்த பதில், ஏ. ஜி. ரிப்போர்ட் படி, க்ரவுண்ட் 500 ரூபாய் அளவிற்கு விலை பெறுமானம் உடையது என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். நிலத்திற்கு உரியவர்கள் எவ்வளவு சொன்னார்கள் என்று கேட்கிறபோது அவர்கள் 1,500 ரூபாய் சொன்னார்கள் என்று சொல்லப்படுகிறது. ரூப்பரின் டென்டிங் என்ஜினியர் இதை வாங்கலாம் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆனால் எக்ஸிக்யூட்டிவ் என்ஜினியர் க்ரவுண்டு 500 ரூபாய் பெறுமானம் பெறும் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள், ஆனால்



5th February 1966] [திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்]

நிலத்திற்கு உரியவர்கள் 1,500 ரூபாய் வேண்டுமென்று கேட்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே கலெக்டர் மூலம் கண்டறிய, மார்கெட் நிலவரத்தை கண்டறிந்து கூறும்படி கலெக்டரை மின்சார போர்ட் கேட்டுக்கொண்டார்கள். 1962 ஆகஸ்ட் திங்களில் கலெக்டர் கேட்டுக்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறார்கள். கலெக்டர், தாசில்தார் ஆகியவர்கள் மூலம் விசை மதிப்பு செய்யப்பட்டது. க்ரவுண்டுக்கு 1,200 ரூபாய் வைத்து வாங்கலாம் என்று சிபார்சு செய்திருக்கிறார் கலெக்டர். கலெக்டர் சிபார்சு செய்தது நவம்பர் 1962-ல் ஆனால் 1963 மார்ச்சில் 27-3-1963-ல் கே. டி. ஜானகிராமும், எஸ். என். பலராமனும் வாங்கியது 1,90,000 ரூபாய்க்கு. அப்போதே மின்சார போர்ட் தீர்மானம் எடுத்திருக்கிறது. இதில் போர்டர் 4,80,000 ரூபாய்க்கு அந்த 400 க்ரவுண்ட் நிலத்தை வாங்க முடிவு செய்தது மார்ச், 1963-ல். 27-3-1963-ல் கே. டி. ஜானகிராமும், எஸ். என். பலராமனும் அந்த 400 க்ரவுண்டை வாங்கியிருப்பது 1,90,000 ரூபாய்க்கு. ஆனால் 1962-ம் ஆண்டு நவம்பர் திங்களில் க்ரவுண்ட் 1,200 ரூபாய் என்று வாங்கலாம் என்று கலெக்டர் சிபார்சு செய்திருக்கிறார். பிறகு 1963 மார்ச் திங்களில் 4,80,000 ரூபாய்க்கு அவற்றை வாங்கலாம் என்று மின்சார போர்ட், கலெக்டர் சிபார்சின் பேரில் தீர்மானம் நிறைவேற்றியிருக்கிறது. இப்படி 4,80,000 ரூபாய்க்கு வாங்கலாம் என்று போர்ட் தீர்மானித்தது. அவர்கள் 1,90,000 ரூபாய்க்கு வாங்கியதற்கு முன்பு அல்லது அதற்கு பிறகு என்று தெரியவில்லை. அதாவது 27-3-1963-க்கு முன்னர் அல்லது அதற்கு பின்னர் என்று தெரியவில்லை. இசில் மார்ச் 1963-ல் என்றுதான் இருக்கிறது. தேதி தெரியவில்லை, குறிப்பிடப்படவில்லை. 27-3-1963-ல் ஒரு பார்ட்டி 1,90,000 ரூபாய்க்கு வாங்கியிருக்கிறார்கள். அதற்கு முன்னால் 1962 நவம்பரில் 1,200 ரூபாய்க்கு வாங்கலாம் என்று கலெக்டர் சிபார்சு செய்திருக்கிறார்கள். மார்ச் 1963-ல் மின்சார போர்ட் 4,80,000 ரூபாய்க்கு வாங்கலாம் என்று தீர்மானம் செய்திருக்கிறது. தீர்மானம் நடைபெறும்போதே 1,90,000 ரூபாய்க்கு இரண்டு பேர்கள் வாங்கியிருக்கிறார்கள். 1,90,000 ரூபாய்க்கு வாங்கிய அந்த நிலம் நான்கு மாத காலம் சென்றபிறகு 4,80,000 ரூபாய்க்கு போர்டால் வாங்கப்பட்டிருக்கிறது. அமைச்சர்களின் கவனத்திற்கு இது வராமல் இருந்திருக்கலாம். அமைச்சரவையின் கவனத்திற்கும் வராமல் இருந்திருக்கலாம். ஆகவே இப்படிப்பட்ட குறைபாடுகள் நிகழ்ந்தால் தக்க நடவடிக்கைகள் எடுப்பதின் மூலம் இப்படிப்பட்ட பல குறைபாடுகள் மற்ற இடங்களில் ஏற்படாமல் தடுக்க வழி ஏற்படும். கீழ் மட்டத்தில்—கலெக்டர் ஆபீஸ் மட்டத்தில் இந்த நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. 27-3-1963-ல் 1,90,000 ரூபாய்க்கு வாங்கியிருக்கிறார்கள். அதே மார்ச் மாதக்கிலேயே 4,80,000 ரூபாய் கொடுத்து வாங்குவதற்கு தீர்மானித்திருக்கிறார்கள். பொது மக்களின் கவனத்தைக் கவரக்கூடியதாக இருக்கிறது இது. ஆகவே உள்ளபடியே யார் இந்தக் குற்றத்திற்கு ஆளாகியிருக்கிறார்கள் என்ற நிலையை முதல் அமைச்சர் அவர்கள் பரிசீலனை செய்யவேண்டுமென்று வற்புறுத்திக் கூறிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். மின்சார போர்ட் தன்னைப் பொறுத்தவரையில் விடுபட்டுக் கொண்டு விட்டது. அக்கவுண்டன்ட்-ஜெனரல் அவர்கள் சொல்கிறபோது குறிப்பிட்டிருப்பதாவது,

[திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்] [5th February 1966]

'Since the specific sanction of the Government was required for the Collector to acquire the lands through Land Acquisition Proceedings for housing purposes within Municipal Limits, the Electricity Board authorised the direct purchase of the land subject to the condition that the title to the lands was got duly verified by the Legal Adviser in consultation with the Collector of Madras and the sale executed through the Legal Adviser. The title deed was got examined by the Legal Adviser and the sale deed was executed in August 1963 and payment was made. The transaction is within the competence of the Madras State Electricity Board under section 12 of the Electricity (Supply) Act, 1948.'

என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். சட்டத்திற்கு உட்பட்டு வாங்கினோம், கலெக்டரை கேட்டோம், அவர்கள் சொன்னபடிதான் கொடுத்திருக்கிறோம் என்று இதிலிருந்து அவர்கள் விடுபட்டுக் கொள்கிறார்கள். எந்த நோக்கத்தின் அடிப்படையில் இதை நிறைவேற்றினார்கள்? கலெக்டர் சிபார்சுக்குப் பிறகு எப்படி அந்த இருவருக்கும் 1,90,00 ரூபாய்க்கு விற்கப்பட்டது பின்னர் அதை போர்ட் வாங்கும்போது 4,80,000 ரூபாய் என்று எப்படி மதிப்பீடு செய்யப் பட்டது? இந்தப் பிரச்சனையில் தக்க கவனம் செலுத்தி, முழு அக்கரையும் செலுத்தினால், இப்படிப்பட்ட தவறுகள் இனி ஏற்படாமல் இருக்க வழி ஏற்படும். இதில் கனம் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் கொஞ்சம் கவனம் செலுத்தி முழு விவரத்தையும் கண்டறிந்து குற்றம் செய்தவர் அரசாங்க அதிகாரியாக இருந்தால் அவர்கள் மீது தக்க நடவடிக்கைகள் எடுப்பதன் மூலம் இம்மாதிரி குறைபாடுகள் இனி ஏற்படாது இருக்க வழிவகை செய்யவேண்டும். அப்படிச் செய்தால் நிர்வாகம் செம்மையாக இருக்கக்கூடும். இப்படிப்பட்ட நிலைமையிருந்தால் ஒரு தவறு மற்றொரு தவறுக்கு காரணமாகி பல்வேறு தவறுகள் பல்வேறு துறைகளில் ஏற்பட வழி ஏற்படும். நல்ல நோக்கத்தோடு நிறைவேற்றும் சட்டங்களை இந்த மன்றம் செய்தாலும் கூட நடைமுறைப்படுத்தும்போது தவறுகள் ஏற்படாதவாறு பார்த்துக் கொள்ளவேண்டும். பொதுமக்களின் வரிப்பணத்தைக் கொண்டு அவர்கள் நோக்கம் ஈடுதரும் வகையில் அதைப் பயன்படுத்தும் போது இடையில் இப்படிப்பட்ட நிலைமைகள் வளர்ந்து போனால் ஒரு தவறு மற்றொரு தவறுக்கு காரணமாகி அமைச்சரவையையும் மீறி, அமைச்சர்களையும் மீறிச் செல்கிற அளவிற்குத்தான் நிலைமை ஏற்பட முடியும். இது மிகத் தெளிவான பிரச்சனை. ஆகவே இதில் கூலியிட்ட ஒரு முடிவு காணவேண்டும். ஆகவே நல்லமுறையில் சிந்தித்து நல்லதொரு சூழ்நிலையை உருவாக்கவேண்டுமென்று முதல் அமைச்சர் அவர்களை நான் வலியுறுத்திக் கேட்டுக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

மற்ற பல பிரச்சனைகளைப் பற்றிக் கூறும்போது நான்காவது திட்டத்தில் அவற்றை எல்லாம் எடுத்துக் கூறியிருக்கிறோம். அதுபற்றி விரிவாகச் சொல்வதற்கு நிதிநிலை அறிக்கை வரும் போது அகற்சூரிய வாய்ப்புகள் இருக்கின்றன. மாநில வாரியாகவும், இந்தியா அளவிலும் திட்டங்கள் தீட்டப்பட்டிருக்கின்றன. அந்தந்த மாவட்டங்கள் அளவிலும் திட்டங்கள் தீட்டப்பட்டு



5th February 1966] [திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்]

எல்லா மாநிலங்களுக்கும் பரவலான வாய்ப்பு கிடைக்கும்படிச் செய்யவேண்டும். எல்லா மாவட்டத்திலும் தொழில்கள்பெருக வாய்ப்பு ஏற்படுத்தி மக்களின் வாழ்க்கை வசதியைப் பெருக்குவதற்குள்ள திட்டங்கள் தீட்டப்படவேண்டும். அந்தந்த மாவட்டத்திலுள்ள வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தைப் போக்கும் அளவிற்கு தொழில் வளர்ச்சித் திட்டங்களை மேற்கொண்டு ஆங்காங்குள்ள இயற்கை வாய்ப்பு வசதிகளைப் பயன்படுத்தி, ஆங்காங்குள்ள கனி வளங்களைப் பயன்படுத்தி மாவட்ட வாரியாக திட்டங்கள் தீட்டப்படவேண்டும். மாவட்டங்கள், வட்டங்கள் என்ற முறையில் ஒன்றுக்கொன்று முரண்படாத வகையில் திட்டங்கள் ஒன்றுபட்டு வரக்கூடிய முறையில் அமைக்கப்படுதல் வேண்டும். குறிப்பாக சில மாநிலங்களை சேர்த்து 'ரீஜனல்' என்ற அளவிற்கு தென்னக மாநிலங்களை எல்லாம் சேர்த்து, கிடைக்கின்ற மொத்த பலனை அந்த மாநிலங்கள் பெற்றுக் கொள்ளக்கூடிய வகையில் அமைத்துக் கொள்வதும் சிறப்பாக இருக்கும். ஆந்திரம், கோளம், கன்னடம், தமிழ்நாடு என்ற இந்த நான்கு மாநிலங்களும் சேர்ந்து 'ரீஜனல்' என்ற அளவில் ஏதாவது திட்டமிட்டாலும், அந்த அடிப்படையிலேயே இந்தியாவிலுள்ள எல்லா மாநிலங்களையும் சேர்த்து ஐந்து மண்டலங்களாக எடுத்து பிரிக்கப்பட்டிருக்கின்றன—அந்த முறையில் திட்டங்களை போடும் போது, தண்ணீர் வசதி, இயற்கையான வசதிகள்; போக்குவரத்து வசதி இவைகள் எல்லாம் சேர்ந்து அமைத்திருக்கின்ற மாநிலங்கள் ஒன்றுக்கொன்று உதவிசெய்து கொள்வதற்கு வாய்ப்பாக இருக்கும். முக்கியமாக வீணாகின்ற தண்ணீரை எடுத்து தேவைப்படுகின்ற பிற மாநிலங்களுக்கும் கொடுக்கலாம். அதே போன்று அதற்கு மாற்றுப் பண்டமாக மின்சாரத்தை கொடுக்கலாம். இப்படி மண்டலத்திற்குள்ள ஒன்றுக் கொன்று பிணைந்து, அதே போல் இந்தியா முழுவதிற்கும், பல மண்டலங்களுக்கும் திட்டமிட்டு, ஒரே சங்கிலித் தொடராக திட்டங்களைப் போடுவதின் மூலமாக 4-வது திட்டத்தை நல்ல முறையில் செயல்படுத்த முடியும் என்று கருதுகிறேன். அதிலும் முக்கியமாக நான்காவது திட்டத்தின் முதலாண்டில் செய்யப்பட வேண்டிய வேலைகள், எந்த விதமான வெட்டின் காரணமாக வேலைகள் பாதிக்கக் கூடாத அளவில் அரசினர் பார்த்துக்கொள்ள வேண்டும். இன்னும் பல அங்கத்தினர்கள் தங்கள் தங்கள் குறைகளை எல்லாம் தெரிவித்திருக்கின்றனர். மன்ற உறுப்பினர்கள், அமைச்சர்களின் கவனத்திற்கு வராத பல குறைகளை இங்கு எடுத்துக்கூறலாம் என்ற முறையில் இந்த மன்றத்தில் பல கருத்துக்களையும், கோரிக்கைகளையும் எடுத்து வைத்திருக்கிறார்கள். அவற்றில் எல்லாம் தக்க கவனம் செலுத்தி தக்க நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

12-00  
noon

\* கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : கனம் சாபாநாயகர் அவர்களே, கவர்னர் உரை மீது நடைபெற்ற இந்த விவாதம், கவர்னர் அவர்கள், எப்படி இருக்கவேண்டும் என்று எதிர்பார்த்தார்களோ, அந்த முறையில், மிகவும் சுமுகமான முறையில் நடைபெற்றது. அதற்காக என்னுடைய மகிழ்ச்சியையும், திருப்தியையும் தெரிவித்துக்கொள்வதோடு, இது எல்லோருக்கும் பெருமையளிக்கக்கூடிய

[திரு. எம். பக்தவத்சலம்] [5th February 1966]

தாக இருக்கிறது என்பதையும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். வெளியிடங்களில் என்னென்ன நடைபெறுகிறது என்பதைப் பத்திரிகைகளில் பார்க்கின்றோம், அதே நேரத்தில் இங்கே முன்பு என்ன நடைபெற்றது என்பதை இப்போது நினைவுபடுத்திக் கொள்ளக் கூடாது. இவற்றையெல்லாம் வைத்துக்கொண்டு பார்த்தால் இப்போது நடைபெற்ற விவாதம் நமக்கு மகிழ்ச்சியளிக்கிறது. அதோடு மற்றவர்களுக்கும் இது வழிகாட்டியாக இருக்கும் என்பதைக் கனம் உறுப்பினர்களும் ஒப்புக்கொள்வார்கள்.

கவர்னர் அவர்கள் சட்டமன்றக்கூட்டு மன்றத்திற்கு வருவது, வந்து உரையாற்றுவது அவசியமா என்று சிலர் எண்ணுகின்றார்கள். நாம் சில சம்பிரதாயங்களை ஏற்றுக்கொண்டிருக்கின்றோம். கண்ணை மூடிக்கொண்டு இந்த சம்பிரதாயங்களை நாம் ஏற்றுக்கொண்டு நிறைவேற்றவில்லை. நாம் ஏற்றுக் கொண்டிருக்கின்ற சம்பிரதாயம், லண்டனிலுள்ள 'மதர் ஆஃப் பார்லிமென்ட்' வைத்துக்கொடுக்கின்ற சம்பிரதாயம். அங்கே மன்னரோ அல்லது ராணியோ உரையாற்றுகிறார்கள். இது அங்கே ஒருசம்பிரதாயமாக இருந்து வருகிறது. இங்கே மன்னர் ஆட்சி இல்லையென்றாலும், ஜனநாயகம் நடைபெறுகிறது என்றாலும் சில பொறுப்புள்ள காரியங்களைக் கவனிப்பதற்கு கவர்னர், அரசியல் அமைப்புச் சட்டப்படி நியமிக்கப்படுகிறார். இவ்விதம் நியமிக்கப்படுகின்ற கவர்னர், லண்டனில், 'மதர் ஆஃப் பார்லிமென்ட்டில்' எப்படி நடைபெறுகிறதோ அதே போன்று இங்கும் உரை நிகழ்த்துவதை ஒரு சம்பிரதாயமாக நாம் ஏற்றுக்கொண்டிருக்கின்றோம். இப்போது கூட ஒருசிலர், கவர்னர் வந்து எதற்காக உரை நிகழ்த்த வேண்டும்? இந்த முறையை நிறுத்திவிட்டால் என்ன? என்று கேட்கிறார்கள். கவர்னர் அவர்கள், இந்த மன்றத்திற்கு அரசியல் அமைப்புச் சட்டப்படி ஒரு தலைமை ஸ்தானம் வகிக்கிறார் என்றால் அத்தகைய கவர்னர், இந்த மன்றத்திற்கு வந்து, மன்ற உறுப்பினர்களைப் பார்த்து, ஆண்டுக்கு ஒரு முறை உரையாற்றுவது—தொடர்பு கொள்வது—அவசியம் தான், வரவேற்கக் கூடியது தான் என்பதை மன்ற உறுப்பினர்களும் ஒப்புக்கொள்வார்கள் என்று நம்புகிறேன். அந்த வகையில் கவர்னர் அவர்கள் மன்ற உறுப்பினர்களை சந்தித்து உரை நிகழ்த்துவதை யாரும் வேண்டாம் என்று கூற மாட்டார்கள் என்று நம்புகிறேன். அது மட்டுமல்ல, இந்த விவாதத்தில் நான் கவனித்தது, சாதாரணமாக வரவு செலவுத் திட்டத்தின் மீது நடைபெறுகின்ற விவாதத்தில் கூறுவது போன்று குறைகளையும், குற்றங்களையும் குற்றச்சாட்டுகளையும் கோரிக்கைகளையும் உறுப்பினர்கள் தெரிவித்தார்கள். இரண்டுக்கும் அதிகமான வித்தியாசம் ஒன்றுமில்லை என்றிருந்தாலும் கூட, ஒரு முறை, அல்லது இரண்டு முறை நாட்டுப் பிரச்சனைகளைப் பற்றி, தங்களுடைய தொகுதிப் பிரச்சனைகளைப்பற்றி, பொதுவான பிரச்சனைகளைப்பற்றி எடுத்துக் சொல்வது—ஒரு முறைக்கு பதில் இரண்டு முறையாக எடுத்துச்சொல்வது மிகவும் வரவேற்கத்தக்கது தான். அதிலும் சுதந்திராக கட்சித் தலைவர் அவர்கள் கூறியபடி, வரவு-செலவுத் திட்டத்திற்கு முன்பே இது அமைகின்றது—இதற்குப் பின்னால் தான் வரவு-செலவுத் திட்டம் தயாரிக்கப்படுகிறது. ஆகவே வரவு-செலவுத் திட்டத்தில் சில திருத்த



5th February 1966] [திரு. எம். பக்தவத்சலம்]

தங்களைச் செய்து கொள்வதற்கு இது வாய்ப்பு அளிக்கிறது. உறுப்பினர்கள் பல கருத்துக்களைத் தெரிவிப்பதற்கு வாய்ப்பு ஏற்படுகிறது. அவைகளை ஆராய்ந்து வரவு-செலவு திட்டத்தில்—அது பற்றி ஆலோசிப்பதற்கு வாய்ப்பு கிடைக்கிறது. இப்போதே வரவு-செலவுத் திட்டம் எல்லாம் தாயாராகிவிட்டது என்று கனம் சுதந்திரக் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் நினைக்கின்றார்கள். அப்படியல்ல. எப்போது வேண்டுமென்றாலும் மாற்றிக்கொள்ளலாம். அதாவது இம்மாதம் 26-ம் தேதி 10½ மணிக்கு இந்த மன்றத்தில் சமர்ப்பிக்கப்படுவது வரையிலும் மாற்றிக் கொள்ளலாம். அதற்குரிய வாய்ப்பு இருக்கிறது. ஆனால், கனம் சுதந்திரக் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் குறிப்பிடுவது போல் சேர்க்கப்படும் என்றோ, அல்லது என்னென்ன விடப்படும் என்றோ நான் தெரிவிக்க வேண்டும் என்று சொல்வதற்கு கனம் சுதந்திரக் கட்சித் தலைவர் அவர்களுக்கு உரிமையிருக்கிறது. ஆனால் வரவு செலவு திட்டம் இந்த சபையில் 26-ம் தேதி 10½ மணிக்கு சமர்ப்பிக்கப்படும் வரையிலும் அதில் அப்படிச் செய்வேன், அல்லது இப்படிச் செய்வேன் என்று சொல்வதற்கு எனக்கு உரிமை கிடையாது. அவ்விதம் நான் கருத்துத் தெரிவிப்பேன் என்றால் அது உரிமைப் பிரச்சனையாகிவிடும். அதையும் கனம் உறுப்பினர்கள் உணர்வார்கள் என்று நம்புகிறேன்.

மற்றொன்று கனம் எதிர்க்கட்சித் துணைத் தலைவர் அவர்கள் கூறினார்கள். அவர்கள் கூறிய குறைபாட்டில் எனக்கும் பரிபூரண அனுதாபம் உண்டு. 'நிரந்தரமாக இருக்கின்ற கவர்னர் இன்னும் இந்த மன்றத்திற்கு வரவில்லையே' என்று கூறினார்கள். அவர்கள் வேண்டுமென்றே வரவில்லை என்று யாரும் நினைக்க மாட்டார்கள். அவர்களுக்கு உடல் நிலை காரணமாகத் தான் வர முடியவில்லை. அதில் கனம் எதிர்க்கட்சித் துணைத் தலைவர் அவர்களுக்கு இருக்கின்ற வருத்தம் எனக்கும் உண்டு. அவர்களுக்கு இருக்கின்ற தவிர்க்க முடியாத காரணங்களினால் தான் வரவில்லை. நிரந்தரமாக இருக்கக்கூடிய கவர்னர் பணியாற்ற முடியவில்லை என்றால் தற்காலிகமாக நியமிக்கப்படுகின்ற கவர்னர் பணியாற்றுவது என்பது ஒரு சம்பிரதாயம். இல்லையென்றால் இதற்கென்று புதிதாக கவர்னரைத் தேர்ந்தெடுக்கவேண்டும். அது பெரிய பிரச்சனையாகிவிடும். ஆகவே, கவர்னர் ஆற்றும் பணியைத் தற்காலிக கவர்னர் ஆற்றவேண்டும் என்கிற முறையில் தான், அந்த சம்பிரதாயத்தில் தான் இங்கும் உரை நிகழ்த்தப்பட்டது. பிரதம நீதிபதியாக இருப்பவர் தற்காலிக கவர்னராக இருப்பது தான் பல இடங்களிலும் நடைபெற்று வருகிறது. இவ்விதம் அடிக்கடி உயர்நீதிமன்ற நீதிபதி அவர்கள், தங்கள் வேலையை விட்டுவிட்டு வேறு பணியைப் பார்ப்பது நல்லதல்ல என்பதில் எனக்கும் கூட திருப்தியாகியில்லை. ஏதோ ஒரு முறை வந்தால் நல்லது, கவர்னராகப் போவதால் நீதிபதியின் பணி பாதிக்கப்படலாம் என்கிற கருத்தை நாம் புறக்கணிக்கமாட்டேன். ஆனால் உயர்நீதி மன்றத்திலுள்ள நீதிபதிகளைப் பொறுத்தவரை, இப்படி ஒரு குறை ஏற்பட்டால் கூட, அவற்றைச் சமாளித்து நாமதமின்றி நீதி பரிபாலனம் செய்வார்கள் என்பதில் எனக்கு நம்பிக்கை இருக்கிறது. மற்றொரு சூட்சுமமான கருத்தை கனம் எதிர்க்கட்சித் துணைத்

[திரு. எம். பக்தவத்சலம்] [5th February 1966]

தலைவர் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். இப்பொழுது பிரதம நீதிபதி தற்காலிகமாக கவர்னராக வந்து, இங்கே நிறைவேற்றப்படுகிற சட்டத்தில் கையெழுத்திட்டு விட்டால், அங்கீகாரம் கொடுத்து விட்டால், பின்னால் அது சம்பந்தமாக நீதிமன்றத்திற்கு சென்று அந்தச் சட்டம் செல்லாது என்று யாராவது கோரினால், அவர் எப்படி அதற்கு நீதி செலுத்த முடியும்? என்று சொன்னார். அதில் ஒன்றும் சங்கடம் இல்லை. உயர்நீதி மன்றத்தில் ஒரே ஒரு நீதிபதி மட்டும் இல்லை. பல நீதிபதிகள் இருக்கிறார்கள். இந்தப் பிரச்சனை மட்டும் அல்ல. எப்பொழுதும் ஒரு நீதிபதி ஒரு வழக்கை எடுத்துக் கொள்ளும்பொழுது, முன்பு அவரே வழக்கறிஞராக இருந்த பொழுது அந்த வழக்கை எடுத்து நடத்தியிருக்கலாம். அப்படியெல்லாம் பிரச்சனைகள் வரும். அப்பொழுது அவர் அந்த வழக்கை கண் எடுத்துக்கூடப் பார்க்கமாட்டார். வேறு நீதிபதிக்கு அனுப்பி விடுவார். அல்லது, இதுபற்றி பிரதம நீதிபதிக்கு எழுதி அனுப்பிவிடுவார். அல்லது, பிரதம நீதிபதியிடமே இம்மாதிரி பிரச்சனை வந்தால், அவர் வேறு நீதிபதி விசாரிக்கட்டும் என்று சொல்லிவிடுவார். எல்லா நீதிபதிகளும் சேர்ந்து விசாரிப்பது என்பது இல்லை. வேறு சங்கடம் இருக்கக்கூடிய நிலைமைகள் ஒன்றுமில்லை. கனம் எதிர்க்கட்சி துணைத்தலைவர் அவர்களுக்கு சிறிதும் கவலை வேண்டாம். அப்படி ஒன்றும் நீதி தவறாது. அதற்குத் தனி முறை, ஒழுங்கு இருக்கிறது. சம்பிரதாயங்கள் இருக்கின்றன. நம்முடைய உயர்நீதி மன்றத்தைப் பொறுத்த மட்டில், மற்றவர்களுக்கு வழிகாட்டியாக நடந்துகொண்டு வருகிறார்கள். ஆகவே, இப்பொழுது கவர்னர் அவர்கள் கையெழுத்திட்ட அல்லது அங்கீகாரம் செய்த சட்டம் செல்லுபடியாகும் அல்லது சொல்லது என்ற பிரச்சனை வந்தால், இது சம்பந்தமாக கங்கடத்திற்கு இடம் கொடுக்காமல் நீதி கிடைக்கக் கூடிய அளவுக்கு ஏற்பாடு செய்வதிலே ஒன்றும் கஷ்டம் இருக்காது. இந்த விஷயத்தை நீதிபதிகளும் கவனித்துக்கொள்வார்கள். உயர்நீதி மன்றமும் கவனித்துக்கொள்ளும். அதையொட்டி கவலை வேண்டாம் என்று தான் நான் கூற விரும்புகிறேன்.

சாதாரணமாக, கவர்னர் உரையில் விட்டது, தொட்டது என்று சொல்வார்கள். விட்டது, இதைச் சொல்லவில்லை, அதைச் சொல்லவில்லை, அதைக் குறிப்பிடத் தவறிவிட்டாரே என்று குறை கூறுவதும் ஒரு சம்பிரதாயமாகப் போய்விட்டது. ஆனால், கவர்னர் உரையில் 'எக்ஸாஸ்டிவ்'-ஆக ஒவ்வொரு பிரச்சனையையும் எடுத்துக்கொண்டு ஒரு பெரிய ஜாபிதா கொடுத்து, ஒவ்வொன்றாக அதைப்பற்றி நிலைமையை எடுத்து விளக்கவேண்டும் என்று எதிர் பார்ப்பது சரியல்ல. பொதுவாக உள்ள பிரச்சனைகளில் சிலவற்றை எடுத்து, சட்டமன்றம் கவனிக்கக்கூடிய சில பிரச்சனைகளை எடுத்து, எல்லா சட்டங்களும் சட்டமன்றத்தில் வருகின்றன என்றாலும் முக்கியமான சட்டங்களை மட்டும் எடுத்துக் கூறி, பூர்வாங்கமாக மன்ற உறுப்பினர்களுடைய சிந்தனைக்கு விடக்கூடிய அளவுக்குத் தான் கவர்னர் உரை நிகழ்த்தப்படுகிறது, கவர்னர் உரை அமைக்கப்படுகிறது.



5th February 1966] [திரு. எம். பக்தவத்சலம்]

மற்றொன்று, 'சென்ற ஆண்டில் கூறினாரே, இந்த ஆண்டில் கூறவில்லையே' என்று சொன்னார்கள். சேலம் உருக்குத் தொழிற்சாலையை எடுத்துக் கொள்ளலாம், அல்லது விலைவாசியை எடுத்துக் கொள்ளலாம், அல்லது மொழிப் பிரச்சனையை எடுத்துக்கொள்ளலாம். இவையெல்லாம் பற்றி கனம் உறுப்பினர்கள் இங்கே குறிப்பிட்டார்கள். முன்பு குறிப்பிட்டாரே, இன்னும் அந்தப் பிரச்சனை தீரவில்லையே, ஏன் மறுபடியும் கூறவில்லை' என்றால், ஒரு முறை கருத்து தெரிவித்தால், அதில் ஏதாவது மாறுதல் இருந்தால் தான் வருகின்ற ஆண்டிலே நிகழ்த்தப்படுகிற உரையில் அதைப் பற்றிக் குறிப்பிடவேண்டும். நிலைமை அதே நிலையில் இருந்தால் அதைப் பற்றிக்குறிப்பிடவேண்டும். என்று எதிர்பார்ப்பதற்கு இல்லை. சேலம் உருக்குத் தொழிற்சாலையை எடுத்துக்கொள்ளலாம். முன்பே நான் விளக்கியிருக்கிறேன். நான் உறுதியுடன் இருக்கிறேன். எப்படியும் சேலம் உருக்குத் தொழிற்சாலை வந்தே தீரும். அதைப்பற்றி எனக்குச் சிறிதும் ஐயமில்லை என்ற கருத்தைத் தான் நான் அன்றே உறுதியாக இந்த மன்றத்தில் தெரிவித்திருக்கிறேன். அதே நிலை தான் இன்றைக்கும். ஆனால், தாமதம் ஆகிறதே என்ற கவலை சில கனம் உறுப்பினர்களுக்கு ஏற்பட்டிருக்கிறது. தவிர்க்கக் கூடாத நாமதத்தைப் பற்றி நாம் கவலைப்படுவதற்கில்லை. இதே சேலம் உருக்குத் தொழிற்சாலையை எடுத்துக்கொண்டால் ஜப்பானிய நிபுணர்களும், வேறுநிபுணர்களும் ஆராய்ந்தார்கள். அதை எடுத்து நடத்தவேண்டும். யார் அதற்குத் தயாராக வருகிறார்கள் என்ற பிரச்சனை இருக்கிறது. அந்த அடிப்படையில் ஜப்பானிய நிபுணர்கள் வந்தார்கள். அவர்கள் போய்ப் பார்த்தார்கள். அதற்கப்புறம் நாங்கள் ஜப்பானுக்குச் சென்று அறிக்கை தயாரித்து அனுப்புகிறோம் என்று சொன்னார்கள். பொதுவாக நாம் எதிர்பார்க்கிறோம், நம்பியிருக்கிறோம். சேலம் உருக்கு ஆலை நிறைவேற்றக்கூடிய திட்டம் தான். ஆனால், முன்பு தெரிவித்ததுபோல, இது சிறிய திட்டமாகத் தான் இருக்கும். நாம் பெரிய திட்டமாகக் கோரவில்லை. பெரிய திட்டம் ஐந்தாவது உருக்கு ஆலை என்பது வேறு. அதை வைஸாக்கில் வைத்துக்கொள்ளலாம், ஹாஸ்பெட்டில் வைத்துக்கொள்ளலாம், எங்கேயாவது வைத்துக் கொள்ளலாம். நெய்வேலி பழுப்பு நிலக்கரி யோடு இணைந்த திட்டம்தான் நாம் கோருகிற சேலம் உருக்காலைத் திட்டம். அது சிறிய திட்டம் தான். அந்தத் திட்டத்தை நிறைவேற்றுவது சம்பந்தமாக ஜப்பான் நிபுணர்கள் இங்கு வந்து பார்த்தார்கள். அவர்கள் இன்னும் அறிக்கை அனுப்பவில்லை. இது நிறைவேற்றக்கூடிய திட்டம் தான் என்று அவர்களிடமிருந்து பூர்வாங்கமாக நாம் செரிந்து கொண்டோம். அவர்களுக்கும் இதில் அக்கரை இருக்கிறது என்று தெரிவித்துள்ளார்கள். மற்றவர்களும் கூட இதிலே அக்கரை கொண்டிருக்கிறார்கள். இன்னும் அறிக்கை வரவில்லை. அறிக்கை வருவதற்கு முன்பு மத்திய சர்க்காரிடம் ஏன் இன்னும் எடுத்துக்கொள்ளவில்லை என்று கூறுவதற்கு இடமில்லை. அறிக்கை மத்திய சர்க்காரிடம் சமர்ப்பிக்கப்படும். அப்படி அறிக்கை மத்திய சர்க்காரிடம் சமர்ப்பிக்கப்பட்ட பிறகு, அதைப்பற்றிக் கேட்கலாம். அதை நிறைவேற்றும் நிலை அப்போழுது தான் வரும். அது தான் நிலை. ஆகவே, இந்த நிலையிலே ஏன் திருப்பிச் சொல்லவில்லை என்று சொல்லுவதற்கு

[திரு. எம். பக்தவத்சலம்] [5th February 1966]

இடமில்லை. அதை விட்டு விட்டார்கள். சேலம் உருக்கு ஆலை வரும் என்ற நம்பிக்கை இல்லை. ஆகவே தான் கவர்னர் பெருமான் அதைப்பற்றிக் கூறவில்லை என்று நினைப்பதற்குக் கொஞ்சம் கூட இடமில்லை.

விலைவாசிப் பிரச்சனையை ஓராண்டு, இரண்டு ஆண்டுகளில் தீர்த்து விட முடியாது. அந்தப் பிரச்சனை இந்த நாட்டில் மட்டும் அல்ல, பல நாடுகளிலும் இருக்கிறது. விலைவாசியைப் பற்றி ஒரு முறை குறிப்பிடப்பட்டது. தொடர்ந்து அதில் கவனம் செலுத்தப் பட்டுத் தான் வருகிறது. உரையில் விலைவாசியைப் பற்றிச் சொல்ல வேண்டுமென்றால், ஓரளவுக்கு விலைவாசி குறைந்திருக்கிறது என்று தான் சொல்லியிருப்பார் கவர்னர் அவர்கள். இப்பொழுது இருக்கிற புள்ளிவிவரப்படி, மொத்தமாகப் பார்த்தால் ஒரு ஆண்டில் 10 பாயிண்டு அதிகப்பட்டிருக்கிறது என்பதாகத் தான் தெரிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இப்பொழுது நாம் புள்ளிவிவரத்தை எடுத்துக்கொண்டு பார்த்தால், பல பொருள்களின் விலை குறைந்திருக்கிறது, சில பொருள்களின் விலை அதிகமாகியிருக்கிறது. ஒவ்வொன்றுக்கும் ஸ்டாடிஸ்டிக்ஸ் கொடுத்து எவ்வளவு குறைந்திருக்கிறது என்று கவர்னர் அவர்கள் உரையிலே கூறவேண்டுமென்று எதிர்பார்ப்பது சரியல்ல. விலைவாசிப் பிரச்சனை இருக்கிறது. அது தொடர்ந்து அரசாங்கத்தின் கவனத்தில் இருந்து வருகிற பிரச்சனை. மாநில அரசாங்கம் மட்டுமல்ல, மத்திய அரசாங்கமும் சேர்ந்து கவனம் செலுத்த வேண்டிய ஒரு பிரச்சனை.

மற்றொன்று, உணவுப் பிரச்சனை; உற்பத்தி பற்றி குறிப்பிட்டார்கள். அதற்குப் போவதற்கு முன்பு பூர்வாங்கமாக கவர்னர் உரையைப் பற்றி மற்றொரு விஷயம் சொல்ல விரும்புகிறேன். அது தான் மொழி பெயர்ப்பைப் பற்றியது. முதல் நாலா, வழி நாலா என்ற பிரச்சனையெல்லாம் நான் கையாள முடியாது. எனக்கு அவ்வளவு ஆற்றல் இல்லை. நான் அதிகமாகப் படித்தவன் அல்ல. அதிகமாகப் படித்தவர்களுக்கு அதை விட்டுவிடுகிறேன். கனம் சுதந்திராக் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் கூட அதைக் கையாளுவதற்குக் கொஞ்சம் தயங்கினார்கள். ஆனால், மொழி பெயர்ப்புப் பற்றி எனக்கு நீண்ட காலமாக கவலை உண்டு; மொழி பெயர்ப்பு நன்றாக இருக்கவேண்டும், தவறுதல் இல்லாமல் இருக்கவேண்டும் என்பது தான் கவலை. இது விஷயத்தில் எனக்குக் கொஞ்சம் அகம்பாவம் கூட உண்டு. சாதாரணமாக இல்லை. ஆனால், மொழி பெயர்ப்பதிலே நான் கொஞ்சம் நன்றாகச் செய்வேன். பள்ளி மாணவனாக இருந்ததிலிருந்தே, கல்லூரி மாணவனாக இருந்த காலத்திலிருந்தே எனக்கு இதுபற்றி அகம்பாவம் இருந்திருக்கிறது. மொழி பெயர்ப்பை அச்சிடுவதற்கு முன்பு கவனிக்கக்கூடிய வாய்ப்பு ஏற்படும்பொழுதெல்லாம்—அவகாசம் தான் இல்லை, எல்லா வற்றையும் நானே நேராகப் பார்ப்பதற்கு—அவகாசம் இருக்கும் பொழுதெல்லாம் என்னால் கூடிய அளவுக்கு திருத்தவதும் உண்டு. வேறு இடத்திலே சொன்னதுபோல, வாவு-செலவுத் திட்டம் நயாறிக்கும் பொழுது சில சமயங்களிலே முதலிலே தமிழில் ஆக்கி, அதை ஆங்கிலத்தில் பின்னால் மொழி பெயர்த்துக் கொள்வதும் உண்டு. சில சமயங்களில் முதலில் ஆங்கிலத்தில் ஆக்குவதும் உண்டு. இல்லாமல் சௌகரியத்தைப் பொறுத்தது.



5th February 1966] [திரு. எம். பக்தவத்சலம்]

இதிலெல்லாம் ஒரு விதி வைத்துக்கொள்வதில் பயனில்லை. கருத்துத் தான் சீராகத் தெரிவிக்கப்படவேண்டும். தெரிவிக்கப் படுகிற கருத்தில் மாறுதல் இருக்கக்கூடாது. மொழி பெயர்ப்பு விஷயத்திலே போதிய கவனம் செலுத்தப்பட்டுக்கொண்டு தான் வருகிறது. இதிலே வேண்டுமென்று செய்வது ஒன்றுமில்லை. மொழி பெயர்ப்பது ஒரு ஆற்றல். சாதாரண பேச்சைக் கூட மொழி பெயர்ப்பது உண்டு. நான் நீண்ட காலத்திற்கு முன்பு தமிழர் பேசிய ஆங்கிலப் பேச்சை தமிழிலே மொழி பெயர்த்திருக்கிறேன். அந்தக் காலம் வேறு. இப்பொழுது அதிலேகூட எனக்கு ஒரு அகம்பாவம் உண்டு. ஆங்கிலத்தில் பேசியதை கருத்து சிதையாமல் அப்பெழுதே உடனுக்குடன் மொழி பெயர்க்க வேண்டும். காலம் சென்ற பிரதம மந்திரி திரு. ஜவஹர்லால் நேரு அவர்கள் பிரசங்கம் செய்யும்பொழுது வேகமாகப் பேசுவார்கள். நான்கு, ஐந்து வாக்கியங்கள் சேர்ந்தாற்போல சொல்லுவார்கள். உடனே அதை தமிழிலே மொழி பெயர்த்துச் சொல்லவேண்டும். கூடிய வரைக்கும் அவ்வாறு மொழி பெயர்த்துச் சொல்லக்கூடும் என்ற அகம்மீதம் எனக்கு உண்டு. ஆங்கிலம் படித்திருக்க வேண்டும், தமிழும் படித்திருக்கவேண்டும். இரண்டும் நன்றாகப் படித்திருந்தாலும் போதாது. மொழிபெயர்ப்பது என்பது ஒரு ஆற்றல். பேச்சை மொழிபெயர்ப்பதற்கும் வேறு மொழியெர்ப்புகளுக்கும் ஆற்றல் வேண்டும். ஆற்றல் என்றால், பிறக்கும்பொது ஆற்றல் என்பது இல்லை. பழக்கம் வேண்டும். அதோடு கவனமும் வேண்டும். கூடிய வரையில் மொழிபெயர்க்கிறவர்கள் கவனத்தோடு செய்கிறார்கள். சில சமயங்களில் நான் மொழிபெயர்ப்பைப் பற்றி திருப்திப்பட்டது உண்டு, பெருமைப்பட்டது உண்டு. என்னுடைய சகாக்களிடம் கூட “மொழிபெயர்ப்பு நன்றாக இருக்கிறது பாருங்கள்” என்று சுட்டிக் காட்டுவது உண்டு. திருப்தியாக இருக்கும்போது நான் எடுத்துக் காட்டுவது உண்டு. இந்த மொழி பெயர்ப்பைப் பற்றி, கனம் உறுப்பினர்கள் கவனம் செலுத்தியதை நான் வரவேற்கிறேன். இன்னும் அதிகமாக கவனம் செலுத்த வேண்டிய விஷயம் தான். இதுதான் எங்கள் கவலை. மொழிபெயர்க்கிறோம் என்றால், தமிழில் எழுதுகிறோம் என்றால் தவறு இருக்கக் கூடாது என்பது தான் எங்கள் கவலை. கனம் சுதந்திராக் கட்சித் தலைவர் இருக்கிறார்கள். கனம் எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்கள், இருக்கிறார்கள் எங்கள் பக்கத்திலேயும் சரி அநேக புலவர்கள் இல்லாமல் இல்லை, அந்த மாதிரி மூன்று பேர்கள், நான்கு பேர்கள் இதையெல்லாம் கண்டு, ஆராய்ந்து, சட்ட மன்றத்தில் வருகிற தமிழாக்கங்களை ஆராய்ந்து, குறிப்பாக சில கருத்துக்களை நோட பண்ணி வைத்துக்கொண்டு நம் அரசாங்கத்தில் யார் மொழிபெயர்ப்பில் ஈடுபட்டிருக்கிறார்களோ அவர்களையும் வைத்துக்கொண்டு—பட்ஜெட் முடிந்த பிறகு வைத்துக்கொள்ளலாம் அல்லது பட்ஜெட் நடக்கும்போது வைத்துக்கொள்ளலாம்—நான்கு பேர்களாகச் சேர்ந்து பேசினால், எப்படி மொழிபெயர்ப்பு செய்வது என்று சொன்னால், அவர்கள் உட்கருத்தைப் புரிந்து கொள்வார்கள், துட்பத்தைப் புரிந்துகொள்வார்கள். அவ்வாறு மொழிப் பெயர்ப்பின் தரத்தை உயர்த்தி விடலாம் என்று தான் நான் நம்புகிறேன்.

[திரு. எம். பக்தவத்சலம்] [5th February 1966]

உணவு உற்பத்தியைப் பற்றி குறிப்பிடும்போது ஒன்று ரூபகத் தில் வைத்துக் கொள்ளவேண்டும். உணவு உற்பத்தியைப் பொறுத்த மட்டில் பாராளுமன்றத்தில் விவாதிக்கக் கூடிய விஷயங் கள் சில. இந்த மன்றத்தில் விவாதிக்கக் கூடிய விஷயங்கள் சில இந்த மன்றத்திய பிரச்சனை, இந்த அரசாங்கத்தின் பொறுப்பு அதற்குத்தான் நாம் சமாதானம் சொல்லுவதற்கு முயல் முடியுமே தவிர, இந்த மன்றத்திலே பொதுவாக அகில இந்தியா பற்றிய யார் யாரோ கருத்துக்கள் தெரிவித்திருக்கலாம்; திரு. பாய் என்று ஒருவர் வந்தார், அவர் இந்த மன்றத்தில் கூட உறுப்பினராக இருந்திருக்கிறார்; ஃபுட் கார்ப்பரேஷனில் இருந்தார்—அவர் ஏதோ சொல்லியிருக்கிறார் என்று சொன்னால், அவர் எவ்வளவு தூரம் இந்தப் பிரச்சனையெல்லாம் ஆராய்ந்து இருக்கிறார்? மத்திய அரசாங்கம் செய்வது, திட்டம், விவசாயிகள் ஒத்துழைப்பு ஆகியவைகளை எவ்வளவு தூரம் ஆராய்ந்திருக்கிறார்? சில பேர்கள் அவசரப்பட்டு கருத்துத் தெரிவிப்பார்கள். அவர்களுக்கு எல்லாம் தெரியும் என்று கருத்துக்களைத் தெரிவிப்பார்கள். அப்படிச் சொல்லுவதை இந்த மன்றத்தில் 'கோட்' செய்து பதில் சொல்லவேண்டுமென்று என்னிடத்தில் எதிர் பார்க்க முடியாது. சிலர் அவசரப்பட்டு தங்களுக்குத் தோன்றி யதைச் சொல்லுவார்கள். சொல்லுவதிலே இன்ஸ்டிங்க்ட் சிலருக்கு உண்டு. எல்லோருக்கும் இருக்காது. அவர் ஃபுட் கார்ப்பரேஷனில் ஓர் ஆண்டு இருந்தார். ஃபுட் கார்ப்பரேஷனில் இருந்தாலும் பல சமாசாரங்களைப் பற்றிப் பேசியிருக்கிறார். போகும்போது கருத்தைத் தெரிவித்து விட்டுப் போய்விட்டார். அதற்கெல்லாம் சமாதானம் சொல்லுவதற்கு முயலுவது கூட என்னால் முடியாது என்று நினைக்கிறேன். அரசாங்கத்தின் லட்சியம் நிறைவேற்றப்படவில்லை என்று கனம் எதிர்க் கட்சி தலைவர் அவர்கள் சொன்னார்கள். உணவு உற்பத்தி லட்சியம் ஈடேற்றவில்லை என்று சொன்னார்கள். அதற்குச் சமாதானம் சொல்லவேண்டும். இதற்கு முன்பும் இந்தக் கருத்துத் தெரி விக்கப்பட்டிருக்கிறது. அபிவிருத்தி அடையவில்லை என்று யாரும் சொல்ல முடியாது. 10 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு, 15 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு இருந்த நிலைமை கனம் உறுப்பினர்களுக்கொல்லாம் நிலைவு இருக்கும். 10 ஆண்டுகளுக்கு முன் இப்போது உள்ள நிலைமை இல்லை. 15 ஆண்டுகளுக்கு முன் மோசமான நிலைமை இருந்தது. அப்போது தமிழ்நாட்டுக்கு வேண்டிய அரிசிகூட உற்பத்தி ஆக வில்லை. அப்போதெல்லாம் அமெரிக்கன் அரிசி யெல்லாம் வாங்கிச் சாப்பிடவேண்டிய நிமித்தம் இருந்தது. வெளி நாட்டு அரிசி யெல்லாம் வாங்கிச் சாப்பிடவேண்டியிருந்தது. அப்போது இன்று கொடுப்பதை விட ரொம்பக் குறைவாகத் தான் கொடுத்தோம். முதல் ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தை எடுத்துக்கொள்ளும்போது உற்பத்தி 38 லட்சம் டன் என்று குறிப்பிடப் பட்டிருந்தது. இப்போது அந்த நிலை இல்லை. இந்த மாநிலத்தைப் பொறுத்த மட்டில் போதிய அரிசி இல்லை என்று இல்லை. மிச்சம் ஆவதை கேரளாவுக்குக் கொடுத்துக்கொண்டிருக்கிறோம். ஆனால், இது எத்தகைய ஆண்டு? அனுபவம் உள்ளவர்களே கூறுகிறார்கள், சென்ற 50 ஆண்டுகளில் இந்த மாதிரி பருவ மழை தவறியதை நாங்கள் கண்டதில்லை என்று. தமிழ் நாட்டைப் பொறுத்த



5th February 1966] [திரு. எம். பக்தவத்சலம்]

மட்டில், தமிழ் நாட்டைச் சேர்ந்தவர்கள், அனுபவம் உள்ளவர்கள் அந்த மாதிரி கூறுகிறார்கள். அப்படி எதிர்பாராத வகையில் பருவ மழை தவறி விட்டது. பருவ மழை தவறியபோதிலும் எப்படியோ சாமாளித்திருக்கிறோம். இருக்கும் தண்ணீரைப் பயன்படுத்திக் கொண்டு, நம் பயிர்களை ஓரளவு பாதுகாத்துத்தான் இருக்கிறோம். இப்போது தஞ்சை பற்றிக் கூறுகிறார்கள். தண்ணீர் இல்லாமல் பயிர் காய்ந்து விடுகிறது, எப்படியாவது உதவி செய்யுங்கள் என்று சொல்லுகிறார்கள். இதுகூட எதிர்பார்த்தது. சம்பா பயிரைப் பாதுகாக்க வேண்டிய தண்ணீர் கொடுக்கிறோம், மேட்டூர் அணையில் இருக்கிற தண்ணீரையெல்லாம் விட்டாவது முடிந்த அளவு கொடுக்கிறோம், ஆகவே தாளடி வேண்டாம் என்று விவசாயிகளுக்குச் சொன்னோம். ப்ரெஸ் நோட் போட்டு எச்சரிக்கை விடுத்தோம். ஆனால், விவசாயிகளுடைய ஆர்வத்தைப் பாராட்டுகிறேன், உற்சாகத்தைப் பாராட்டுகிறேன், வரவேற்கிறேன்—பரவாயில்லை, போட்டுத்தான் பார்ப்போம் என்று, ஒரு சான்ஸ் பரக்கலாம் என்று போட்டுவிட்டார்கள். எப்போதும் நம் விவசாயப் பெருங்குடி மக்கள் நம்பிக்கை உள்ளவர்கள், வானத்தை நோக்கிப் பார்ப்பார்கள், எப்படியும் மழை வராதா என்று பயிரிடுவார்கள். சில சமயங்களில் பயிர் பாதுகாக்கப்படும் வந்திருக்கிறது. சில சமயங்களில் தவறியும் இருக்கிறது. தாளடிப் பயிரில்தான் தொந்தரவு ஏற்பட்டதே தவிர மொத்தத்தில் பயிர்கள் பாதுகாக்கப்படும். மொத்தத்தில் பார்த்தால் 100-க்கு 10 குறைவாக இருக்கும் என்று மதிப்பிடப்படுகிறது. அப்படி இருந்தாலும் “Proof of the pudding is in the eating” என்று சொல்லுவது மாதிரி ஏதாவது அபிவிருத்தி அடைந்திருக்கிறோமா இல்லையா என்று பார்த்துத் தெரிந்துகொள்ளவேண்டும். அப்போதைய நிலை என்ன? இன்றைய நிலை என்ன? இந்த ஆண்டு மழை தவறி விட்டது. வேறு மாநிலங்களில் கவலை நிலை இருக்கிறது; பஞ்ச நிலை இருக்கிறது. பக்கத்து மாநிலமான மைசூரில் எவ்வாறு இருக்கிறது? உபரியாக உற்பத்தி செய்கிற மத்தியப் பிரதேசத்தில் எவ்வாறு இருக்கிறது? ஆனால், நாம் எப்படியும் சமாளித்து இந்த மாநிலத் தேவையைப் பூர்த்தி செய்துகொள்வதோடு, கோளாவுக்கும் ஓரளவு கொடுக்கக்கூடிய நிலையில்தான் இருக்கிறோம். இது வரையிலே கோளாவுக்கு நாம் கொடுப்போம், நமக்கு ஆந்திராவிலிருந்து பச்சை அரிசி வரும். ஆனால் இப்போது ஆந்திராவிலிருந்து வருவது ரொம்பக் குறைந்து விட்டது. வருவது குறைந்துவிட்ட போதிலும் சமாளித்துக் கொண்டு வருகிறோம். அந்த அளவுக்கு உணவு உற்பத்தி பெருகியிருக்கிறது. விவசாயப் பெருங்குடி மக்கள் மிகுந்த ஆர்வத்துடன் பாடுபட்டு, அற்புத சாதனை ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள், ஒத்து மைத்திருக்கிறார்கள் என்று உணர்ந்து கொள்ளவேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம், பாராட்டவேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம். அவ்வாறு உற்பத்தி இருந்தாலும், லட்சியம் ஈடேறவில்லை. என்று கனம் எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் கூறினார்கள். உண்மைதான். முக்கியமான ஒரு காரணம் உண்டு. இத்தனை அதிகமாக உணவு உற்பத்தி என்றால், இன்ன இன்ன இனம், பாசனத் திட்டம், உரம், பூச்சி மருந்துகளை அதிகமாக உபயோகிக்கச் செய்வது, சுத்தமான விதையைப் பெற்று விநியோகிப்பது

[திரு. எம். பக்தவத்சலம்] [5th February 196

என்று போட்டிருக்கிறோம், உரம் என்றால், கழிவு உரத்தில் இவ்வளவு, தழை உரத்தில் இவ்வளவு, உற்பத்தி ரசாயன உரத்தில் இவ்வளவு என்று போட்டிருக்கிறோம். எல்லாவற்றிலும் கைகண்ட பலன் அளிப்பது, கனம் அங்கத்தினர்கள் உணர்வார்கள், ரசாயன உரம் தான். விவசாயிகள் முன்பெல்லாம் ரசாயன உர விஷயத்தில் போதிய அளவு அக்கறை எடுத்துக்கொள்ளவில்லை. இப்பொழுது பார்த்தால் கிடைக்கவில்லை என்ற புகார். முன்பு மாதிரியே கொடுக்கிறோமா? கொடுப்பதை இரட்டித்திருக்கிறோம், மேலும் தேவை இருக்கிறது. மின்சார உற்பத்தி பெருகியபோதிலும் எப்படித் தேவை இருந்ததோ அதே போல் தேவை இருக்கிறது. விவசாயப் பெருங்குடி மக்கள் ரசாயன உரத்தின் அருமையை உணர்ந்திருக்கிறார்கள். அதே மாதிரி யந்திரங்களின் அருமையை உணர்ந்திருக்கிறார்கள். உணர்ந்து ரசாயன உரம் வேண்டுமென்று கேட்கிறார்கள். யந்திரங்கள் வேண்டுமென்று கேட்கிறார்கள். ஆராய்ச்சியின் பலன்களைப் பயன்படுத்திக்கொள்ள முன் வந்திருக்கிறார்கள். ரசாயன உரம் என்றால் வேண்டிய அளவுக்குக் கிடைக்கவில்லை, நம்முடைய நாட்டிலே தொழிற்சாலைகள் அமைக்கப் பட்டிருக்கின்றன. அதன் மூலம் ஓரளவு உற்பத்தி செய்யப் படுகிறது. அதற்கு கூட சில மூலப் பொருள்களுக்கு ஓரளவு ஆந்திய நாட்டுச் செலாவணி வேண்டியிருக்கிறது. அதுவும் போதாது என்று அந்திய நாட்டிலிருந்து உரம் பெறுகின்றோம். அவர்கள் கொடுப்பதைக் குறைக்கக் கூடாது என்று வற்புறுத்துகிறோம். இயன்ற அளவு மத்திய சர்க்காரிலிருந்து அந்தியச் செலாவணி பெறுகிறோம். அதிலும் தொல்லைகள் இருக்கின்றன. அதை வைத்துக்கொண்டுதான், “வருகிறது” என்று கவர்னர் உரையில் சொல்லப் பட்டிருக்கிறது. இல்லை என்றால், இல்லையே என்று குறை கூறுகிறார்கள். வருகிறது என்றால், என் வருகிறது என்று சொல்லுகிறார்கள், கனம் அங்கத்தினர்கள்.

இப்பொழுது ஒரு ஆயில் ரிபைரி திட்டம் ஏற்றுக் கொள்ளப் பட்டிருக்கிறது, அந்திய நாட்டு ஒத்துழைப்பால். அதைச் சாந்தாற்போல, பல சிறிய தொழில்கள் வருகின்றன. அதோடு ஒரு தொழிற்சாலைக்கும் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது, அது நிச்சயமாக வரும் என்கிற நம்பிக்கை அரசாங்கத்திற்கு இருக்கிறது. ஆகவேதான் அதைக் கவர்னர் அவர்கள் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். இதற்கு ஒரு குற்றம் சொல்லுகிறார்கள், ஏன் குறிப்பிட்டார்கள் என்கிறார்கள், குறிப்பிடவில்லை என்றால் ஏன் குறிப்பிடவில்லை என்கிற குற்றச்சாட்டு வருகிறது. வருகின்றது என்கிற நம்பிக்கை இருப்பதால், கவர்னர் பெருமான் உரையில் குறிப்பிட்டார்கள் என்றால், உரத் தொழிற்சாலைப்பற்றி ஏன் சொல்லுகிறார்கள் என்று ஒரு கனம் உறுப்பினர் சொல்லுகிறார். எங்களைப் பொருத்த மட்டில், தேர்தல் காலத்தில் என்று, இல்லாதது பொல்லாதது எல்லாம் சொல்லுவது வழக்கம் இல்லை. கவர்னர் உரையில் ஏதோ ஏமாற்றுவதற்காகச் சொல்லுவது என்று நிமித்தம் இல்லை. என்ன எதிர்பார்க்கப் படுகிறதோ, அது கவர்னர் உரையில் பொருத்தமானது என்று அந்த வகையில் ஏற்றுக்கொள்ளப் பட்டிருக்கிறது.



5th February 1966] [திரு. எம். பக்தவத்சலம்]

இந்த உரையிது தடைபெற்ற விவாதத்திலே உறுப்பினர்கள் தங்கள் தங்கள் தொகுதிகளிலுள்ள குறைகளைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். அவற்றில் மிக முக்கியமானது நீர்ப்பாசனத் திட்டங்கள் பற்றியது. அதைக் குறிப்பிட்டார்கள். கனம் எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் குடிதண்ணீர் திட்டம் பற்றிக் குறிப்பிட்டார்கள், அவைகவெல்லாம் அரசாங்கத்தின் கவனத்தில் இருந்து வரும் விஷயங்கள். அவற்றையெல்லாம் ஒவ்வொன்றாக விளக்க அவகாசம் இல்லை. அப்படிக் குறிப்பிடவில்லை என்றால், ஏதோ அரசாகம் இதில் போதிய கவனம் செலுத்தவில்லை என்று எடுத்துக்கொள்ளக் கூடாது. பின்னால் வரவு செலவுத் திட்டம் எரும் போது பொது விவாதம் இருக்கிறது. தனிப்பட்ட விவாதமும் இருக்கிறது, அந்த மானியத்தின்பேரில் விவாதம் வரும் போது அப்போது இதையெல்லாம் பற்றிய நிலையை விளக்கக் கூடும் என்றும் சொல்லுகிறேன்.

கனம் எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் ஒரு விஷயத்தைப் பற்றி குறிப்பிட்டு என்னுடைய கவனத்தை ஈர்த்தார்கள். அந்தப் பிரச்சனையை எதிர்க் கட்சித் துணைத்தலைவர் முன்பு கிளப்பினார்கள். அது மின்சார போர்டார் பற்றியது. எருக்கஞ்சேரி என்கிற இடம் சென்னையைச் சேர்ந்தது. மனை வாங்கும் விஷயம். அதைத்தான் இப்போழுது எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் விரிவாக எடுத்துக் கூறினார்கள். அந்தப் பிரச்சனை சம்பந்தப்பட்ட கடிதங்களை நான் இன்னும் பார்க்கவில்லை, ஆனால் அன்று கேள்வி கேட்டபோது கனம் தொழில் அமைச்சர் கூறியதை நான் கேட்டேன். அப்போழுதே அவர்கள் “அகௌண்டன்ட்-ஜெனரலுக்கு அனுப்புகிறேன், அவர்களுடைய கருத்தைத் தெரிந்து கொள்ளுகிறேன்” என்று சொல்லி அகௌண்டன்ட்-ஜெனரலுக்கு அனுப்பினார்கள். அவர்களும் தம் கருத்தைத் தெரிவித்தார்கள். அது போதாது என்று இப்போழுது கனம் எதிர்க் கட்சித் தலைவர், மேலும் நான் கவனம் செலுத்த வேண்டும் என்று சொல்லுகிறார்கள். பணம் சம்பந்தப் பட்ட விஷயத்திலே எப்படியெல்லாம் பணம் செலவு செய்யப்பட்டது, செலவு செய்யவேண்டிய பணம் நிர்ணயிக்கப்பட்டதா, செலவழிக்க இடம் உண்டா ஆதாரம் உண்டா, நியாயம் உண்டா என்றெல்லாம் துருவித் துருவிப் பார்ப்பார்கள். ஆடிட் தான் நமக்குப் பெரிய பாதுகாப்பு என்று நான் எப்போதும் கூறுவது உண்டு. சில சமயங்களிலே சம்பந்தப் பட்டவர்களுக்கு சங்கடமாக இருக்கலாம்; இருந்தாலும் ஆடிட் தான் சிறந்த பாதுகாப்பு என்று சொல்லுபவர்களில் நான் ஒருவன். தொழில் அமைச்சர் அகௌண்டன்ட்-ஜெனரல் அபிப்பிராயம் கேட்கிறார் என்றால், அது அட்வோகேட்-ஜெனரலைக் கேட்பது போல் வேறும் சட்ட அபிப்பிராயம் அல்ல; அகௌண்டன்ட்-ஜெனரலைத் துருவித் துருவிப்பார்ப்பார். ஏதாவது தவறு தல்கள் இருந்தால் சொல்லட்டும் என்கிற கருத்தில்தான், அகௌண்டன்ட்-ஜெனரல் என்ன கருத்து சொல்லுகிறார்கள் என்று கேட்டார்கள். அவர்கள் தவறுதலாக ஒன்றும் இல்லை என்றார். தொழில் அமைச்சர் அதை இந்த மன்றத்தில் குறிப்பிட்டார்கள். அது போதாது என்று கனம் எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் சொல்லுகிறார்கள். அவர்களுக்கு நான் ஒரு யோசனை சொல்ல

[திரு. எம். பக்தவத்சலம்] [5th February 1964]

விரும்புகிறேன். பப்ளிக் அகௌண்ட்ஸ் கமிட்டியின் தலைவர் கனம் எதிர்க் கட்சித் தலைவர். அந்த பப்ளிக் அகௌண்ட்ஸ் கமிட்டியில் அகௌண்டென்ட்-ஜெனரலும் அங்கத்தினராக இருக்கிறார்கள். கனம் எதிர்க் கட்சித் தலைவர் ஒன்றுசெய்யலாம். ஆட்சேபகரமானது என்பதை அங்கே ஆராயப் படுகின்றன; விளக்கப்படுகின்றன; ஏற்றுக்கொள்ளப்படுகின்றன. அகௌண்டென்ட்-ஜெனரலுடைய ஆலோசனைதான் பப்ளிக் அகௌண்ட்ஸ் கமிட்டிக்கு முக்கியமானதாக இருக்கிறது. அவர்கள் குறைபாடுகளை விளக்கிவிடுகிறார்கள். ஆகவே, நான் ஒரு யோசனையை அவர்களுக்குக் கூற விரும்புகிறேன். நான் அதை எடுத்துப் பார்ப்பது என்பது மட்டுமல்ல, நான் அதைத் தெரிந்துக்கொள்ள முடியும் என்று தெரியவில்லை. கனம் எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அந்தக் கமிட்டியின் தலைவராக இருப்பதால், அகௌண்டென்ட்-ஜெனரலை வைத்துக்கொண்டு அதை ஆராய்ந்து, அதன் பேரில் கருத்துக்கள் தெரிவித்தால், அதற்கப்புறம் நானே, அரசாங்கமோ பரிசீலனை செய்ய ஏதுவாக இருக்கும். பப்ளிக் அகௌண்ட்ஸ் கமிட்டியில் கலந்தாலோசித்து, கருத்துக்களைத் தெரிவித்தால், அதற்கு மேல் அரசாங்கத்தில் மேலும் கவனம் செலுத்தி எத்தகைய நடவடிக்கை எடுக்கமுடியும் என்பதிலே அரசாங்கம் கவனம் செலுத்த முடியும்.

உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்குவது என்பதிலே கூட என் பெருக்க முடியவில்லை என்பதைப் பற்றியெல்லாம் குறிப்பிட்டார்கள் அந்த சந்தர்ப்பத்திலே நிலச் சீர்திருத்தச் சட்டம் பற்றிக் குறிப்பிட்டார்கள். நிலச் சீர்திருத்தச் சட்டம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது என்றாலும், பெரும்பாலும் ஏழைகளும், குறைந்த நிலமுள்ள குடியானவர்களும் தான் நிலத்தில் சொந்தமாக விவசாயம் செய்கிறார்கள். குத்தகைப் பயிரிடுபவர்களும் குறைந்த நிலம் வைத்திருக்கிறார்கள். அப்படிப் பட்டவர்களுக்கும் எந்த வகையில் ஊக்கம் அளிக்க முடியுமோ, சட்டத்தின் மூலம் எந்த வகையில் அவர்களுக்கும் பாதுகாப்பு அளிக்க முடியுமோ அந்த வகையில் பாதுகாப்பு அளிக்கப்பட்டு வருகிறது. அவற்றில் தொடர்ந்து கவனம் செலுத்தப்பட்டு வருகிறது. அப்படித் தவணம் செலுத்துவதுதான் அரசாங்கத்தின் எண்ணம். இன்னும் ஒரு நிலச் சீர்திருத்தம்; எல்லாக் குறைபாடுகளையும் ஆராய்ந்து 'காம்ப்ரெஹென்சிவ்' ஆக ஒரு சட்டம் கொண்டு வரவேண்டும் என்பதுதான் அரசாங்கத்தின் நோக்கம். மசோதா அநேகமாக தயாரிக்கப்பட்டு விட்டது. சீக்கிரமாக இந்த மன்றத்திலே கொண்டு வரப்படும். விவசாயிகளை ஊக்குவிக்கும் வகையில் மாணியங்கள், சலுகைகள் அதிகாரிக்கப் படுகின்றன. கடன் வசதி அளிப்பதில்கூட நிதத்தின் சொந்தக் காரர்களுக்கு மட்டும் கடன் என்பதை மாற்றி, நிலம் சொந்த மில்லாதவர்களுக்கும் கடன் கொடுக்கப் படுகிறது. மேலும் குத்தகைக்குப் பயிரிடுபவர்கள் என்றால் அவர்களுக்கு என்னென்ன வகையில் பாதுகாப்பு வேண்டும் என்று பூர்ணமாக ஆராயப்பட்டு வருகிறது.

நிலவரி அதிகமாக இருக்கிறது, அதிகப்படுத்தப்பட்டு இருக்கிறது, அந்தக் காரணத்தினால் நிலத்தில் பயிரிடுபவர்கள் எவ்வாறு உற்பத்தியைப் பெருக்க முடியும் என்கிற கருத்துத் தெரிவிக்கப்



5th February 1966] [திரு. எம். பக்தவத்சலம்]

பட்டது. நிலவரி என்பது ஒரு சிறிய பகுதிதான் என்பதை முன்பே இந்த மன்றத்திலேயே விஸ்தாரமாக விளக்கியிருக்கிறேன். நிலவரி ஓரளவு அதிகப் படுத்தப் பட்டிருக்கிறது என்றாலும், அது சிறிய பகுதிதான். ஒரு பேச்சுக்குச் சொல்கிறேன், நிலவரியே இல்லாமல் அவரவர்கள் பயிரிடலாம் என்று சொன்னால், அதனால் உற்பத்தி பெருகுமா என்றால், நிலத்தில் உழுது பயிரிடக் கூடியவர்களுக்குக் கிடைக்கக் கூடிய ஊதியத்தைப் பார்த்தால், அதிலே ஒரு சிறிய பகுதிதான் நிலவரியாக இருக்கிறது என்பதை முன்பே சொன்னேன். நிலம் வைத்துக் கொண்டிருக்கிறவர்கள் மொத்த ஐனத்தொகையில் மிகக் கொஞ்சம்தான். மொத்தம் 3½ கோடி மக்களில் 50 லட்சம் தான் அரை ஏக்கர், கால் ஏக்கர் நிலம் வைத்திருப்பவர்கள். நிலம் இல்லாதவர்கள்தான் ஏராளமாக இருக்கிறார்கள், அவர்களுடைய நிமித்தமே, கிழே இருப்பவர்களுக்காகத்தான் வரியே போடப்படுகிறது. வரி வேண்டாம் என்று சொல்லுவது சலப்பந்தான். ஆனால் வரிப் போடுவது என்பதே அடிப்படையான சோஷலிசக் கொள்கை வரிப் போடுகிறோம் என்றால், அது ஈனஸ்திதியிலிருப்பவர்களுக்காகத்தான். ஈனஸ்திதியில் இருக்கிறவர்கள் வீடே இல்லாமல் இருக்கிறார்கள், ஒரு இஞ்ச் நிலம் கூட இல்லாமல் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கும் கூட குடி தண்ணீர், கனம் எதிர்க்கட்சித்தலைவர் சொன்ன திட்டம் வேண்டும், அவர்களுக்கு படிப்பு வேண்டும், வைத்திய வசதிகள் கொடுக்க வேண்டும். இவற்றையெல்லாம் செய்யவேண்டும் என்றால், கொஞ்சம் வசதியுள்ளவர்கள் கொடுக்கத்தான் வேண்டும்.

ஒரு கனம் உறுப்பினர் குறிப்பிட்டார்கள்; கரும்பு பயிரிடும் நிலத்திற்கும் நெல் சாகுபடி செய்யும் நிலத்திற்கும் ஒரே வரியா என்று கேட்டார்கள். கரும்பு பயிரிடுகிறவர்களுக்கு அதிக வருமானம் உண்டு, ஆனால், அதை மாற்றி மாற்றிப் பயிரிடுகிறார்கள். இதையெல்லாம் எப்படிக் கணக்குப் போடுவது. வேறு வகையிலே அதிக வருமானம் உள்ளவர்கள் அதிகமாகப் பெறுவது எவ்வாறு என்பதெல்லாம் அரசாங்கம் பரிசீலனை செய்துகொண்டு வருகிற விஷயமாகும். நான் முன்பு கூறியது போல், நில வரியைப் பொறுத்தமட்டில், இது எல்லாவற்றையும் ஆராய்ந்து rationalize பண்ண வேண்டும் என்பது தான் என்னுடைய கருத்து. அதிலே இனி கவனம் செலுத்தப்படும்.

நில வரி இப்பொழுது 25 சதவிகிதம் அதிகப்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது என்றால், நஞ்சை நிலத்தைப் பொறுத்து ஒரு ஐந்தாறு ரூபாய் இருக்கலாம். ஆனால், மொத்தத்தில் 30 சதவிகிதம் இருந்தால்கூட நிகரமாக எவ்வளவு வருகிறது என்று பார்க்கவேண்டும். சாதாரணமாக மழை பெய்து, எரியிலே தண்ணீர் இருந்து, ஆற்றிலே தண்ணீர் வந்து, பம்பு செட் வைத்துத் தண்ணீர்ப் பாய்ச்சிப் பயிரிடுவதற்கு ஏற்படும் செலவைப் பார்த்தால் வரி என்பது ஒரு சிறிய பகுதி தான். அதிலே ஓரளவு நாம் அதிகப்படுத்தியிருக்கிறோம் என்பதைப் பெரிதாகக் கூறுகிறார்கள். 25 சதவிகிதம் உயர்த்தியதைப் பெரிதாகக் கூறுகிறார்கள். ஆனால், அதோடு கூட, சேர்ந்தாற்போல் தானியத்தின் விலையையும் உயர்த்தியிருக்கிறோம். தானியத்தின் விலையை உயர்த்தும்போது சில்லரை விலையை அதிகப்படுத்தவில்லை. சில்லரை விலையை அதிகப்படுத்தா

[திரு. எம். பக்தவத்சலம்] [5th February 1966]

மலேயே தானியத்தின் விலையை அதிகப்படுத்தியிருக்கிறோம் என்றால், இதற்கும் அதற்கும் ஒப்பிட்டுப் பார்த்தால்கூட 25 சதவிகிதம் என்பது அவ்வளவு அதிகமாகாது. நில வரி உயர்வின் அளவை விட விவசாயிகளுக்கு தானிய விலை உயர்வு அளித்திருப்பது மூன்று மடங்கு அதிகமாகும். அதனால், எப்போதும் விவசாயிகளுக்கு எவ்விதமான தொல்லையோ, கஷ்டமோ, அவதியோ இருக்கக்கூடாது. அவர்களை மேலும் ஊக்கு விக்கவேண்டும் என்ற நோக்கத்துடன் தான் அரசாங்கம் கவனம் செலுத்தி வருகிறது.

நில வரியை எடுத்துவிட்டால் உடனே உற்பத்தி இரட்டிப்பாகப் பெருகவிடும் என்று நினைப்பதற்கில்லை. நிலத்திலே பயிரிடுகிறவர்களுக்கு ஒரு ஊக்கம் இருக்கவேண்டியது அவசியம்தான். நிலவரி கொடுக்கிறார்கள். விலை வாசி இருக்கிறது. ஏதோ கட்டுபடியாகிறது. இது அதிகமாகக் கட்டுபடி ஆகவேண்டும் என்றால், அதிகமாகக் கவனம் செலுத்தி உற்பத்தியைப் பெருக்குவதன் மூலம் அதிக லாபத்தை அடையவேண்டும் என்ற ஊக்கம் விவசாயிகளுக்கு இருக்க வேண்டியுக்கிறது.

“நஞ்சை நிலத்தைப் புஞ்சையாகப் பண்படுத்திக் கொள்கிறார்கள்” என்று கனம் சுதந்திராக் கட்சி தலைவர் அவர்கள் கூறினார்கள். “கரும்பு ஏன் சாகுபடி செய்யவேண்டும்? பருத்திக்கு ஏன் மாற்றவேண்டும்?” என்றெல்லாம் கேட்டார்கள். கனம் சுதந்திராக் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் சர்க்கரை சாப்பிட மாட்டார்கள் என்று நினைக்கிறேன். அவர்கள் தெரிவித்த கருத்திலிருந்து, நான் அவ்வாறு நினைக்கிறேன். அதே மாதிரி துணியும் அதிகமாகத் தேவை இல்லை (சிரிப்பு). அவர்களுக்குப் பருத்தியைப் பற்றிக் கவலை இல்லை. நாம் சுதந்திரம் அடைந்ததற்குப் பிறகு ஏற்பட்ட முன்னேற்றங்களைப் பார்க்க நாம் மகிழ்ச்சியடைகிறோம். எந்தக் குக்கிராமத்திற்குச் சென்று பார்த்தாலும் ஷர்ட் இல்லாத வர்களே இல்லை என்று சொல்லலாம். அவ்வளவு அபிவிருத்தி ஏற்பட்டு இருக்கிறது. ஷர்ட் வேண்டும்; அதற்கு மேலும் துணி வேண்டும். துணி நெய்யப்படுகிறது என்றால், அதற்கு நூல் வேண்டும். இன்னும் மற்ற நாடுகளிலிருந்தெல்லாம் பருத்தி வர வமைத்துக் கொண்டிருக்கிறோம். பருத்தி உற்பத்தியிலும் நாம் சுய தேவையைப் பெற வேண்டும். அதே மாதிரி சர்க்கரை உற்பத்தியும் போதாது. எனக்கு அது ஒரு பெரிய ஏமாற்றம். நான் விவசாய இலாகாப் பொறுப்பை ஏற்றுக்கொண்டிருந்தபோது, பருத்தி விளைச்சலையும் அதிகப்படுத்தவேண்டும் என்று திட்டம் போட்டேன். ஆனால், அதன் காரணமாக நெல் விலை அதிகமாகிவிட்டது. நெல் விலை அதிகமாகிவிடவே, பருத்தி பயிர் செய்வதை விட்டு விட்டு, நெல் பயிரிட்டார்கள். அதே மாதிரி சர்க்கரையும் அத்யாவசியமாக ஆகிவிட்டது. எவ்வளவு ஏழையாக இருந்தாலும், வெல்லம் எவ்வளவு சத்துள்ள உணவு என்று சொன்னாலும், வெல்லத்தை யார் கண்ணெடுத்துப் பார்க்கிறார்கள்? பொங்கல் நாளன்று மட்டும் சர்க்கரைப் பொங்கலுக்கு வெல்லத்தை உபயோகப்படுத்துவார்கள். அதற்குக் கூட வெள்ளைச் சர்க்கரையைப் போட்டுச் செய்துவிடுகிற அளவிற்கு சர்க்கரை உபயோகம் அதிகரித்துவிட்டது. இது மட்டுமல்ல, மற்றொன்றும் தெரிவித்துக்



5th February 1966] [திரு. எம். பக்தவத்சலம்]

கொள்ள விரும்புகிறேன். கனம் சுதந்திராக் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் ஒன்று சொன்னார்கள். விவசாயிக்குக் கட்டுபடி ஆக வேண்டும் என்றால், ஏதோ ஐந்து ரூபாய், பத்து ரூபாய் வரி குறைந்தால் போதுமா? வரியையே எடுத்துவிட்டால்தான் கட்டுப்படியாகிவிடுமா? வரியை எடுத்துவிட்டால், அது போதிய உற்சாகத்தை அளித்துவிடுமா? எவ்வளவோ செலவு செய்கிற விவசாயிக்கு, இந்த வரி. . . (திரு. சா. கணேசன்: அந்த அளவுக்காவது குறையுமே. . .) விவசாயிகளுடைய வருமானத்தை அதிகப் படுத்துவதற்கு எத்தனையோ வகைகளில் ஊக்கம் அளிக்கிறோம், வசதி அளிக்கிறோம். சலுகை அளிக்கிறோம். மானியம் அளிக்கிறோம். விவசாயிக்குக் கட்டுப்படியாகக்கூடிய அளவுக்கு எத்தனையோ நடவடிக்கைகள் எடுக்கிறோம். என்றாலும், நம்முடைய நாட்டிலே விவசாயிக்கு ஏன் எப்போதும் பஞ்சப்பாட்டுப் பாடக்கூடிய நிலை இருக்கிறது? அதை நாம் நன்றாக ஆராய வேண்டும். விவசாயிக்கு நிரந்தரமாகக் கட்டுப்படி ஆகவேண்டுமென்றால், அவர்கள் ஒரு பயிரையே நம்பி இருக்கிற வரையில் அவர்களுக்கு ஒருக்காலும் கட்டுப்படியாகாது. எவ்வளவு தான் பொறுக்கு விதை கொடுத்தாலும், உம் கொடுத்தாலும், என்ன தான் பாடுபட்டு நல்ல முறையில் நெல் பயிரிட்டுக் கொண்டிருந்தாலும், அது அவனுக்குப் போதிய அளவுக்குக் கட்டுப்படி ஆகாது. பல பயிர்களை அவன் விவசாயம் செய்யவேண்டும். பல பயிர்களை விவசாயம் செய்யும்போது தான் விவசாயிக்கு நல்ல பலன் கிட்டும். வாழை, கரும்பு, மின்காய், மஞ்சள், இவற்றை மெல்லாம் மாற்றிப் பயிரிடவேண்டும். அவைகளும் நமக்கு வேண்டிய பொருள்கள் தான். பல பயிர்களை இட்டால்தான் அவனுக்குக் கட்டுப்படியாகும்.

கரும்பு ஏதோ ஏராளமாகப் பயிரிடப்படுகிறது என்ற ஒரு பிரமை இருக்கிறது. கனம் சுதந்திராக் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் கோபித்துக் கொள்ளக் கூடாது. இது ஒரு பிரமை தான். ஏதோ அதிகமாக நிலம் கரும்புப் பயிருக்கு போய்விட்டது என்று சிலர் நினைக்கிறார்கள். அது ஒன்றும் அவ்வளவு அதிகம் இல்லை. அதைப்பற்றிக் கலங்க வேண்டியதில்லை. நெற்பயிர் விஸ்தீர்ணம் மிகவும் குறைந்து போய்விட்டதாக யாரும் கலங்க வேண்டிய தில்லை. மற்றப் பயிர்களும் நமக்கு வேண்டியது தான். விவசாயிக்குக் கட்டுப்படியாகக்கூடிய நிலையை ஏற்படுத்துவது தான் முக்கியமானது. அது மாத்திரமல்ல, இதையெல்லாம் கணக்கிட்டுப் பார்த்தால், உணவுத் தானியங்கள் உற்பத்தி செய்யப்படும் பரப்பையும் குறிப்பாக நெல் பயிரிடப்படும் நிலப்பரப்பையும், அத்துடன் கரும்பு பயிரிடும் பரப்பையும் ஒப்பிட்டுப் பார்த்தால், கரும்புச் சாகுபடி செய்யப்படும் பரப்பு ஒரு சிறிய அளவு தான். மற்றப் பயிர்களும் முக்கியமானவைதான். அந்தப் பற்றாக்குறையையும் நீக்கத்தான் வேண்டும். இந்த நாட்டில் தேங்காய்ப் பற்றாக்குறை இருக்கிறது என்பது கனம் அங்கத்தினர்களுக்குத் தெரிந்திருக்கும். கொப்பரையை நாம் அன்னிய நாட்டிலிருந்து இறக்குமதி செய்கிறோம். அதற்காகவும் அன்னிய நாட்டுச் செலாவணி போகிறது. தென்னைப் பயிர் நாம் ஏன் அதிகமாக நம் நாட்டில் வைக்கக்கூடாது? சில நஞ்சை நிலத்தில் புஞ்சை பயிரிடுகிறார்கள் என்று சொல்லப்பட்டது. புஞ்சைப் பயிர் நன்றாக

[திரு. எம். பக்தவத்சலம்]

[5th February 1966]

வந்தால் வரட்டும். நான் கவலைப்படவில்லை. நம்முடைய தமிழ் நாட்டைப் பொறுத்தவரையில், நமக்கு வேண்டிய அளவு அரிசி இருக்கிறது. அகில இந்தியாவிலே பற்றாக்குறை இருக்கலாம். கேரளாவிலே பற்றாக்குறை இருக்கலாம். ஆனால், நம்முடைய தமிழ்நாட்டைப் பொறுத்த வரையில், அப்படி ஒன்றும் பற்றாக்குறை இல்லை. ஆனால், பற்றாக்குறை இல்லை என்பதற்காக நாம் மெத்தனமாக இருக்கவேண்டும் என்று சொல்லவில்லை. இதலே கவனம் செலுத்தவேண்டாம் என்றும் சொல்லவில்லை. நான் விவசாயப் பெருங்குடி மக்களிடம் வற்புறுத்திக் கேட்டுக் கொள்வது இதுதான். மேலும் உற்பத்தியைப் பெருக்க வேண்டும், உற்பத்தியைப் பெருக்கினால்தான் அவர்களுடைய வாழ்க்கைத் தரம் உயரும். அப்பொழுதுதான் அவர்களுடைய பொருளாதாரம் உயரும். எவ்வளவுக்கு எவ்வளவு நாம் தேவைக்கு அதிகமாக மேலும் மேலும் உற்பத்தியைப் பெருக்குகிறோமோ, அவ்வளவுக்கு அவ்வளவு நல்லது. இன்றைக்கு உலகத்திலே பாதிக்கு மேற்பட்ட நாடுகள், போதிய உணவு இல்லாமல், அரை குறையாக உண்டு வாழ்கின்ற மக்கள் நிறைந்த நாடுகளாகத்தான் இருக்கின்றன. ஆகவே, நாம் உற்பத்தியைப் பெருக்கினால்தான் அத்தகைய நாடுகளுக்கும் பயன்படக் கூடும்.

இறக்குமதியைப் பற்றிக் கனம் உறுப்பினர்கள் சொன்னார்கள். அமெரிக்காவிலிருந்து நமக்கு இன்று அரிசி வருவது இல்லை. வியட்நாம் நாட்டுக்குத்தான் அரிசி வேண்டியிருக்கிறது. அங்கே அரிசி போகிறது. நமக்கு அவர்களிடமிருந்து வருவதெல்லாம் கோதுமை தான். நமக்கு அரிசி அவ்வளவு சலபமாகக் கிடைப்பது இல்லை. அத்தகைய பற்றாக்குறை உலகத்திலே இருக்கிறது. உலகத்திலேயே அரிசிப் பற்றாக்குறை இருப்பதால், நாம் மேலும் அரிசி உற்பத்தியைப் பெருக்கினால் ஏற்றுமதி செய்யலாம். பண்டைக் காலத்தில் நாம் அரிசி ஏற்றுமதி செய்திருக்கிறோம். நான் பல சிறு துறைமுகங்கள் இருந்த இடங்களுக்குச் சென்று விசாரித்ததில், குறிப்பாக தஞ்சை ஜில்லாவிலுள்ள சிறு துறைமுகங்கள் இருந்த இடத்திற்குச் சென்று விசாரித்ததில், “முன் பெல்லாம் நாங்கள் கப்பலிலே அரிசி ஏற்றி வெளிநாடுகளுக்கு அனுப்பினோம்” என்று அங்குள்ளவர்கள் சொன்னார்கள். அந்தக் காலத்தில் ஐந்த்தொகை குறைவு. ஒரு வேளை அப்பொழுது இருந்தவர்கள் குறைவாகச் சாப்பிட்டார்களோ என்னவோ; இப்போதவர்கள் குறைவாகச் சாப்பிடுகிறார்கள் என்று சொல்லவில்லை. இப்பொழுது நாம் அளந்து தான் கொடுக்கிறோம். ஆனால் அப்பொழுது வேறு பட்சணங்கள், காய் கறிகள் போன்றவற்றையும் அதிகமாகப் பயன்படுத்தியிருப்போம். ஆனால், இப்பொழுது ‘ஃபாஷன்’ மாறிவிட்டது. கறி காய் சாப்பிடுவதில்லை என்று பெருமையாகச் சொல்லிக்கொள்வதைப் பார்க்கிறோம். அந்த அளவுக்கு அரிசி உணவு சாப்பிடும் பழக்கம் அதிகமாகி விட்டது. அப்படி அரிசி அதிகமாகத் தேவைப்பட்டாலும், எந்த அளவு அரிசி உணவு அதிகமாகச் சாப்பிட்டாலும், தமிழ்நாட்டைப் பொறுத்த வரையில், நாம் உற்பத்தி செய்த அரிசியைக் கொடுப்பதிலே ஒன்றும் கஷ்டம் இல்லை. இங்கே ஒன்றும் பற்றாக்குறை இல்லை. பற்றாக்குறை இல்லை என்றாலும், மேலும் மேலும் நாம் காரிய உற்பத்தியை அதிகப்படுத்தக்கூட வேண்டியிருக்கிறது.



5th February 1966] [திரு. எம். பக்தவத்சலம்]

கனம் எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் “நஞ்சை நிலத்தில் வீடு கட்டுகிறார்கள்” என்று சொன்னார்கள். ஜனங்களுக்கு வீடு இருந்து தானே ஆகவேண்டும்? உண்ணுவதற்கு உணவு, உடுத்துவதற்கு உடை எவ்வளவு அத்யாவசியமோ அவ்வளவு அத்யாவசியமானது தான் இருப்பதற்கு நிலம்-வீடு. கூடுமான வரையில் புஞ்சை நிலங்களில் தான் வீடுகள் கட்ட முயற்சி எடுக்கப் படுகிறது. இடம் போதவில்லை. இதைக் கட்டுப்படுத்துவது என்றால் ஜனத்தொகை கட்டுப்பட்டாக வேண்டும். வெற்றிகரமாக அதைச் சமாளிக்க வேண்டுமென்றால் குடும்பக் கட்டுப்பாடுத் திட்டத்தை நல்ல முறையில் நாம் செயல்படுத்தவேண்டும். அதற்கும் கூட சுதந்திராக்கட்சித் தலைவர் எதிர்ப்புத் தந்தார்கள்.

திரு. மு. கருணாநிதி: எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் குறிப்பிட்டது தாம்பரம் போன்ற பகுதிகளில் நஞ்சை நிலங்களைக் குறைந்த விலைக்கு வாங்கி வைத்துக்கொண்டு மனையாக மாற்றி அதிக லாபத்தில் விற்பதற்குப் பலர் முயற்சி செய்து வருகிறார்களே. அதைத் தடுக்க நடவடிக்கை எடுக்கப்படுமா என்பது தான்.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம்: நஞ்சை நிலம் எவ்வளவு தூரம் அப்படி மாற்றப்பட்டு வருகிறது என்கிற விவரம் என்னிடம் இல்லை. நிலத்திற்கு டிமாண்டு இருக்கிறது. அதையொட்டி விற்பனையாகலாம். இதுபற்றியும் அரசாங்கம் கவனம் செலுத்தும்.

அடுத்து, கனம் எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் “மாநிலத்திற்கு மாநிலம் உணவுப்பொருள் போவதை வேண்டுமானால் தடுத்துக் கொள்ளுங்கள், மாவட்டத்திற்கு மாவட்டம் போவதைக் கூட ஏன் தடுக்க வேண்டும்?” என்பதாகக் குறிப்பிட்டார்கள். நாம் எல்லோரும் இந்தநாட்டு மக்கள். பாரதநாட்டுப் புதல்வர்கள். இருக்கக் கூடிய எல்லாவற்றையும் நாம் சமமாகப் பகிர்ந்து கொண்டாகவேண்டும். சுதந்திராக்கட்சித் தலைவர் அவர்களும் கூட இதைக் குறிப்பிட்டார்கள். அவருக்குப் பழக்கம் உண்டு. பல ஆண்டுகாலமாக கம்பன்விழாவைக் காரைக்குடியில் நடத்தி வருகிறவர். ஏராளமானபேர்கள் சாப்பிடுவார்கள். பெரிய இலை போட்டு உணவு படைப்பார்கள். திரு. கணேசன் அவர்களே உற்சாகத்தோடு பரிமாறுவார்கள். ஏன் இப்படி எல்லாம் பரிமாற வேண்டும்? அவர்களே எடுத்துச் சாப்பிட்டுக்கொள்ளட்டும், எதற்காகப் பகிர்ந்தளிக்கவேண்டும்? அவர்களே எடுத்துச் சாப்பிட்டும் என்று விட்டுவிட்டால் 500 பேர்களுக்குச் சமைத்திருந்தாலும் 50 பேர்கள் கூடச் சாப்பிடமாட்டார்கள். என்னைக்கூட ஒரு கல்யாணத்திற்குக் கூப்பிட்டிருந்தார்கள். போயிருந்தேன். உள்ளே நுழைய முடியவில்லை. சாப்பிடாமலே போய்விட்டேன். சாப்பாடு இருந்தது. அதற்கு ஒன்றும் குறைவில்லை. ஆனால் சரியாக எடுத்துப் பரிமாறப்படாமல் அப்படியே விட்டுவிட்டார்கள். உள்ளே நுழைய முடியவில்லை.

இன்னும் ஆற்றில் தண்ணீர் இருக்கிறது. மதகு என்று சொல்கிறார்களே, அது என்ன? சேக்கிழர் புராணத்திலேயே அந்தச் சொல் வந்திருக்கிறது. “ஆற்றுத் தண்ணீர். சீராக வயல் களுக்குப் பாயவேண்டி அங்கங்கே மதகுகள் கட்டிவிட்டிருப்

[திரு. எம். பக்தவத்சலம்] [5th February 1966]

பார்கள். மதகு-1, மதகு-2, என்பதாக. முதல் மதகு முந்தானு ஏக்கருக்குப் பாயும், இரண்டாவது மதகு ஆயிரம் ஏக்கருக்குப் பாயும் என்று இப்படி மதகுகள் கட்டிவிட்டிருக்கிறார்கள். இந்த மதகுகள் இல்லையென்றால் என்ன ஆகும்? ஆற்றை ஒட்டி இருக்கும் வயல்களில் பாய்ந்துவிடும். அந்த வயல்களும் வெள்ளக்காடாகிவிடும். அப்பாலுள்ள ஆயிரக்கணக்கான ஏக்கராக்களுக்குப் பாய தண்ணீர் இல்லாது போய்விடும். இது எல்லாம் நமக்கும் தெரியும்.

எல்லோரும் சகோதரர்கள் தாம் என்பதாக இந்தியாவில் எந்தப் பகுதியில் இருந்து எந்தப் பகுதிக்கு வேண்டுமானாலும் அரிசி தானியம் போகலாம் என்று வைத்துவிடலாம். சென்ற ஆண்டு நம் ராஜ்யத்தில் ஏற்பட்ட நிலைமை என்ன? அரிசி இல்லாமலா இருந்தது? போன ஆண்டு நல்ல விளைச்சல், மழையும் பெய்தது. ஆயினும் எங்கே பார்த்தாலும் அரிசி, அரிசி என்ற கூக்குரல் தான். மக்கள் நீண்ட க்யூக்களில் பைகளை வைத்துக் கொண்டு நின்றதை நாம் அறிவோம். காரணம் என்ன? அப்போது ரெகுலேட் செய்ய ஏற்பாடு இல்லை. வியாபாரிகள் கேரளத் திற்குக் கொண்டுபோய் அதிக லாபம் பெற ஸ்பெசுலேட் பண்ண ஆரம்பித்தார்கள். அங்குள்ளவர்களுக்காவது அரிசி கிடைத்ததா என்றால் இல்லை. அங்கே அதிக விலைக்கு விற்ப்போது பணக்காரர்களுக்குத் தான் வாங்கிச் சாப்பிட முடிந்தது. பல ஏழைகளுக்கு அங்கும் கிடைக்காத சங்கடம் தான் ஏற்பட்டது.

இன்றைக்குக் கேரள நிலைமையை எடுத்துக்கொள்ளுங்கள். அவர்கள் நாம் கொள்முதல் செய்வது போலச் செய்வதில்லை. ஏதோ கொஞ்சம் செய்கிறார்கள். பாக்கியை அப்படியே விட்டுவிடுகிறார்கள். அங்கே மார்க்கெட்டில் அரிசி இருக்கிறது. அதிக விலைக்கு விற்கிறார்கள். (திரு. சா. கணேசன் :—நம் டோல் கேட் வழியாகப் போகிறது.) ஏதோ கொஞ்சம் போகலாம். அவர்கள் உற்பத்தி செய்கிற தானியம் எல்லாவற்றையும் கொள்முதல் செய்தால் கூட அவர்களுக்கு இருக்கக் கூடிய கஷ்டம் குறையும். அவர்கள் செய்கிறது இல்லை. சீரான கொள்முதல், விநியோக முறை இல்லாத காரணத்தினால் நாம் போன ஆண்டு கஷ்டத்தை அனுபவிக்க வில்லையா? எங்கே பார்த்தாலும் அரிசித் தட்டுப்பாடு. நமது உணவு அமைச்சர் அரிசி வாங்கிவர ஆந்திராவுக்கு இரண்டு மூன்று தடவை போகவேண்டியிருந்தது. இவர்கள் போனபோது அனுப்புகிறேன் என்றார்கள். அப்புறம் அனுப்பவில்லை. 'அலாட்' செய்துவிட்டேன் என்றார்கள். 'அலாட்' செய்யவில்லை. இப்போது நான் டெல்லிக்குப் போனபோது கூட ஆந்திர முதல் அமைச்சரைப் பார்த்தேன். அரிசி அனுப்புங்கள் என்று கேட்டேனா? நாம் நம்முடைய உற்பத்தி, தேவை ஆகியவற்றைக் கணக்கிட்டு அதற்கு தகுந்தாற்போல் கொள்முதல் செய்து, விநியோகித்துக்கொள்ள ஏற்பாடு செய்து கொண்டுவிட்டோம். நம் மாநிலத்தைப் பொறுத்தவரையில் பற்றாக்குறை இல்லை. அகில இந்தியாவையும் சேர்த்துப் பார்க்கிறபோது மொத்தத்தில் ஒரு பற்றாக்குறை இருக்கிறது. விலைவாசி அதிகப்படுகிறது. விலைவாசியைக் கண்ட்ரோல் செய்யவேண்டு



5th February 1966] [திரு. எம். பக்தவத்சலம்]

மென்றால் நாமே கொள்முதல் செய்யவேண்டியிருக்கிறது. நாம் கொள்முதல் செய்வது என்று வருகிறபோது, ஒரு மாநிலத்திற்கு ஒரு மாநிலம், ஒரு மாவட்டத்திற்கு ஒரு மாவட்டம் போவதைத் தடுத்தால் தான் ஆங்காங்கே சீராகக் கொள்முதல் செய்ய முடியும். அதற்காகத்தான் இந்தக் கட்டுப்பாடுகளை அரசாங்கம் வைத்திருக்கிறது. அரசாங்கத்திற்கு என்ன, வியாபாரத்தில் அக்கறையா? வேறு வேலை இல்லை என்று இதை எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்களா? எத்தனை வேலை இருந்தாலும் எல்லா வேலைகளையும் விட இது முக்கியமான வேலையாகும் என்று உணர்ந்து எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறது.

இதில் இரண்டுவிதமான கருத்து நிலவுகிறது. ஒன்று அரசாங்கமே மொத்த கொள்முதல் பொறுப்பை ஏற்றுக்கொள்ளட்டும் என்பது. அல்லது வியாபாரிகளிடமே விட்டுவிடுங்கள் என்பதாக எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் கூடக் குறிப்பிட்டார்கள்.

திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : நான் அவ்வாறு குறிப்பிட்டவில்லை. அனுபவம் இல்லாத அரசாங்க அதிகாரிகளை வைத்துக்கொண்டு கொள்முதல் செய்வதைவிட அங்கங்கே உள்ள நெல் வியாபாரிகளை விட்டே அரசாங்கப் பொறுப்பில் கொள்முதல் செய்யலாம் என்று சொன்னேன்.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : வியாபாரிகளுடைய ஒத்துழைப்பையும் பெறுவதற்கு அரசாங்கம் முயற்சி செய்கிறது. ஆனால் அவர்கள் ஒத்துழைப்பதில்லை. பொதுவாக நாம் மொத்த வியாபாரிகள் என்று நிர்ணயித்து அவர்களுக்கு சர்க்கார் கோடவுன்களில் இருந்து அரிசி கொடுக்கிறோம். அதை அவர்கள் வாங்கிக் கொண்டுபோய் ரீடைல் கடைகளில் விற்கிறார்கள். அதற்குள் கற்களைக் கலப்படம் செய்கிறார்கள். மக்கள் கேட்டால், சர்க்கார் கொடுக்கிற அரிசிதானே என சர்க்கார்பேரில் குற்றம் சாட்டுகிறார்கள். ஆகையினால் சரி, மொத்த வியாபாரிகள் எதற்கு, அரசாங்கமே கோடவுன்களில் ஸ்டாக் செய்து வைத்திருக்கிறார்கள், அங்கிருந்து கடைகளுக்குக் கொண்டு போகவேண்டியிருக்கிறது, இதற்குப் போய் மொத்த வியாபாரிகள் எதற்கு என்று கருதி அரசாங்கமே மேலும் இதில் ஈடுபட்டவேண்டியிருக்கிறது. கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் தான் இதில் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள். வியாபாரிகளால் முடியாத அளவுக்கு அரசாங்கமே தான் நேரடியாக ஈடுபட்டுக் கொண்டிருக்கிறது. ஆனால், அது ஒரு பெரிய வேலை. தமிழ் நாட்டைப் பொறுத்த மட்டில் ரூ. 100 கோடி வரவு செலவு செய்யப்படுகிறது இது விஷயமாக. இது மிக பொறுப்புள்ள விஷயம். ரொம்பக் கஷ்டமான விஷயம். கனம் அங்கத்தினர்கள் இதிலே ஈடுபட்டிருப்பவர்களின் சங்கடங்களையும் கஷ்டங்களையும் உணர்ந்து இவர்களைப் பாராட்டவேண்டும். இவ்வளவு பெரிய விஷயத்தில் ஏதாவது சில தவறுதல்கள் வரலாம். ரூ. 100 கோடிக்கு வரவு செலவு செய்ய வேண்டியிருக்கிறது. அனுபவம் போதிய அளவு இல்லை. அனுபவம் இல்லாத பேதும், ரொம்ப சீரிய வகையிலே இந்த அதிகாரிகள் இதை நடத்தி வருகிறார்கள். இதை எப்படித் தான் நடத்தப் போகிறார்களோ என்ற கவலை எனக்கு இருந்தது. இப்படித் தமிழ்

[திரு. எம். பக்தவத்சலம்] [5th February 1966]

நாடு பூராவும் நல்ல முறையில் ப்ரொக்யூர்மெண்டு செய்கிறோம். 8 லட்சம் டன்னுக்கு மேல் ப்ரொக்யூர் செய்கிறோம். அதை நாம் விநியோகிக்கிறோம். இதையெல்லாம் எப்படித் தான் நடத்தப் போகிறார்களோ என்று எப்பொழுதும் கவலை ஏற்பட்டுக்கொண்டிருந்தது. ஆனால் அம்மாதிரி கவலை நீங்கக்கூடிய வகையில், சீரிய வகையில் அதிகாரிகள் இதை நடத்திக் கொண்டு வருகிறார்கள். மொத்தமாகப் பார்க்கும்பொழுது சிறந்த வகையில் தான் நடத்திக் கொண்டு வருகிறார்கள். அதில் ஏதோ ஓரிரண்டு தவறுதல்கள் ஏற்படுவது உண்டு. நான் முன்பு சொன்னது போல் இது விஷயமாக ரூ. 100 கோடி வரவு செலவு செய்கிறோம்.

ப்ரொக்யூர்மெண்டு செய்வதிலே நாம் அனுசரித்துவருகிற முறை, திட்டம் என்னவென்றால், தங்களுடைய சொந்த உபயோகத்திற்கு வைத்துக்கொண்டிருப்பது போக, மற்ற எல்லாவற்றையும் விற்றுத்தான் ஆகவேண்டும். ஏனென்றால் விவசாயிகளுக்கு வேறு தேவைகள் இருக்கின்றன. உற்பத்தி செய்ததில், சொந்த உபயோகத்திற்குப் போக மீதியை விற்றுத்தான் மற்றத் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்துகொள்ளவேண்டும். அப்படி விற்பது என்றால், நாம் விலைக் கட்டுப்பாடு செய்திருக்கிறோம், அந்த விலைக்கு மேல் யாரும் வாங்க முடியாது, விற்க முடியாது. சொந்த உபயோகத்திற்கு வைத்துக்கொண்டது போக மீதியை சர்க்காரிடம் கொடுத்துவிடவேண்டும் என்று கேட்கிறோம். அதாவது, 'மார்க்கெடபிள் ஸர்பிளஸ் ப்ரொக்யூர்' செய்கிறோம். 3 ஏக்கர் நிலம் வைத்திருப்பவர்களுக்கு எக்ஸெம்பஷன், 5 ஏக்கர் நிலம் வைத்திருப்பவர்களுக்கு எக்ஸெம்பஷன் கொடுக்கவேண்டுமென்று சொல்லப்பட்டது. எத்தனை ஏக்கர் நிலம் இருந்தால் என்ன? சொந்த உபயோகத்துக்குப் போக மிச்சம் இருப்பதைக் கொடுப்பதில் என்ன ஆட்சேபணை இருக்க முடியும்? 'லெவி' என்று சொல்லி வரி விதிக்கக்கூடிய முறையில், கட்டாய முறையில் கேட்டால், 'எக்ஸெம்பஷன் குவெஸ்சின்' அப்பொழுது தான் வருகிறது. இப்பொழுது கூட ஒரு ஏக்கர் நிலம் வைத்திருப்பவர்களிடம் ப்ரொக்யூர் செய்வதில்லை. அதற்கு மேல் நிலம் வைப்பவர்களிடம் தான் வாங்குகிறோம். ஆனால், ஒரு ஏக்கர் வைத்திருக்கக்கூடியவர்களிடம் கொடுப்பதற்கு இருந்தால், அதையும் வாங்கிக் கொள்கிறோம். நிர்ப்பந்தப்படுத்துவது இல்லை. அதிக விலைக்கு வாங்கவும் கூடாது, விற்கவும் கூடாது. மார்க்கெடபிள் ஸர்பிளஸ் அனைத்தையும் நாங்கள் வாங்குகிறோம். ஏக்கருக்கு ஓரளவுக்கு என்ன எதிர்பார்க்கலாம் என்று ஒரு மதிப்பு போடுகிறார்கள். இதற்கு மேலே கொடுப்பவர்களுக்கு நாம் 'இன்ஸெண்டிவ் போனஸ்' கொடுக்கிறோம். அம்மாதிரி தான் நாம் தாலியத்தைக் கொள்முதல் செய்து தமிழ் நாட்டில் விநியோகம் செய்கிறோம். தமிழ் நாட்டில் பல மாவட்டங்கள் பற்றாக்குறை மாவட்டங்கள். இதுவரைக்கும் தானே நடந்துகொண்டிருந்தது. அப்பொழுது அனுபவத்தில் என்ன நடந்தது என்பதைப் பார்த்தோம். சென்ற முறை நாம் அனுபவித்ததை மறந்துவிடக்கூடாது. இப்பொழுது பாதி மாவட்டங்களில் பற்றாக்குறை இருக்கிறது. பாதி மாவட்டங்களில் நிலைமை சுமாராக இருக்கிறது. தஞ்சையில் அதிக உபரி இருக்கிறது. பற்றாக்குறை மாவட்டங்களிலும் நாம் கொள்முதல்



5th February 1966] [திரு. எம். பக்தவத்சலம்]

செய்து, அதையே நாம் விநியோகிக்கிறோம். ப்ரொக்யூர்மெண்டு பற்றி குறை கூறின கனம் உறுப்பினர்களை நான் கேட்கிறேன். நாம் ப்ரொக்யூர்மெண்டு வேண்டாம் என்று விட்டுவிடலாம், பிறகு என்ன ஆகும்? சென்ற ஆண்டில் நடைபெற்றதை நாம் மறந்து விடக்கூடாது. இதற்கு யார் பொறுப்பு? ஏன் சென்னையிலே ஒழுங்காக நடக்கவில்லை? செங்கல்பட்டு ஜில்லாவில் இன்றைக்கு எவ்வளவு தேவையோ அதற்கு மேலேயே உற்பத்தியாகிறது. அப்படியிருந்தும் பற்றாக்குறை வருகிறது. அரிசி செங்கல்பட்டிலிருந்து சென்னைக்கு வந்துகொண்டே இருந்தது. இங்கேயும் அரிசி கிடைக்கவில்லை என்ற புகார் வந்தது. அரிசி வாங்குவதற்கு க்யூவில் நின்றார்கள். இந்த நிலைக்கு நாம் இடம் கொடுக்கலாமா என்று தான் பொறுப்பு உணர்ச்சியோடு மேற்கொண்டு நடவடிக்கை எடுத்துக்கொண்டோம். கனம் உறுப்பினர் இப்பொழுது பொறுப்பு உணர்ச்சியோடு சொன்னால், நான் மேலும் அதைப்பற்றி சிந்திக்கிறேன். நமக்கு என்ன வந்தது, எப்படியாவது போகட்டும் என்று விட்டுவிட முடியுமா? இது ஒரு பெரிய விஷயம், மக்களைப் பாதிக்கக்கூடிய விஷயமாக இருக்கிறது. உணவு முக்கியமான அடிப்படை பிரச்சனை, இப்பொழுது இருக்கக்கூடிய நிலையில் கண்ட்ரோல் தவிர்க்கக்கூடாத ஒன்று என்பது தான் என்னுடைய கருத்து. அரசாங்கத்தினுடைய கருத்து, கண்ட்ரோல் எதற்கு, அப்படியே விட்டுவிடலாமே, தானாகவே சரியாகப் போய்விடும் என்று நான் நம்பவில்லை. பொறுப்பு உணர்ச்சியோடு யாராவது கனம் உறுப்பினர்கள் சொன்னால், இவ்வளவு சொல்கிறார்களே பொறுப்போடு மீண்டும் ஆராயலாம் என்று நான் மீண்டும் ஆராய முடியும்.

உணவுப் பிரச்சினையைப்பற்றி பாதிக்கு மேலே கவர்னர் உரையிலே குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள் என்று கூறினார்கள் கனம் எதிர்க்கட்சி தலைவர் அவர்கள். உணவுப் பிரச்சனைப் பற்றி என்னுடைய உரையிலும் பாதிக்கு மேல் சொல்லிவிட்டேன். நான் ஒரு மணிக்கு முடித்துவிடலாம் என்று இருந்தேன். 1½ மணிக்குள்ளே முடித்து விடுகிறேன். அதற்கு மேலே நான் உங்களது அவகாசத்தை எடுத்துக்கொள்ள விரும்பவில்லை.

மற்றொரு குறைபாடு சொல்லப்பட்டது. பாதுகாப்பு பற்றி, தங்கப்பத்திரம் வழங்குவது பற்றி சொல்லப்பட்டது. நான் முதலிலே ஒன்று சொல்ல விரும்புகிறேன். கனம் உறுப்பினர்கள் சிலர் “இந்த அதிகாரிகள் வேறு எந்த வேலையையும் கவனிப்பது இல்லை, இதைத் தான் கவனிக்கிறார்கள்” என்று கூறினார்கள். பாதுகாப்பு வேலையை விட வேறு என்ன வேலை இருக்கிறது என்று தான் நான் கேட்கிறேன். நாட்டிற்கு ஒரு ஆபத்து வந்திருக்கிறது. சுதந்திரத்திற்கு ஆபத்து என்றால், இரண்டு வெறியர்கள் நம்முடைய நாட்டை ஆக்கிரமித்திருந்தார்கள் என்றால், நாட்டிற்கு அத்தகைய ஒரு ஆபத்து வந்திருக்கிறது, சின்னஞ்சிறு குழந்தை கனெல்லாம், நாடு பூராவும் இதை உணர்ந்திருக்கிறார்கள் என்றால், இந்த ஆபத்தைத் தவிர்ப்பதற்கு உயிரை வேண்டுமானாலும் கொடுப்பதற்கு முன்வந்தார்கள், எதை வேண்டுமானாலும் தியாகம் செய்வதற்கு முன்வந்தார்கள் மக்கள் என்ற நிலையில் பாதுகாப்பு

[திரு. எம். பக்தவத்சலம்] [5th February 1966]

வேலையில் கவனம் செலுத்துவதைவிட அதிகாரிகளுக்கு வேறு முக்கியமான வேலை ஒன்றும் இல்லை. சமுதாய நலத் திட்ட வேலையாக இருக்கலாம், பஞ்சாயத்து வேலையாக இருக்கலாம், ரெவின்யூ கலக்ஷனாக இருக்கலாம். பாதுகாப்பிலே கவனம் செலுத்தாமல் இருந்தால், இவையெல்லாம் எங்கே வரப்போகிறது? என்ன பிரயோசனம்? ஆகவே, அதிகாரிகள் இந்தப் பாதுகாப்பு வேலைகளில் அதிகமாகக் கவனம் செலுத்தினார்கள் என்பதை ஒரு குற்றமாக ஏற்றுக் கொள்ளாமல் நான் இதைப் பெருமையாக ஏற்றுக்கொள்கிறேன். இது அரசாங்கத்திற்கே பெருமை அளிக்கக்கூடிய விஷயம். சின்னஞ்சிறுவர்கள், ஏழைகள், பெண்மணிகள், கிராமங்களிலுள்ள பெண்மணிகள் தங்களால் இயன்றதைக் கொடுக்கிறோம் என்று முன்வந்தார்கள். நான் நேரிலே கண்டேன். நவம்பர் மாதத்தில் பகல் 12 மணிக்கு கடலூர் சென்றேன். 1,000 பெண்மணிகள், கிராமத்துப் பெண்மணிகள் பல வட்டாரங்களிலிருந்து அங்கே கட்டுச் சோற்றைக் கட்டிக்கொண்டு வந்தார்கள். நான் 12 மணிக்கு அங்கு சென்றபொழுது 1,000 பெண்மணிகளும் ஒவ்வொருவரும் தலைக்கு 10 கிராம் தங்கத்தைக் கொடுத்தார்கள். யாரும் நிர்ப்பந்தப்படுத்தவில்லை. யாரும் கட்டாயப்படுத்தவில்லை. நாம் குறை கூறுவது என்றால், எதையோ மனதில் வைத்துக் கொண்டு குறை கூறிவிட்டோம். நம்முடைய மனதை சமாதானப்படுத்திக் கொள்வதற்குக் குறை கூறலாம். ஆனால், கட்டாயப்படுத்தினார்கள் என்று சொல்வது சரியல்ல. பொது மக்கள் ஆர்வாரத்தோடு எதையும் கொடுக்கிறோம் என்று முன் வந்தார்கள்; கொடுத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அப்படியிருக்கும்பொழுது, 'கட்டாயப்படுத்தினார்கள்' என்று சொன்னால், அவர்களை அவமதிப்பதாகும் என்பதை நான் தாழ்மையுடன் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். கட்டாயமே ஒன்றுமில்லை. எதற்குக் கட்டாயப்படுத்த வேண்டும்? மக்களே உற்சாகத்தோடு, உணர்ச்சியோடு, எதையும் தியாகம் செய்வதற்கு தயாராக இருக்கிறபொழுது, கட்டாயப்படுத்த வேண்டிய அவசியமே இல்லை.

அதிகாரிகளைப் பொறுத்தவரையில், கிடைப்பதை அவர்கள் கண்காணிக்க வேண்டும், பாதுகாத்துக்கொள்ளவேண்டும். அந்த வகையிலே அவர்கள் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள். நான் செல்லும் போதெல்லாம் கலெக்டர்களிடம் இதைப் பற்றிக் கேட்பது உண்டு, அவர்களுக்கு நினைவுபடுத்துவது உண்டு. சமீபத்தில் தென் ஆற்காடு சென்றிருந்தேன். அங்கு விசாரித்தேன். அவர்கள் உறுதியாகக் கட்டாயம் ஒன்றுமில்லை என்று கூறியிருக்கிறார்கள். நாங்களும் கலெக்டர்களுக்கு இதைப்பற்றிச் சுற்றறிக்கை அனுப்பியிருக்கிறோம். அம்மாதிரி கீழே உள்ள அதிகாரிகளுக்கு அவர்களும் சுற்றறிக்கை அனுப்பியிருக்கிறார்கள். இதிலெல்லாம் ஒன்றும் கட்டாயம் வேண்டாம் என்று அவர்களும் அதிகாரிகளுக்குத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். திரும்பத் திரும்ப இந்த மன்றத்தில் இதுபற்றி சொல்லப் படுகிறது, கட்டாயப்படுத்துகிறார்கள் என்று புகார் வந்திருக்கிறது. கட்டாயமில்லை என்று என் மனதில் திடமான நம்பிக்கை இருந்தபோதிலும், இம்மாதிரி புகாசைக் கேட்டதற்குப் பிறகு, மேலும் இன்னொரு முறை கலெக்டர்களுக்குக் கெல்லாம் இதுபற்றி சுற்றறிக்கை அனுப்பலாம் என்று அனுப்பி



5th February 1966] [திரு. எம். பக்தவத்சலம்]

யிருக்கிறோம். கட்டாயம் இல்லை என்று எனக்குத் தெரிகிறது. இருந்தாலும் மன்றத்திலும், வேறு வெளியிலும் புகார் சொல்லுகிறார்கள், ஆகவே மறுபடியும் கண்டிப்பாக கலெக்டர்கள் தங்களுடைய அதிகாரிகளுக்குத் தெரிவிக்கவேண்டும் என்று சுற்றறிக்கை அனுப்பியிருக்கிறோம். “பாதுகாப்பு நிதிக்கோ அல்லது தங்கம் தருவதற்கோ யாரையும் கட்டாயமாகக் கேட்கவேண்டியதில்லை, கொடுத்தால் வாங்கிக்கொண்டு ரசித்து கொடுங்கள், கண்காணியுங்கள், யாரையும் கேட்கவேண்டியதில்லை” என்று சொல்லியிருக்கிறோம். தங்கம் தரும் இயக்கம் நல்ல முறையில் நடந்து கொண்டிருக்கிறது. மக்களே தாங்களாகவே தங்கம் கொடுக்க முன்வருகிறார்கள். ஒரு மாதம் மேலும் அவகாசம் கொடுக்கவேண்டும் என்று அவர்களே கோரினார்கள். டிசம்பரில் இந்த இயக்கம் தொடங்கியது. இன்னொரு மாதம் அவகாசம் கொடுக்கவேண்டுமென்று பலர் வேண்டுகோள் விடுத்தார்கள். மக்கள் தாங்களாகவே முன்வந்து கொடுக்கிறார்கள். ஆகவே, ஜனவரி இறுதி வரையிலும் பார்ப்போம் என்றிருந்தோம். அப்பொழுது கூட ஒன்றும் கட்டாயம் இல்லை, ஆனால், மத்திய சர்க்கார் பிப்ரவரி மாதம் வரையில் இந்த அவகாசத்தை நீடித்திருக்கிறார்கள். கட்டாயம் ஒன்றுமில்லை, யாரையும் கட்டாயப்படுத்தி வாங்கக் கூடாது என்று கண்டிப்பாக கலெக்டர்களுக்கு சுற்றறிக்கை அனுப்பியிருக்கிறோம். கலெக்டர்களும் கீழ் அதிகாரிகளுக்கும் அம்மாதிரி சுற்றறிக்கை அனுப்பியிருக்கிறார்கள். ஏதே மனதில் வைத்துக் கொண்டு ‘கட்டாயம்’ என்று சொல்லலாம். ‘நீங்கள் கொடுக்கக்கூடாது’ என்று கேட்டால் கட்டாயம் என்று சொல்லலாம். “நீங்கள் கையில் நகை போட்டிருக்கிறீர்கள், இரண்டு வளையல்கள் கொடுக்கக்கூடாது?” என்று கேட்டால் அது கட்டாயமாக இருக்கலாம். ஒரு பெண்மணி, இன்னொரு, பெண்மணியைப் பார்த்து, ‘நீ கொடுக்கக்கூடாது?’ என்று கேட்டால், அது கட்டாயப்படுத்துவதாக இருக்கலாம். ஆனால் கட்டாயப்படுத்தாமலே நல்ல மனப்பான்மையுடன் அளவுகடந்த உற்சாகத்தோடு அவர்களாகத் தான் வந்து கொடுத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இரண்டு, மூன்று நாட்களுக்கு முன்பு நான் பார்த்தேன். அவர்களாகத் தங்கள் கையில் இருப்பதைக் கழற்றிக் கொடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். கனம் எதிர்க்கட்சி உறுப்பினர்களில் எத்தனைபேர்கள் திருப்பதிக்குப் போய் இருக்கிறார்களோ எனக்குத் தெரியாது. திருப்பதியிலே உண்டியலில் கொண்டுவந்து எந்த உணர்ச்சியுடன் கொட்டுகிறார்களோ அந்த உணர்ச்சியுடன் தான் பெண்களும், ஆண்களும், குழந்தைகளும் கொடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். எதிர்க்கட்சித் துணைத்தலைவர் அவர்கள் கொஞ்சம் புறம்பான விஷயத்தைப்பற்றிச் சொன்னார்கள். “ஏன் காங்கிரஸ் தலைவர் திரு. காமராஜ் அவர்களிடம் கொண்டு போய்க் கொடுத்தார்கள்?” என்று ஒரு பெரிய கேள்வி போட்டார்கள். பெரிய கேள்விதான். அவர்கள் அப்படிக் கொடுக்கிறார்கள் என்றால், அவர்கள் யாரிடம் கொடுக்கவேண்டுமென்று விரும்புகிறார்களோ அவர்களிடம்தான் கொடுக்கிறார்கள். கொடுத்ததை திரு. காமராஜ் அவர்களா எடுத்துக் கொண்டு போய்விட்டார்கள்? தி. மு. க. உறுப்பினர்கள்கூட என்னிடம் கொடுத்தார்கள், ஏதோ ஓரளவு அவர்களால் செய்யக்

[திரு. எம். பக்தவத்சலம்] [5th February 1966]

கூடிய அளவுக்குக் கொடுத்தார்கள். மக்கள் கொடுக்கிறபோது அவர்களுக்கு யாரிடத்திலே நம்பிக்கை யிருக்கிறதோ, அவர்களுக்கு யாரிடத்திலே மதிப்பு இருக்கிறதோ, யாரிடத்திலே அன்பு இருக்கிறதோ அவர்களிடம்தான் கொடுக்கிறார்கள். கொடுத்தவுடன் அதிகாரிகள் தயராக இருக்கிறார்கள். அவர்கள் அவர்களிடமிருந்து பெற்றுக்கொண்டு போகிறார்கள். ஏன் காங்கிரஸ் கட்சித் தலைவர் திரு. காமராஜ் அவர்களிடம் மட்டும் கொடுத்தார்கள், மற்றத் தலைவர்களிடம் கொடுக்கவில்லையென்றால் அவரவர்களுடைய இஷ்டம். ரஷ்யாவின் பிரதம மந்திரி, இங்கிலாந்தின் துணைப் பிரதம மந்திரி, அமெரிக்காவின் உதவி ஜனாதிபதி இன்னும் மற்ற முக்கியமான உலகத் தலைவர்கள் எல்லோரும் சாஸ்திரி அவர்களுக்கு அனுதாபம் தெரிவிக்க வந்திருந்த சமயம் எல்லோரும் திரு. காமராஜ் அவர்களுடைய வீட்டிற்குச் சென்று அவருடன் அளவளாவிக் கொண்டிருந்தார்கள். இதற்கு ஒரு கேள்வி கேட்க முடியுமா? ஏன் என் வீட்டுக்கு வரவில்லையென்றால் இதற்கு யாரைக் கேட்பது?

**திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் :** கனம் அவைத் தலைவர் அவர்களே, தங்கம் வசூலிக்கும்போது, அதிகாரிகள்தான் வசூலிக்க வேண்டும், அதிகாரிகளைத் தவிர மற்றவர்கள் வசூலிக்கக்கூடாது என்று பத்திரிகையில் செய்தி வந்தது. மதுரைக் கோவிலில் சடங்கு நடத்தப்பட்டு தங்கம் திரு. காமராஜ் அவர்களிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டு என்று செய்தி வந்தது. தங்கம் வாங்குவதற்கு திரு. காமராஜ் தகுதியுடையவர் அல்ல என்று யாரும் கூறவில்லை. அறநிலையப் பாதுகாப்பின்கீழ் இருக்கின்ற அமைப்பிலே ஒரு கட்சித் தலைவரிடம் தங்கம் ஒப்படைக்கப்பட்டிருக்கிறது, அதை அதிகாரிகள் வாங்கிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அதிகாரிகள்தான் வசூலிக்கவேண்டுமென்று செய்தி வந்ததையொட்டித்தான் ஆளுநர் கட்சித் தலைவருக்கும், கட்சிக்கும் அதிக வேறுபாடுகள் இல்லாமல் நடத்தப்படுகிறது என்றுதான் எடுத்துத் தெளிவிக்கப்பட்டது. கோயிலுக்குரிய சொத்தை, அது தகரக் குவையாக இருந்தாலும் அதிகாரிகள்தான் வசூல் செய்யவேண்டுமென்றால் அவர்கள்தான் வசூல் செய்யவேண்டும், அதிகாரிகளைத் தவிர வேறுயாரும் வசூலிக்கக்கூடாது என்பதற்காகச் சொல்லப்பட்டது.

**கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் :** வாங்கிக்கொண்டவர்கள் அதிகாரிகள்தான்.

**திரு. சா. கணேசன் :** கிளாரிபிகேஷன் தான் சொன்னார்கள்.

**கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் :** நானும் கிளாரிபிகேஷன்தான் சொல்கிறேன். இங்கே பிரதம மந்திரி அவர்கள் வந்திருந்தார்கள், அவர்களிடம் கொடுத்தார்கள், இதற்கும் பிரதம மந்திரிக்கும் என்ன சம்பந்தம் என்று கேட்கலாம். டில்லியிலிருந்து நம்முடைய பிரதம மந்திரியவர்கள் இங்கு வந்திருந்தபொழுது, கபாலீஸ் வரர் கோயிலில் சடங்கு மாதிரி வைத்து தங்கம் அவரிடம் கொடுக்கப்பட்டது. பாங்கு பிரிதிநிதிகள் அதற்கப்புறம் அதைப் பெற்றுக்கொண்டார்கள். அதுமாதிரித்தான் மதுரை மீனாட்சி யம்மன் கோயிலிலும், தலைவர் திரு. காமராஜ் அவர்களிடம் கொடுத்துத் தங்கத்தைக் கொடுக்கவேண்டுமென்று வைத்துக்



5th February 1966] [திரு. எம். பக்தவத்சலம்]

கொண்டிருந்தவர்கள் எல்லோரும் கொடுத்தார்கள். பிறகு அதிகாரிகள் அதைப் பெற்றுக்கொண்டார்கள். காரணம், உலகத்திலே உள்ளவர்கள் எல்லாம் திரு. காமராஜ் அவர்களைப் போற்றுகிறார்கள். அதற்காக நாம் என்ன செய்வது? நான் எதற்காகச் சொல்கிறேன் என்றால் ஒன்றிரண்டு உறுப்பினர்கள் இதைப்பற்றிச் சொன்னது மட்டுமல்ல, எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்களும், துணைத்தலைவர் அவர்களும் இதை ஏன் திருப்பித் திருப்பிச் சொல்லவேண்டுமென்பது எனக்குப் புரியவில்லை.

அடுத்ததாக, இந்த பேசி ஒப்புட்டைப்பற்றி, குழந்தைகள் உணவைப்பற்றிச் சொன்னார்கள். இந்த குழந்தைகள் உணவு சம்பந்தமாக அரசாங்கம் எதற்காகத் தலையிட்டது என்று சொன்னார்கள். பற்றாக்குறை இருக்கிறது. பற்றாக்குறை சென்னை நகரத்திலே வந்தது. அதனால் தமிழ்நாட்டுக்குரியதை சென்னைக்குக் கொடுக்கவேண்டுமென்று கொடுக்கவில்லை. செல்வாக்கு உள்ளவர்களுக்கு 4, 5, 6 பாட்டில்கள் கிடைத்துக்கொண்டிருந்தன என்று புகார் வந்ததால், வருமானத்திற்குத் தகுந்தபடி, எத்தனை குழந்தைகள் இருக்கிறார்கள் என்ற கணக்குப்படி, ஸ்லம் ஏரியா வாக இருந்தாலும் சரி, 100, 200 ரூபாய் வருமானம் உள்ளவர்கள் பகுதியாக இருந்தாலும் சரி, இது அவர்களுக்கும் கிடைக்க வேண்டுமென்ற எண்ணத்தில்தான் கொடுத்துவரப்படுகிறது. இடத்தை விட்டு இடம் கொண்டுபோவதற்கு ஏன் தடை விதிக்கப்படுகிறது? இதற்கு ஒரு காவலன் போட்டும் தவறு நடக்கிறது என்று சுதந்திரக் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் சொன்னார்கள். தவறு செய்ய வர்கள் இல்லாமல் இல்லை. இருந்தாலும் ஒரு வரம்பு இருக்கவேண்டுமென்பதற்காகத்தான் போட்டிருக்கிறோம். ஹாஸ்டல் கட்டுப்பாடு இல்லாவிட்டால் ப்ரொக்யூர்மென்ட் நடக்காது. தாலுகாவை விட்டு தாலுகா, ஜில்லாவை விட்டு ஜில்லா கொண்டு போகலாம் என்று ஏற்பட்டால் புரக்யூர்மென்ட் செய்யமுடியாது. வழக்கைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். வழக்கு சம்பந்தமாக மத்திய அரசாங்கத்திலிருந்து வந்திருக்கிறது. அதனால் உயர்நீதி மன்றத்திற்குப் பாதகம் வராது. அதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளப்படும். ஆகவே ஒரு இடத்திலிருந்து இன்னொரு இடத்திற்குக் கொண்டுபோவதைக் கட்டுப்படுத்தியாக வேண்டியிருக்கிறது.

அடுத்ததாக, முக்கியமாக மொழிப் பிரச்சனைபற்றி இந்த விவாதத்தில் கூறப்பட்டது. எல்லாம் பழையவைதான். ஆனால் எதிர்க்கட்சித் துணைத்தலைவர் அவர்கள் குறிப்பிட்டதுதான் கொஞ்சம் புதிது. 14 மொழிகளிலிருந்து இப்பொழுது ஐந்து மொழிகளுக்கு வந்திருக்கிறார்கள்.

திரு. மு. கருணாநிதி: 14 மொழிகளிலிருந்து ஐந்து மொழிகளுக்கு நான் வந்ததாக முதலமைச்சர் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். ஆங்கில ஏடுகளில்கூட இதுபற்றி தவறான குத்துக்கள் வந்ததாகத் தெரிகிறது. அண்மையிலே நடைபெற்ற குடியரசுத்தின விழாவில் முதலமைச்சர் அவர்கள் பேசும்பொழுது 14 மொழிகளுக்குப் பதிலாக 2 மொழி, 3 மொழி, 4 மொழியாக இருந்தால் வைத்துக்கொள்ளலாம் என்ற கருத்தைச் சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

[திரு. மு. கருணாநிதி] [5th February 1966]

என்றுதான் நான் அன்றைக்குச் சொன்னேன். அதை முதலமைச்சர் அவர்களும் மறுக்கவில்லை. ஆகவே அந்த 2, 3, 4; 5; மொழிகளையாவது கொண்டுவருவதற்கு அருள்பாலியுங்கள் என்றுதான் கேட்டேன். ஆகவே நான் புதிதாக ஒன்றும் சித்தாந்தம் கூறவில்லை என்பதைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

**கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் :** எதிர்க்கட்சித் துணைத்தலைவர் அவர்கள் இறங்கியிருக்கிறார்கள் மேல்படியிலிருந்து, 14 மொழிகளிலிருந்து 5 மொழிக்கு வந்திருக்கிறார்கள். எந்த ஐந்து மொழிகளைக் கொண்டு வரவேண்டும் என்று கனம் எதிர்க்கட்சித் துணைத்தலைவர் அவர்களே வழி சொல்லட்டும். அப்படிச் சொல்வதை எல்லாப் பிராந்தியங்களும் ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டும். 14 மொழிகளில் 5 மொழிகள் போக மீதமிருக்கும் 9 மொழி பிராந்தியத்திலே இருக்கின்றவர்களும் அதை ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டும்.

**திரு. மு. கருணாநிதி :** குடியரசு தின விழாவில் முதலமைச்சர் அவர்கள் 2, 3, 4, 5 மொழிகள் என்று கூறும் பொழுது என்ன என்ன மொழிகளைக் கூறினார்களோ அந்த மொழிகளைக் கொண்டு வர முயற்சி செய்தால் அதை நாங்கள் மறுக்கவில்லை.

**கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் :** நான் சொன்னது வாதத்திற்காகச் சொன்னது. ஏனென்றால் மற்ற இடங்களில் 3, 4 மொழிகள் இருக்கின்றன. அது சாத்தியப்படுகிறது என்று சொன்னார்கள். 14 மொழிகள் வைத்துக்கொள்வது என்றால் அதிகம், அது சாத்தியப்படாது. ஐக்கிய நாடுகள் ஸ்தாபனத்தில் எல்லாங்கூட 3, 4 மொழிகள்தான் வைத்து மொழிபெயர்ப்புச் செய்கிறார்கள். அது சாத்தியப்படும் என்று சொல்கிறார்கள். அப்படியானால் எந்த மொழிகளை ஏற்றுக் கொள்வது? கனம் எதிர்க்கட்சித் துணைத்தலைவர் அவர்களே சொல்லட்டும். தமிழை எடுத்துக்கொண்டு மலையாளத்தை விட்டு விடலாமா? அல்லது தெலுங்கை விட்டுவிடலாமா? அல்லது குஜராத்தி மொழியை விட்டுவிடலாமா? எதை விட்டுவிடலாம்? என்று அவர்களே சொல்லட்டும்.

**திரு. மு. கருணாநிதி :** இந்தியை மட்டும் எடுத்துக்கொண்டு மற்ற மொழிகள் எல்லாவற்றையும் விட்டுவிட்டால் போதுமா?

**கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் :** அதுதான் சுலபம். மீண்டும் நான் இந்த மன்றத்திற்குத் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இந்தி தவிர்க்க முடியாதது. இந்தியினால் மக்களுக்குப் பாதகம் ஏற்படக்கூடாது என்ற காரணத்தை நாம் வற்புறுத்திக் கொண்டு வருகிறோம். அந்த நிலைதான் இன்றைக்கும் இருக்கிறது. நாம் வேண்டுகிற வரையில் ஆங்கிலம் தொடர்ந்து இருக்கும். இந்தி யோடுகூட, இரு மொழிக் கொள்கை என்றால், அடிப்படையில் இந்தியாவின் ஒற்றுமையில் நம்பிக்கையுள்ள நாம் ஏற்றுக் கொள்ள முடியாது. இதை மாணவர்களும் உணர்ந்திருக்கிறார்கள். மாணவர்கள் சார்பாகக் கனம் உறுப்பினர்கள் பேசினார்கள். மாணவர்கள் சுயமாக முடிவு செய்யவேண்டுமென்று வற்புறுத்த வேண்டும். மாணவர்கள் கருத்து வைத்துக் கொள்ளலாம், ஆனால் அரசியலில் அகப்பட்டுக்கொள்ளக்கூடாது. மாணவர்கள் நிலைமை



5th February 1966] [திரு. எம். பக்தவத்சலம்]

யை உணர்ந்து விழிப்புடன் இருப்பார்கள் என்று நம்புகிறேன். மொழிப் பிரச்சினையைப் பற்றி முன்பே விளக்கியிருக்கிறோம். காங்கிரஸ் கட்சி அரசாங்கத்தின் கொள்கையை விளக்கியிருக்கிறது. அந்த அடிப்படையில் இன்றைக்கு நம்முடைய தாய் மொழிக்கு எந்த விதமான பாதகமும் இல்லை. நம்முடைய விவகாரங்கள் எல்லாம் தாய்மொழியில்தான் இருக்கும். பப்ளிக் சர்வீஸ் கமிஷன் போன்ற பரிட்சைகளை எல்லாக்கூடத் தமிழில் வைப்பது என்பதெல்லாம் தீவிரமாகக் கவனம் செலுத்தப்பட்டு வருகிறது. மாநிலத்தைப் பொறுத்தமட்டில் தமிழ் போதும்; தொடர்பு மொழியாக இந்தியாவுக்கு இந்தி மொழி, உலகத்திற்கு ஆங்கில மொழி வேண்டியிருக்கிறது. ஆகவே, நாம் மும்மொழிக் கொள்கையை அனுசரித்து வருகிறோம். நாம் மாணவர்களுக்கு நல்ல வழி காட்டவேண்டும். குழப்பத்தை ஏற்படுத்தக்கூடாது. அவர்கள் சுலபமாகப் புரிந்துகொள்வார்கள். சில சமயங்களில் குழப்பம் ஏற்படுகிறது. அதை அகற்றவேண்டும். தவிர அதை அதிகப்படுத்தக்கூடாது. அதைத்தான் நான் கனம் அங்கத்தினர்களிடம் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பத்திரிகை சுதந்திரத்தைப் பற்றியெல்லாம் கனம் அங்கத்தினர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். இதைப் பற்றி முன்பே விளக்கியிருக்கிறேன். இவ்விஷயம் தற்போது வழக்கில் இருக்கிறது. எல்லாப் பத்திரிகைகளின் மீதும் ஒரே மாதிரிக் குற்றம் என்று சொல்வதற்கில்லை. ஆனால், அரசாங்கத்திற்குத் திருப்தி ஏற்படுகிற அளவிலே, இனி தவறு நடைபெறாது என்ற நம்பிக்கை ஏற்பட்டால் அரசாங்கம் மேலும் வழக்குத் தொடராது. சம்பந்தப்பட்டவர்களில் சிலர் அதற்கு இணங்குகிறோம் என்று சொன்னார்கள். சிலர் வேண்டாமென்று குறிப்பிட்டார்கள். எதிர்க்கட்சித் துணைத் தலைவர் அவர்களிடம் நான் இதைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டுச் சொன்னேன். அவர்களும் ஓரளவு என்னுடைய கருத்தை ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இதிலே, பாகுபாடு ஒன்றும் இல்லை. நேரம் ஆகிவிட்டதால், வேறு ஏதாவது கூறவேண்டியிருந்தால் அதை வரவு செலவுத் திட்ட விவாதத்தின்போது விளக்கலாம் என்று கூறி என்னுடைய வார்த்தைகளை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. மு. கருணாநிதி : ஒரு சிறு விளக்கம். எருக்கஞ்சேரியில் மின்சாரக் கழகம் வாங்கிய நிலத்தைப் பற்றி நான் எழுப்பிய புகாருக்குத் தொழிலமைச்சர் அவர்கள் தந்துள்ள விளக்கம் போதாது என்று எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் குறிப்பிட்டதற்கு இணங்க, கனம் முதலமைச்சர் அவர்கள் அதைப் பொதுக் கணக்குக் குழுவிலே வைத்துப் பரிசீலிக்கலாம் என்று கூறினார்கள். அந்தப் பிரச்சினையைக் கனம் முதலமைச்சர் அவர்கள் பொதுக் கணக்குக் குழுவிற்கு அனுப்புவார்களா அல்லது எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் அதற்கான முயற்சிகளை மேற்கொள்ள வேண்டுமா? அந்த விசாரணைக்குக் கலெக்டர் அவர்கள் அழைக்கப்படுவார்களா?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் பப்ளிக் அக்கவுண்ட்ஸ் கமிட்டித் தலைவராக இருக்கிறார். அவர்களே நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளலாம். அதற்கு வேண்டிய

[திரு. எம். பக்தவத்சலம்] [5th February 1966]

ஒத்துழைப்பை அரசாங்கம் அளிக்கும். அவர்கள் கலெக்டரைக் கூப்பிட்டு விசாரிக்கலாம். அவர்கள் ஆராய்ந்து அதற்கு மேல் முடிவு செய்தால் அதற்குப் பிறகு அரசாங்கம் அதைப் பற்றிக் கவனிக்கும்.

மற்றொன்றையும் கூற விரும்புகிறேன். காமராஜ் திட்டம் 'ஃபெயில் ஆகிவிட்டது' என்று சொன்னார்கள். இப்போது கூட ராஜஸ்தான் முதலமைச்சர் அவர்கள் தம்முடைய பதவியை விட்டு காங்கிரஸ் காரியதரிசி பதவியை ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறார். அந்தத் திட்டத்திற்குப் பழுது இல்லை. அந்தத் திட்டத்தின் தன்மையை உணர்ந்து கொள்ளாதவர்கள் இது போன்று பேசலாம். திட்டத்தின் தத்துவத்தை உணர்ந்து கொள்ளாமல் பேசுகிறார்களே தவிர வேறு இல்லை.

திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : நம்முடைய மாநில ஊழியர்களுடைய சம்பளத் திருத்தம் சம்பந்தமாகவும், அகனிலைப்படி உயர்வு சம்பந்தமாகவும் இந்த அரசாங்கத்தின் கருத்து என்ன என்பதையும், முதலமைச்சர்கள் மாநாட்டில் நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்கள் என்ன சொன்னார்கள் என்பதையும், அதற்கு நிரந்தரமான நிவாரணமாக ஏதேனும் முடிவு எடுக்கப்பட்டதா என்பதையும் பற்றிச் சொல்லவில்லை. அதைப் பற்றி நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்கள் விளக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : அங்கே பேசியதை எல்லாம் அவர்கள் ஓர் அறிக்கை மூலம் தெரிவிக்காத வரையில் நான் சொல்வது முறையல்ல. இருந்தாலும் ஒன்றை மட்டும் சொல்லுகிறேன். பஞ்சப்படி உயர்த்துவது பிரச்சினை. அதிலேதான் மத்திய அரசாங்கம் எடுக்கும் முடிவையொட்டி நாமும் முடிவு எடுக்கிறோம். ஆனால் ஒரு கருத்து தெரிவிக்கப்பட்டது. பஞ்சப்படியை உயர்த்திக்கொண்டே போனால் அதற்கு முன்னாலேயே விலை ஏறி அந்த உயர்வு வியாபாரிகளின் கையில் தான் போய்க் கொண்டிருக்கிறது; ஆகவே, நிரந்தரமான வழி காணவேண்டுமென்பதுபற்றிக் கனம் நிதியமைச்சர் அவர்களிடமும், உள்துறை அமைச்சர் அவர்களிடமும், திட்ட அமைச்சர் அவர்களிடமும் வற்புறுத்தியிருக்கிறோம். இப்போது மத்திய அரசாங்கம் என்ன முடிவு செய்கிறார்கள் என்று பார்த்து அதற்கு மேல் மாநில அரசாங்கம் என்ன செய்ய முடியும் என்பது பின்னாலே போசித்து நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டிய விஷயங்கள்.

திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : கனம் அவைத் தலைவர் அவர்களே, கவர்னர் அவர்கள் உரைக்கு நன்றி தெரிவிக்கும் தீர்மானத்தின் மீது பல்வேறு திருத்தங்கள் தரப்பட்டிருக்கின்றன. அமைச்சரவையின் கவனத்தை ஈர்க்கத்தக்க வகையில் அந்தத் திருத்தங்களின் மீது கருத்துக்கள் கூறப்பட்டிருக்கின்றன. அது பற்றி அமைச்சரவையும் குறிப்பாக முதலமைச்சர் அவர்களும் அந்த கருத்துக்கள் பற்றிய கவனத்தை மேற்கொண்டு தக்க நடவடிக்கைகளை எடுப்பார்கள் என்ற நிலையில் நன்றி தெரிவிக்கும் தீர்மானத்தின் மீது திருத்தங்கள் வேண்டாமென்ற முறையில் அந்தத் திருத்தங்களை வற்புறுத்தவில்லை என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.



5th February 1966]

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : கனம் எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்களுக்கு என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்; பாராட்டுதல்களைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். கவர்னர் உரையில் இந்த மாதிரித் திருத்தங்களை வற்புறுத்தாமல் ஏக மனதாக நன்றி கூறும் தீர்மானத்தை நிறைவேற்றுவது மற்றவர்களுக்கும் வழிகாட்டியாக இருக்கும்.

மற்றொரு விஷயத்தைக் கூற மறந்து விட்டேன். பாதுகாப்புச் சட்டம் அமலில் இருப்பது பற்றி எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்களும் கூறினார்கள். பாதுகாப்புச் சட்டம் நாட்டின் பாதுகாப்புக்காக இருக்கிறது. ஆகவே, அதிலே பாதி குறைக்கும் பிரச்சினை இல்லை. சின ஆபத்து தீர்த்தபாடில்லே. தற்போது அந்த ஆபத்து அதிகப் படியாக இருக்கிறது. அவர்கள் மேலும் தளங்களைப் பலப் படுத்திக்கொண்டு போகிறார்கள். முன்பு சின எதிர்ப்பின்போது தான் இந்தப் பாதுகாப்புச் சட்டம் ஏற்பட்டது. பாகிஸ்தானோடு யுத்த நிலைமை சேரவும் என்று நம்புகிறேன். எல்லோரும் நம்புகிறார்கள். அது முடிவு பெற வேண்டும். தேர்தலை முன்னிட்டு பாதுகாப்புச் சட்டத்தை ரத்து செய்யுங்கள்; இல்லையென்றால் தேர்தலை ரத்துச் செய்யுங்கள் என்று சொல்லுகிறார்கள். இரண்டையும் நாம் பிணைக்க வேண்டியதில்லை. தேர்தல் என்கையில் இல்லை. தேர்தல் வந்தால் எல்லோரும் ஏற்றுக்கொள்ளப் போகிறோம். நாம் அஞ்சப்போவதில்லை. யாரும் அஞ்சப் போவதில்லை. தேர்தலுக்குப் பாதுகாப்பு விதி ஒருக்காலும் எதிர்ப்பாக இருக்காது. அதற்காக நாட்டுப் பாதுகாப்புக்கு முரண்பாடாகப் பேசுவதற்குப் 'ஃபீர்' லைசென்ஸ் வேண்டுமென்றால் அதையும் அனுமதிக்க முடியாது. இந்தப் பாதுகாப்புச் சட்டத்தைத் தேர்தலின்போது கட்சி ரீதியாகப் பயன்படுத்துவார்கள் என்று சொல்வது முற்றிலும் தவறு. அவ்வாறு தவறு தலாகப் பயன்படுத்தவில்லை என்பதை இதுவரை நடைபெற்ற சம்பவங்களில் இருந்தே கனம் அங்கத்தினர்கள் தெரிந்து கொள்ளலாம். பாதுகாப்பு விதிகளுக்கு அவசியம் இருக்கிறதா இல்லையா என்றால் பாதுகாப்பு விதிகளுக்கு அவசியம் இருக்கிறது. ஆனால் தேர்தலுக்காகப் பாதுகாப்பு விதிகளைப் பயன்படுத்திக் கொள்ளும் அளவுக்குக் காங்கிரஸ் கட்சி கெட்டுப்போகவில்லை. காங்கிரசுக்கு வேண்டிய பலம் இருக்கிறது, நம்பிக்கை இருக்கிறது, மக்கள் ஆதரவு இருக்கிறது. தேர்தலுக்காகப் பாதுகாப்புச் சட்டம் பயன்படுத்தப்படுகிறது என்று கூறுவதே காங்கிரசை அவமதிப்பதாகும். அவதூறு கூறுவதாகும். அவ்வாறு நினைக்க வேண்டாம், சொல்லவேண்டாம் என்று எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

The amendments were, by leave, withdrawn.

MR. SPEAKER : The question is—

“ That an Address be presented to the Governor in the following terms :

‘ That the Members of the Madras Legislative Assembly assembled in this session are deeply grateful to the Governor for the Address which he has been pleased to deliver to both the

[Mr. Speaker] [5th February 1966]

Houses of the Legislature assembled together on the 28th January 1966."

The motion was put and carried.

MR. SPEAKER: The House will now adjourn and meet again at 10-30 a.m. on 26th February 1966.

1-30  
p.m.

The House then adjourned.

## VII.—PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE.

### A. Statutory Rules and Orders.

\* 105. Notification issued with G.O. Ms. No. 4378, Home, dated the 13th December 1965, exempting from payment of tax leviable under the Madras Motor Vehicles Taxation Act, 1931, the vehicles bearing registration Nos. MDH 2608, MDH 2636, MDH 2685 and MDU 7127 belonging to the United Nations International Children's Emergency Fund and assigned to the Primary Health Centres in the districts of Chingleput and Madurai. [Laid on the Table of the House under section 11 (2) of the Madras Motor Vehicles Taxation Act, 1931 (Madras Act III of 1931).]

106. Notification issued with G.O. P. No. 3482, Revenue, dated the 20th December 1965, exempting the tax payable by any dealer under the Madras General Sales Tax Act, 1959, on the sales made to "Care", Madras in connection with its relief operations. [Laid on the Table of the House under section 53 (5) of the Madras General Sales Tax Act, 1959 (Madras Act I of 1959).]

### B. Reports, Notifications and other papers.

18. List of Unstarred Questions and Answers from Nos. 1 to 3.

---

\* Laid on the Table of the House on 4th February 1966.